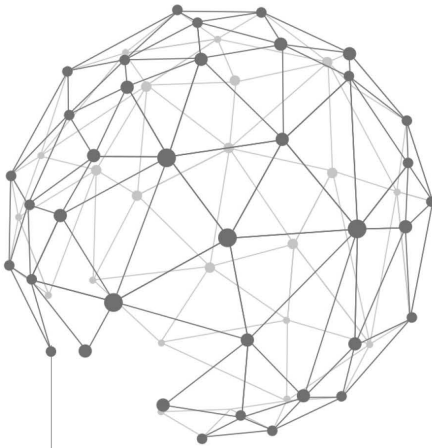

عهله بایر

بنه ماگستیه کافی ریپازی جه ماده ری سرلمانان

2021-1442

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

QR codes for Google Play and App Store

Alibapir

QR codes for social media and other links

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

ښه ماگستیه ګانې ریښازی
جه ماده ری مسلمانان

www.alibapir.com

بنه ما گشتیه کانی پښتو مسولمانان

نووسین: عهلی بایر

مافی له چاپدانه وهی پارېزراوه بۆ نووینگه ی تهفسیر
چاپی به کهم ۱۴۴۲ ک - ۲۰۲۱ ز

نووینگه ی تهفسیر

بۆ بلاوکردنه وه

ههولېر-شه قامی 30 مه تری ته نیشت مناره ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

f t g+ y /TafseerOffice

تاماده کردنی پښتو - نووینگه ی تهفسیر

عهلی بایر (نووسه ر)

بنه ما گشتیه کانی پښتو جه ماوه ری مسولمانان

۲۶۲ لاپه ره

۱۴ * ۲۱ سم

بابه ت : ئایینی

ISBN : 978-99-22-632-11-7

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - هه ری می کوردستان

ژماره سپاردنی (۲۱۹) ی سالی ۲۰۲۰ پښتو

"بیروبوچونی ئه م کتبه، مه رج نیه هه مان بیرو بوچونی نووینگه ی تهفسیر بی"

خه تی بهرگ : نه وزاد کوپی

دی زایینی ناوه وه : زه رده شت کاوانی

www.alibapir.com

مه وسووعه ی به ره و باشترتی گه یشتن و پیگه یشتن

- کتبی ۷ -

بنه ماگستیر کافی ریباری جه ماده ری سولطانان

نووسینی

عه لی باپیر

www.alibapir.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَكُمْ وَ مَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ
الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَ فِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَ تَكُونُوا
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ اعْتَصِمُوا بِاللَّهِ
هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾ الحج

پاکستانی عسکرین کی فہرست

پاکستانی عسکرین کی فہرست

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

اردو - عربی - English

AliBapir

پاکستانی عسکرین کی فہرست

www.alibapir.net

اردو - عربی - English

پیشکش بی

به هه موو ئەوانه ی:

به عه قلیکی فراوان و هوشتیار و، دلیکی بی خه وش و
 بیداره وه، شه و و پوژ تیده کوژشن، بو بوژاندنه وهی ئیسلام و،
 هه لساندنه وه و یه کخستنه وهی مسولمانان، له سه ر بناغه ی:
 وه حیی راست و پوونی خواو، عه قلی دوور له ده مارگیری و
 هه و.

پیشه‌گی و ریّ خوش کردن

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾
 ﴿١٠٢﴾ آل عمران.

﴿يَتَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾
 ﴿١﴾ النساء.

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾
 ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا
 ﴿٧١﴾ الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ:

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

خوینره سه نگین و شیرینه کانم!

به دلیلی وهك چۆن كه سینگ بیهوی خانوویك دروست بكات، دهبی سهرتا مشووری پهیداكردنی زهویییهك بخوات، كه خانووهكه ی له سهر دروست بكات و، دواتر پاش نه خشه كیشان و ئاماده كاریهه کان، بهر له ههر شتیك، دهبی دهستبكات به بناغه لیدان و، دواپی دیوار دانان و ... هتد.

تییمه ی مسولمانیش ته گهر بمانه وی: تایین و بهرنامه ی په ژمورده کراوی خوا، ببوژیینه وه، مسولمانانی پرژو بلاو لیك ترازو، یه کبخه یینه وه، کوڅکینه وه و بو لای یه کدی بهیینه وه، پیویسته بهر له ههر شتیك، بناغه ی تهو کاره ئاماده بکهین، ئنجا به قهناعهت و رای بهنده تهوی تهو بناغه یه پیک دین، بریتیه لهو بنه ما گشتییه ی، که ههر له سهرتاوه زۆرینه ی مسولمانان و جه ماوهری ئۆمه تی ئیسلام، ته به ننیان کردوون و، له سهریان رویشتون، که چوار چیوه بازنه ی فراوانی: راست و دروست له ئیسلام تیگه یشتن، پیک دین.

ئنجا بهندهش ههولمداوه له م کتیه دا، تهو بنه ما گشتییه به خه مه پروو و، بهو جوړهش له م کتیه دا، بیست (۲۰) بنه مامان هینان، که پیم وایه بنه ما گشتی و سهره کییه کانی ریپازی جه ماوهری مسولمانان (الأصول لعامة لمنهج جمهور المسلمين).

خوای به خه رهو به به زه ییش پشتیوان بی، له دوو کتیه دیکه شدا، ههر کام له: (بنه ما فیکری و ئیمانییه کانی ریپازی جه ماوهری مسولمانان) و (بنه ما رهوشتی و ئاکارییه کانی ریپازی جه ماوهری مسولمانان) ییش، ده خه یینه پروو، تاكو ههر كه سینگ بیهوی

رپیازی راست و پروون و بی گری و گۆلی زۆربه‌و، جه ماوه‌ری مسولمانانی، شوپکنه‌وتووی پیغه‌مبه‌ری خاتهم (محمد) صلی الله علیه وسلم هاوه‌لانی به گشتیی و، به تایبته جینشینه سهر راسته هیدایه‌تدراوه‌کانی بگری، رپی له‌به‌رده‌م دا ته‌خت و ناچووغ بی^(۱).

(۱) - ئەم کتیبە بە تۆزێک دەستکارییه‌وه، بریتییه له به‌شی یه‌که‌می کتیبی دووهمی: (مه‌وسووعه‌ی: بیرکردنه‌وه‌ی ئیسلامیی له نیوان وه‌جیی و واقع دا) و به‌باشمان زانی له‌م (مه‌وسووعه‌ی: موسلمانینه! باباشتر تی‌بگه‌ین و پ‌بگه‌ین) ش داهه‌بی.

دهستېك

به پيزان!

هر له سهره تاوه زوريه ي هره زوري مسولمانان، له ژير ناوي
{مسولمانان} دا كوښونه ته وه^(۱)، هر تهو نازناو د شيان بوځويان
به كار هيناوه (اهل الاسلام) ياخود {كومله مسولمانان}، هزيان
نه كړدوه هيچ ناويكي ديكه به كاري، خوشيان پال نه داووته لاي
غيري پيغهمبر (صلي الله عليه وسلم)، به لام دوايي كه تهو
گروپانه ي ديكه پيدا بوون، زوريه ي مسولمانان به نازناوي:
كومله (الجماعة)، ياخود پيردواني ريباز (اهل السنة) ياني:
تهوانه كه ريبازي پيغهمبريان (صلي الله عليه وسلم) گرتوه،
ناسران، دواترېش به: (اهل السنة والجماعة)، كه ييگومان تهو ناوانه
هيچيان هه لقولاوي قورټان و سونته نين، واته: نه خوا سبحانه و
تعالی تهو ناوه ي له مسولمانان ناوه، تهو مسولمانانه ي كه شويي
پيغهمبري خاتمه (صلي الله عليه وسلم) دهكه ون، نه پيغهمبري ش
(صلي الله عليه وسلم)، به لكو مسولمانان بوځويان تهو ناوه يان
به كار هيناوه، ته گهرنا خوي پهرودرگار ده فرموي:

﴿..هُوَ سَمَنُكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا...﴾ الحج.

(۱) بويه تهو تان يو باس دهكم، چونكه (اهل السنة) تهو ناوه نيه كه خوي پهرودرگار،
يان پيغهمبر (صلي الله عليه وسلم) له مسولمانانې نابې، به لكو به كار هينانې تهو ناوه،
كار دانه ميهك بووه بهرامبر بهواندي لايانداوه، تهو گروپ و تاقامنه ي به هو كاري جوړاو
جوړ، خويان جيا كردهو ناروونيشاني جيا جيايان به كار هينان.

واته: خوا ناوی له ئیوه ناوه مسولمانان، لهوهو پیش (له کتیبه پیشووهکاندا) و له مهش (واته: قورئان) دا.

ئینجا زۆر گرنگه بزانی: ئیمه تاکه ناویک که شوینکه وتوانی پیغه مبهری خواو ئههلی ئیسلامیان پی دناسینهوه، بریتیه له: {مسولمانان}، چونکه ئهوه دواپی زۆر شتی لهسهه بینا دهکری، با لهو بارهوه تهماشای قسهی ههندی له زانایان بکهین:

۱- {عن ابن عباس: قال لي معاوية رحمة الله عليه: أنت على ملّة علي رحمة الله عليه؟ قلت: لا، ولا على ملّة عثمان، أنا على ملّة رسول الله صلى الله عليه وسلم} (۱)، واته: عهبدوللای کوری عهیباس (خوا لییان رازی بی) دهلی: موعاویه پی گوتم: تو لهسهه ریبارزی عهلی؟ گوتم: نهخیر، ههروهها لهسهه ریبارزی عوسمانیش نیم، من لهسهه ریبارزی پیغه مبهری خوام (صلی الله علیه وسلم).

۲- {قَالَ مَيْمُونُ بْنُ مِهْرَانَ: إِيَّاكُمْ وَكُلَّ اسْمٍ يَسْمَى بِغَيْرِ الْإِسْلَامِ} (۲)، واته: خوتان بیاریژن له هه ناویک جگه له ناوی ئیسلام.

له ریوایهتیکی دیکه دا گوتوویهتی: {إِيَّاكُمْ وَكُلَّ هَوًى يَسْمَى بِغَيْرِ الْإِسْلَامِ} (۳). واته: هه ئارهزوویهک غهیری ناوی ئیسلامی لهسهه بی، خوتانی لی بیاریژن.

((۱)) الإبانة الكبرى، لابن بطة ج ۱- ص ۳۵۵، شرح أصول اعتقاد أهل السنة، اللالكائي ج ۱ ص ۹۴.

((۲)) الإبانة الصغرى، لابن بطة ص ۱۳۷، والإبانة الكبرى ج ۱ ص ۳۴۲، ۳۵۴- قال الجديع: إسناده حسن في {أضواء على حديث افتراق الأمة}، ص ۷۱.

((۳)) الإبانة لابن بطة ص ۲۸۲.

۳- {قَالَ الْإِمَامُ مَالِكٌ: أَهْلُ السُّنَّةِ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ لَقَبٌ يُعْرَفُونَ بِهِ، لِأَجْهَمِيٍّ وَلَا قَدْرِيٍّ وَلَا رَافِضِيٍّ} ^(۱). واته: ئيمام مالڪ گوتوويه تي: ته هلي سوننه ت، (واته: ته وانهي به دواي ږييازي پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم) دهکون) هيچ نازناويکيان نيه پني بناسرين، نه ناوي جه همي، نه قه دهري، نه رافيزي.

هه لبت ته ته و ناوانه له سهردهمي ته ودا مه شهوور بوون، ته گهرنا ته گهر و هک ئيستا بووايه: مه دخه لي و سه له في و وههابي و صوفي و چي و چي و هتد، ته وانه شي به کار دهينان.

۴- قال ابن تيمية: {وَالْوَاجِبُ عَلَى الْمُسْلِمِ إِذَا سُئِلَ عَنْ ذَلِكَ أَنْ يَقُولَ: لَا أَنَا شَكِيلِي وَلَا قَرْفَنْدِي، بَلْ أَنَا مُسْلِمٌ مُتَّبِعٌ لِكِتَابِ اللَّهِ وَسُنَّةِ رَسُولِهِ، وَاللَّهُ تَعَالَى قَدْ سَمَّانَا فِي الْقُرْآنِ: الْمُسْلِمِينَ الْمُؤْمِنِينَ عِبَادَ اللَّهِ، فَلَا نَعْدِلُ عَنْ الْأَسْمَاءِ الَّتِي سَمَّانَا اللَّهُ بِهَا إِلَى أَسْمَاءٍ أَحَدَثَهَا قَوْمٌ - وَسَمَّوَهَا هُمْ وَأَبَاؤُهُمْ - مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ} ^(۲).

واته: (ابن تيمية) گوتوويه تي: له سهري مسولمان پيوسته ته گهر له و باره وه پرسیاري ليکرا {پيشتريه ناويه تي دهلي: کو مه ليک هه ن دهلي: ئيمه قه ر فه ندين ^(۳)، هه نديکي دیکه دهلي: ئيمه شوکه يليلين، ليان پرسيوه: ته گهر پيمان بگوتري: ئيوه قه ر فه ندين، يان شوکه يليلين؟

(۱) الإلتقاء في فضائل الثلاثة الأئمة الفقهاء، لابن عبد البر، ص ۳۵ - وترتيب المدارك، لقاضي عياض ج ۱ ص ۱۷۲.

(۲) مجموع الفتاوى ج ۳ ص ۴۱۵.

(۳) دياره زانايهک بووه به ناوي قه ر فه نند، کو مه ليکيش به دواي که ووتون و گوتوويانه: ئيمه قه ر فه ندين.

ټيمه چي بليين؟ { دهبی بلیي: نه شوکه یلیم و نه قهر فندییم، من مسولمانیکم شوین قورټان و سوننهت ددکهوم، خواش له قورټاندا ناوی له ټيمه ناوه {مسولمانان}، {ټيمانداران}، {بهنده کاني خوا}، ټهو ناوانه ی خوا بو ی داناوین، ټيمه لیان لانادین بو هندی ناوی دیکه که: خه لکک ټهو ناوانه یان به کار هیټان، خو یان و باب و باپیرانیان و، خوی پهرودر دگار هیچ به لگه یه کی له سر نه نار دوون. له و بهینه ی پیښودا شیخی ټه زهر چووبو بو یه کی له و لاټانه ی یه کیتی سوټیه تی پیښوو، له وی باسی ټه شعری کرابوو، گوتبوی: من هر له سر عه قیده ی ټه شعرییم، چونکه ټه وان وډک جه ماوهری مسولمانان!

۱۵

هه لبه ته کاتي خوی (أبو حسن الأشعري) به پاريزه ری عه قیده ټه هلی سوننهت و جه ماعهت ناسراوه، به لام ټایا تو مولزده می بلیي: ټه شعرییم، یان ماتوریديیم، یان وههابییم، یان سه له فییم، یان مه دخه لییم؟ لیږده یه کی بو یه هیه پرسی: ټه دی کو مه لی ټیسلامی، یه کگرتوی ټیسلامی، حیزی نووری سه له فیی {له میصر}، جه ماعه تی ټیسلامی {له پاکستان}، ټهو ناوانه چین؟

ده لیین: بو کارو چالاکی سیاسی، ده گونجی لافیه ته یه ک ناوونیشانیک له سر خوت بهرز بکه یه وه، به لام نه یکه ی به پیوړو سه نگی مه حه ک بو مسولمانه تی، ټه وه دی که ټیستا ده لی: من سه له فییم، مه به ستي پی چیه؟ مه به ستي ټه وه یه که به س من به دوی پیښینی چاک ددکهوم، که ټه وه درو یه کی زور گه ورده وه، ره نکه زوریښی لادابی له پیښینی چاک، ټه دی ټه گهر بلیي: کو مه لی

ئيسلامي؟ دهليين: {کۆمهلي ئيسلامي} کۆمهله خهليکين دهپانهوي تهو واقيعه ئيستا چاک بکن و، تهو خهليکي به ئيسلام نامو بوته وه ليى دوور کهوتوته وه، بو لاي ئيسلامي بيننه وه، ههروهها تهو واقيعه بگورن به پيى تهو بيرو بو چونانه ي پيان راستن، تهو جيايه، بو ويته: ئيستا حيزبي {نووري سهله فيى} ههيه له ميسر، سهله فيين، بهلام حيزبين، چ ئيشکاليکي تيدايه؟ تهواني دیکهش ته گهر بين وهك حيزبيکي سياسي خويان رابگهيه نن، تهو ئاساييه، بهلام کهسيك بينى خهليک وا ههله خهليکين، که تهنيا تهو بهدواي پيشيني چاک دهکوي، تهو بهلاي کهمه وه سي ئيشکالي تيدان:

١- تهو درويه کي زور گه ورديه، چونکه شويى پيشيني چاک کهوتن، کردوه و ئاکاريکه ههر کهسيک له خو دا بيهيتته دى، ته گهر ئيدديعاشي نهکات زيانى نيهو، بگره ئيدديعا کردنى پيچه وانه ي خويه تى.

٢- تنجا {بهدواي پيشيني چاک کهوتن} زانايان گوتويانه: دروست نيه بکريته ناو، چونکه تهزکيه ي خو کردن و مه دحي خو کردنه.

٣- پاشان تهو ناوه له قورثان و سونه تدا نههاتوه.

وهک گوتم: وهک مامه له کردن له گه ل واقيعدا، دهگونجى حيزبيک پيک بهيني و بليى من حيزبي سهله فييم، تهو دهگونجى، بهلام بليى: نهخير من حيزبش نيم، بهلام بويه تهو ناوهم له خوَم ناوه، چونکه خوَم و ته وانه ي پيکه وهين، ههر ئيمه بهدواي سهله في صالح کهوتوين! وهک باسم کرد له چهند روويکه وه ههله يه، تنجا زانايان گوتويانه: ته گهر کهسيك پرسيارت لي بکات: ثايا تو ئيماندارى؟

واباشه بلېي: ته گهر خوا بيهوئې پروادارم (أنا مؤمنٌ إن شاء الله)، به لام ته گهر بگوتري: ثايا تو مسولمانی؟ دهبي بلېي: به لي، چونکه ته گهر گوت: (أنا مؤمنٌ) يانی: من به هه شتييم، خواي زانا فرمويه تي:

﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ ١ ۝ ﴾ المؤمنون.

ئنجا تو هر له پړوه به هه شت بوخوت دابني، ته وه دهکاته خو ته زکيه کردن، خواي په روهر دگارش نه هي له وه کردوه، ته دی بوچی دروسته بلېي: مسولمانم؟ چونکه مسولمانه تي، پوالهت و ناشکرايه، مادام شايه تمانت هيئا، نو تر دهکانت کردن، پوژووی رهمه زان و زهکات و حجت، هه بوون، ده تواني بلېي: مسولمانم واته: ته و شتانه م جي به کردوون، به لام ثايا له لای خوا قبول و، تو به هوئې ته و کرده وانه وه، پي شتريش به هوئې ثيمانه وه، به هه شت بوخوت مسوگر کرده؟ ده لي: نينشانه لا.

ئنجا {شوينکه وتني پيشيني چاک} خالي هاوبه شي نيوان هه موو مسولمانانه، وه چون هه موو مسولمانان دهبي به شيان هه بي له ثيمان و عه قیده دا، دهبي ثيمان و عه قیده يان به و شيويه بي که خوا دهيه وي و، به شيان هه بي له ته زکيه نه فسد، دهبي به شيشيان هه بي له شوينکه وتني سه له في صالحدا، ته وه خالي هاوبه شه و هيچ کهس بوی نيه ته و ناوړ نيشانه بوخوي قورخ بکات و، خه لکي ديکه ي لي يبه ش بکات، هر به بانگه شه و ئيديعا!

به رای

خوینه ری سه نگین!

مه به ستمان له بنه ما گشتیه کان (الأصول العامة) تهو بنه ما مه زن و گرنگانه، که سیمو چوار چیه تی تایه تی جه ماوهری مسولمانان و ریپازو بهرنامه ی دینداری و ئیسلامه تی یان یك دین، ئنجا چ په یوه ست بن به باری بووناسی، چ ئیمان و عه قیده، چ فیکرو تیروانین، چ په رستن و پاریزکاری، چ کومه لایه تی، چ سیاسیه وه.

هه لبه ته مه رج نیه تهو بنه مایانه تی کراو یه ک یه کیان، ته نیا له جه ماوهری مسولمانان (جمهور المسلمین) ی په یره وانی پیغه مبه ری خوا (محمد) (صلی الله علیه وسلم)، هاوهلانی دلسوزو به ریژی و خرمانی ساغ و سه ر راستی به گشتی و، چوار خه لیفه راشیده کانی به تایه تدا، بووین، به لکو که م و زور له مسولماناندا به گشتی - به گروپ و تاقمه لادره کانیشه وه - هه بوون و هه ن، به لام هه موویان ته نیا له {جه ماوهری مسولمانان} دا کو بوونه ته وه.

بنه ما گشتیه کانی جه ماوهری مسولمانان:

۱- کو بوونه وه و په رته وازه نه بوون.

۲- پابه ندی به قورطان و سوننه ته وه.

۳- شوینکه وتنی پیشینی چاک.

۴- ته نیا پیغه مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له هه‌له پارێزراو (معصوم)ه، بۆیه به‌س ته‌ویش په‌پر ده‌ویی لی‌کراوی ر‌ه‌هایه.

۵- به‌شیوه‌یه‌کی فراوان و گشتگیر به‌ ئیسلامه‌وه‌ پابه‌ند بوون.

۶- میانجی‌تی و هاوسه‌نگی (التوسط والإعتدال).

۷- ر‌اجیایی مسولمانان نابیته‌ هو‌ی تی‌کچوونی ته‌بابی و دۆستایه‌تیان.

۸- گرنتی ر‌پیازی پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و جینشینه ر‌پی ر‌است گرته‌وه‌کان.

۹- په‌یدا کردن له‌ دینداریی‌دا قه‌ده‌غه‌یه‌و، داهینان له‌ دنیا‌داریی‌دا پیویسته.

۱۰- به‌عه‌قلی فراوان و د‌لسۆزی و په‌رۆش و ر‌ه‌وشتی به‌رزده‌وه، هه‌ول‌دان بۆ لێك نزیك كرده‌وه‌ی مسولمانان، له‌سه‌ر بنه‌مای خاله‌هاوبه‌شه‌کانی نیوانیان.

۱۱- کۆشش کردن (اجتهاد)، بۆ هه‌له‌نجانی حوکمه‌شه‌رعییه‌کان له‌ قور‌ئان و سونه‌ت‌دا، به‌ گشتی فه‌رزی کیفایه‌یه، که‌سی‌کیش توانای نه‌بی، له‌سه‌ری پیویسته له‌ زانایان پرسی و، به‌رچاو پروونه‌ شوینیان بکه‌هو‌ی، نه‌ك کوی‌رانه‌ لاسایان بکاته‌وه.

۱۲- خۆ پاراستن له‌ به‌کافر دانانی مسولمانانێك که‌ کوفر، یان شیرکیان لی‌ ده‌زانی، مه‌گه‌ر دوا‌ی به‌لگه‌ له‌سه‌ر ته‌واو کردن.

۱۳- زانیاریی ده‌رباره‌ی ئایین و، شاره‌زایی به‌ ژین.

۱۴- جهنگ و فيداکاريي له پيناوي خوادا بو پاراستني: خه لک و، خاک و، دين و، ژين.

۱۵- بهرپا کردني ثاين و نهجامداني دروشمه کاني پيکه وهو به هره وهزيي.

۱۶- کرانه وهی هو شيارانه، به پرووی بيروکه و نه زمونه جوړاو جوړه کاني به شهروه.

۱۷- ليپوردهيي و سينگ فراوانيي، له بواړي تيروانين و مامه له له گه ل کو مه ل و ته وژمه لادهره کاني نيو نوممه ت دا.

۱۸- نواندني هه لويستي هاوسه نگ، له بهرانبهر حوکمراناني لادهره سته مکاردا.

۱۹- باشتري مامه له له گه ل هاوولا تياني نامسولماندا.

۲۰- هه ولدان بو هينانه دي به خته وهري دنياو سه فرازيي دواړوژ، بو سه رجه مروقايه تيي.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. To the left, it lists social media links for Facebook (f), YouTube (y), and a website (archive.org/details/@alibapir). To the right, it lists Facebook (f), YouTube (y), and a website (www.alibapir.net). Below the portrait, there are QR codes for mobile access and a list of social media icons (Facebook, YouTube, Twitter, Instagram, and a purple icon). The text is in both English and Pashto/Dari.

بنه‌مای یه‌که‌م

کۆبوونه‌وه‌و پهرته‌وازه نه‌بوون

www.alibapir.com

یه که م تاییه تمه ندیی گشتییی جه ماوهری مسولمانان، ئه وهیه که ههول ددهدن کو بن و په رته وازه نه بن و، هه رکه سه به پیاپی کدا نه روا، له بهر ئه وهی خوی به رزو مه زن له چه ندان ئایه تدا فه رمان به وه ده کات، بو وینه:

۱- له سوورده تی (آل عمران) ئایه ته کانی (۱۰۲ و ۱۰۳) دا ده فه رموی:

﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾
 ﴿۱۰۲﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا... ﴿۱۰۳﴾

واته: ئه ی ئه وانه ی بروتان هیناوه! پاریز له خوا بکه ن وه ک بو ی شایسته یه و به مسولمانه تی نه بی مه مرن و، ده ست به ریسمانی خوا بگرن به تیکراو، په رته وازه مه بن.

۲- له سوورده تی (آل عمران) ئایه تی (۱۰۵) دا ده فه رموی:

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾
 ﴿۱۰۵﴾

واته: وه ک ئه وانه مه بن که دوی ئه وهی به لگه رو شنه کانیان بو هاتن، په رته وازه بوون و نا کو ک بوون، ئه وانه سزایه کی مه زنیان بو هه یه.

۳- له سوورده تی (الأنعام) ئایه تی (۱۵۹) دا ده فه رموی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾
 ﴿۱۵۹﴾

واته: بیگومان ئه وانه ی ئایینه که ی خویان به ش به ش کرد و بوونه تا قم تا قم، تو هیچ په یوه ندیی پیا نه وه نیه {ئهی موحه ممه د

(صلى الله عليه وسلم) { به لکو ته وانه کارو باريان بو لای خوا ده گير دري ته وه، دوايي هه واليان پيډه دا به وهی دهيانکرد.

۴- له سوورې دتي (الأنعام) ثايه تي (۱۵۳) دا ده فهرموي:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۵۳)

واته: تا ته مه يه راسته شه قامی من، شوي نی بکه ون و دواي ري چکه کان مه که ون، ته گهرنا له ري بزي خوا ده ترازي، خوا ته م نامور گاريه ی کردون، به لکو پاريز بکه ن.

هه روه ها چهند ده قيکي سوننه تيش له و باروده به نمونه ده يينه وه:

۵- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: خَطَّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطًّا، ثُمَّ قَالَ: (هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ)، ثُمَّ خَطَّ خُطُوطًا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ ثُمَّ قَالَ: (هَذِهِ سُبُلٌ مُتَفَرِّقَةٌ عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُو إِلَيْهِ) ثُمَّ قَرَأَ: {إِنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ} أخرجه أحمد برقم: ۴۴۳۷، والدارمي برقم: ۲۰۶، والنسائي في التفسير، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن، وقال الجديع: إسناده جيد.

پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) رپوژيک {که ويستويه تي چه مکی ته و ثايه تهيان بو روون بکاته وه} خه تيکي راستي کيشا، فهرموي: ته وه ري بزي خوايه، دوايي چهند ورده خه تيکي له لای چه پ و راستي کيشان، تنجا فهرموي: ته مانه ش ري چکه کان، کويزه رييه کان، له سهر ههر کويزه رييه که شه تيانکي له سهره، خه لکی بو بانگ ده کات، دوايش ته و ثايه ته ی خوینده وه: {ته مه

راسته پړي منه شويڼي بکهون و، مه کهونه دواي ريچکان، ته گهرنا لهو راسته پړيه په رته وازه دهبن}.

٦- پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) دهغه رموي: {عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ، وَهُوَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ أَبَدٌ، مَنْ أَرَادَ بُحْبُوحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزَمْ الْجَمَاعَةَ} أخرجه الشافعي (١/٢٤٤)، والطالسي (ص ٧، رقم ٣١)، والحميدي برقم (٣٢)، وأحمد برقم (١١٤)، والترمذي برقم (٢١٦٥) وقال: حسن صحيح غريب، وأبو يعلى برقم (١٤١)، وابن حبان برقم (٧٢٥٤)، والدارقطني في العلل برقم (١١١)، والحاكم برقم (٣٨٧) وقال: صحيح على شرط الشيخين، والبيهقي برقم (١٣٢٩٩). وأخرجه أيضا: النسائي في الكبرى برقم (٩٢٢٥)، قال الألباني: صحيح، في السلسلة الصحيحة، قال شعيب الأرناؤوط: صحيح، رجاله ثقات رجال الشيخين.

واته: له گهل کومهل و جه ماوهری مسولمانان دابن و، خوتان له په رته وازديي بپاريژن، چونکه شهيتان له گهل کهسي ته نيا دايه و، له دووان دوورتره و، هر کهسي ديه وي بجيته نيودراستي به هه شته وه، با له گهل کومهل و زوربه ي مسولمانان دابي.

ثجا که دهغه رموي: (فَلْيَلْزَمْ الْجَمَاعَةَ) (الْجَمَاعَةُ): ياني: کومهل، جه ماوهری مسولمانان، ثجا ته وه مبهست پي کييه؟

١- هه ندي گوتويانه: مبهست پي زوربه ي هره زوري مسولمانانه.

٢- هه ندي گوتويانه: مبهست ته و پشه وايانه که ثيجتيهاديان کردوه ياسايه کانيان له قورثان و سوننه ت هلينجاون.

۳- هندیکی دیکه دهلین: هاوئلانی به ریژی پیغمبه رن (صلی الله علیه وسلم).

۴- هندیکیان گوتوویانه: مبهست پیی ته هلی ئیسلامه به گشتییی.

۵- هندیکیان گوتوویانه: کومه لی مسوئمانان که له سه ر به رپرسیک کو دهبه وه.

پیناسه ی (سنة) و (جماعة):

له کو تاییدا ده مه وی دووباره تیشکیک بخه مه وه سه ر تهو دوو وشه یه:

۱- (السنة).

۲- (الجماعة).

یه که م: (سنة):

أ- سوننه ت له پرووی زمانه وه (السنة في اللغة):

{هي الطريقة محمودة كانت أو مذمومة، وهي مأخوذة من السنن وهي الطريقة} ^(۱). واته: سوننه ت له زمانی عه ره بییدا به مانای ریپاز دی، چاک بی یان خراپ بی و، له (السنن) دوه هاتوه، واته: ری.

ب- سوننه ت له پرووی زاراو هی شه رعه وه (السنة في الإصطلاح):

وشه ی (سنة) له لای فهرمووده ناسان (مُحَدِّثین) واتایه کی هه یه و، له لای زانایانی (أصول الفقه) واتایه کی هه یه و، له لای شه رعرانان (فقهاء) واتایه کی هه یه:

(۱) لسان العرب، ج ۶ ص ۳۹۹، ۴۰۰.

۱- له لای فه‌رمووده‌ناسان (عند المحدثین):

{ما أَثَرُ عَنِ النَّبِيِّ مِنْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ أَوْ تَقْرِيرٍ، أَوْ صِفَةٍ خَلْقِيَّةٍ أَوْ خُلُقِيَّةٍ، أَوْ سِيرَةٍ، سِوَاءَ كَانَ قَبْلَ الْبَعْثَةِ أَوْ بَعْدَهَا} ^(۱)، واته: هه‌رشتیک که له پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وه‌رگیرایی، له فه‌رمووده‌ی، له کرده‌ی، له دانپیدا‌هینانی، یاخود سیفه‌تیکی (خَلْقِيَّ) {وَهْكَ تَه‌وَدی بگوتری: قه‌دو قیافه‌ی وابووه، ره‌نگ و پرووی وابووه} یاخود سیفه‌تیکی (خُلُقِيَّ) {وَهْكَ تَه‌وَدی بگوتری: هه‌لس و که‌وتی وابووه} یاخود ژیاننامه‌ی پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تی و دوا‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی.

۲- له لای زانایانی ئو‌صولی فیه (عند الأصولیین):

{ما جَاءَ مَنْقُولًا عَنِ النَّبِيِّ عَلَى الْخُصُوصِ، مِمَّا لَمْ يُنْصَ عَلَيْهِ فِي الْكِتَابِ الْعَزِيزِ، بَلْ إِنَّمَا نُصَّ عَلَيْهِ مِنْ جِهَتِهِ، وَكَانَ بَيَانًا لِمَا فِي الْكِتَابِ أَوَّلًا} ^(۲)، واته: هه‌ر شتیکه له پیغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هاتبی و، له قور‌ئاندا ده‌قی له‌سه‌ر نه‌کرای، به‌لکو ته‌نیا پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو‌ییتی و، پروونکرده‌ی بو تَه‌وَدی که له قور‌ئاندا هاتوه.

۳- له لای شه‌رع‌زانان (عند الفقهاء):

{مَا ثَبَّتَ عَنِ النَّبِيِّ مِنْ غَيْرِ افْتِرَاضٍ وَلَا وَجُوبٍ} ^(۳)، واته: بریتیه له‌وَدی له پیغه‌مبه‌روه به‌سه‌لم‌ینراوی هاتبی، به‌لام به‌بی پی‌یستکردن، که له به‌رانبه‌ر واجب و فه‌ر‌زدا‌یه، واته: ته‌گه‌ر بیکه‌ی خیرت ده‌گا، ته‌گه‌ر نه‌یکه‌ی گونا‌هت نا‌گا، به‌پیچه‌وانه‌ی فه‌ر‌زو واجبه‌وه.

(۱) السنة ومكانتها في التشريع الإسلامي، للسباعي ص ۴۷.

(۲) الموافقات للشاطبي، ج ۴ ص ۴۷.

(۳) همان سه‌رچاوه ج ۴ ص ۴.

که واته: که ده گوتري سوننه، دهبی بگوتري: له لای کی؟
له لای فهرمووده ناسان، له لای ثوصلییه کان، یان له لای شهرعناسان؟
تنجا من یم وایه که وشه ی (سنة) قورئانیش ده گریته خو ی،
وهک له شوینی دیکه دا به دریژی باسما کردوه، دوایش باسی
ده کین و لیره دووباره ی ناکهینه وه پوخته که ی شه ویه که: سوننه
به گشتی پراکتیزه (تطبیق) کردنی قورئانه له سهر نهرزی واقع.
دووه م: (الجماعة):

۱- (ابن تیمیة) ده لی: {الْجَمَاعَةُ: هِيَ الْإِجْتِمَاعُ وَضِدُهَا الْفِرْقَةُ، وَإِنْ كَانَ لَفْظُ الْجَمَاعَةِ قَدْ صَارَ اسْمًا لِنَفْسِ الْقَوْمِ الْمُجْتَمِعِينَ} ^(۱)، واته: (جماعة)
بریتییه له کوپونه وه پیچه وانه که ی په رته وازییه، هرچه نده بیژدی
(الجماعة) به کاردی بو خودی تهو خه لکه ی که کو دهنه وه.

۲- (أبو شامة) ده لی: {وَحَيْثُ جَاءَ الْأَمْرُ بِالزُّومِ الْجَمَاعَةِ، فَالْمُرَادُ بِهِ لَزُومُ الْحَقِّ وَاتِّبَاعُهُ، وَإِنْ كَانَ الْمُتَمَسِّكُ بِالْحَقِّ قَلِيلًا وَالْمُخَالَفُ كَثِيرًا} ^(۲). واته:
هرکات فهرمان کردن به کو مهل بوون بی، مه به ست پیی گرتنی
هق و شوینکه وتنییه تی، هرچه نده دستگرتوو به هقه وه که مینه بن و
نه یاری هق زوربن.

هرودها وشه ی (الجماعة) به مانه ی خواردهش گوتراوه وه پیشتیش
گوتمان:

۱- هاو دلا ن.

(۱) مجموع الفتاوی، ج ۳، ص ۱۵۷.

(۲) الباعث، لأبي شامة ص ۲۲.

۲- ټه و پيشه وایانه ی که کوشش (اجتهاد) یان کردوه.

۳- کوی مسولمانان.

۴- زوربه ی مسولمانان.

۵- کومه لی مسولمانان که له سه ر حوکمرانیڼک کؤدېښه وه.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

پابه‌ندی به قورٲان و سوننه‌ته‌وه

بنه‌مای دووهم

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

ته میش: دووه‌مین تاییه‌تمه‌ندی گشتییه هه‌ره گرنگی جه‌ماوه‌ری مسولمانانه، هه‌لبه‌ته گروویه‌کانی دیکه‌ش هه‌ر گوتوویانه: پان‌دین به‌قور‌ئان و سوننه‌ته‌وه، به‌لام‌ته‌وه‌ی له‌واقیعه‌دا به‌رجه‌سته‌ی کرده که پابه‌ند بووه به‌قور‌ئان و سوننه‌ته‌وه، ته‌نیا زۆربه‌ی هه‌ره زۆری مسولمانان، که وه‌ک پیشت‌ر گوتمان: هیچ نازناو‌یکیان نه‌بووه پیوه‌ی بناسرین، جگه‌له‌ناوی مسولمانان (مسلمین)، شیعه‌گوتوویانه: شیعه‌ین، هه‌روه‌ها هه‌ر کام له: مورجیئه‌و قه‌ده‌رییه‌و موعته‌زیله.. به‌هه‌مان شیوه، به‌لام‌ته‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ته‌نیا به‌م ناوه ناسراون: {مسولمانان} ئنجا وشه‌ی {ته‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت}، ته‌و نازناوه‌ش دواتر به‌شیک له‌زانایان وه‌ک ناوونیشان به‌کاریان هی‌ناوه^(۱).

هه‌لبه‌ته پابه‌ندی به‌قور‌ئان و سوننه‌ته‌وه، ثایه‌ت و فه‌رمووده‌ی زۆری له‌سه‌رن، یۆ وینه:

۱- خوی په‌روه‌ردگار له‌سووره‌تی (النساء) ثایه‌تی (۵۹) دا ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ..﴾ (۵۹)

(۱) من پی‌م باش نیه ته‌و نازناوه به‌کار بی، نه‌ک له‌به‌ر شیعه، یان خه‌وارج، یان فلان و فلان، به‌لکو له‌به‌ر ته‌وه‌ی له‌قور‌ئانداو له‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) ئیمه‌یه‌ک ناومان هه‌یه پی بناسرین و له‌سه‌ری کۆبینه‌وه، که بریتییه له‌ناوی {مسولمانان}، چونکه وه‌ک دواتر باسی ده‌که‌م کاتیک گوت: ته‌هلی سوننه‌ت، ده‌گوتری: له‌نیو ته‌هلی سوننه‌تدا تو چی؟ سه‌له‌فی یان خه‌له‌فی، ده‌لی: سه‌له‌فی، ده‌گوتری: مه‌دخه‌لی یان فلانی؟ ئیبن بازی، یان ته‌لبانی؟ به‌لی ناوی {مسولمانان} ته‌و ناویه که خوا ئیمه‌ی پی ناساندوه، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ سَمَنُكُمْ الْمُسْلِمِينَ﴾ الحج - ۷۸-.

واته: ئه ی ئهوانه ی برواتان هیئاوه! فهرمانبه ری خوا بکه ن و
فهرمانبه ری پیغه مبه ری بکه ن و، هی کاربه دهستان له خۆتان.. واته:
پابه ند بن به قورثانه وه وه به سونه ته وه وه، به فهرمانی کاربه دهستانی که وه
که له خۆتانن.

یانی: ئهوانیش ته گهر به پیی قورثان و سونه ته بووبنه کاربه دهستان
و، رهواهیه تییان له ئیوه وه وه گرته ی، که بناغه ی حوکه مرانی
ئیسلامیی ته وه یه که رهواهیه تی له خه لکه وه وه گرته ی، بیگومان ته وه
فهرمانبه رییه ش له چوارچیوه ی قورثان و سونه ته ده ی.

۲- له سووره تی (الأحزاب) ئایه تی (۳۶) دا ده فه رموی: ﴿وَمَا
كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ
أَمْرِهِمْ ۚ﴾ (۳۶)

واته: نابج هیچ پیاویکی بروادارو هیچ ئافره تیکی بروادار دوا ی
ته وه ی خواو پیغه مبه ری خوا بریاریک ده دن، مافی سه رپشک بوون
به خو یان بده ن {پابه ند بین، یان پابه ند نه بین؟}.

۳- پیغه مبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی: {تَرَكْتُ
فَيْكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ} أخرجه
الحاکم: ۳۱۸، وصححه الألبانی فی صحیح الرغیب والترهیب: ۴۰.

واته: دوو شتم له نیودا به جج هیشتوون، هه تا دهستان پییانه وه
بی، گو مرانابن، ئهوانیش کتییی خواو سونه ته ی پیغه مبه ره که یته ی
(صلی الله علیه وسلم).

خوڭنەرانى بەرپرز!

لېردە دەمەوى شتىك بلىم، زۆرم پى گرنىگە بۆيە دووباردى دەكەمەوۋە:
سوننەتى پىغەمبەر (صلى اللہ علیہ وسلم) يانى ئەو بەرنامەو
رېيازى پىغەمبەر (صلى اللہ علیہ وسلم) كە دىندارى خۇى
لە بوارەكانى تاكىي و خىزانىي و كۆمەلایەتىي و سياسىي تىدا
بەرچەستە كردو، ھەلبەتە ئەو كاتەش سوننەت ناكەوۋىتە بەرانبەر
قورپان، بەلكو سوننەت قورپاننىش دەگرىتە نىوخۇى، چونكە
پىغەمبەر (صلى اللہ علیہ وسلم) رېيازەكەى جىيەجى كردنى
قورپان بو، كەواتە: سوننەت برىتيە لە قورپان، بەلام بەجىيەجى
كراوىي، ھەلبەتە كە واش دەلىين، مەبەستمان ئەو نىە كە جگە
لەوہى كە لە قورپاندا ھاتو، ھىچ وەجىي دىكە نىە، بەلكو
لەنىو سوننەتدا - ھەرچەندە كرۇكى سوننەت برىتيە لە جىيەجى
كردنى قورپان - بەلام وپراى ئەوہش ھەندى ياساى تايبەت بۆ
پىغەمبەرى خوا (صلى اللہ علیہ وسلم) ھاتوون، كە لە قورپاندا
نين، با لەو بارەوہ نمونەيەك بىينەوہ:

صەفوانى كورپى ئومەييە يەكى بووہ لە ھاوہلان، ديارە ھاوہلىكى
گەنج بووہ، دەلى: رۆژىك لە مەجلىسىك بووم، پىم خۇش بوو ئەو
كاتەى وەجىي بۆ پىغەمبەر (صلى اللہ علیہ وسلم) دەھات ئاگام
لىبووايە، عومەرى كورپى خەتتابىش لەوى بووہ خوا لىي رازى
بى، دەلى: پىغەمبەر (صلى اللہ علیہ وسلم) لەژىر چادىركدابوو
ھەلىاندابوو بۆ سىبەر، كۆمەلى لە ھاوہلانىش لە خزمەتى دابوون
و لەژىر ئەو چادردە دانىشتبوون، دەشتەككە ھات گوتى: ئەى
پىغەمبەرى خوا! من عومرەم كردو، بەلام بەم بەرگەوہ كر دوومە

{بۆنى خۇشى لەخۇى دابوو، ئەو بۆنە خۇشەى كە رەنگىشى
دىارە} ئىجا مەن چى بىكەم؟

دەلى: پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ھىچى نە فەرموو،
فەرموۋى جارى راۋەستە، لە رىۋايەتتىكى دىكەدا دەلى: پىغەمبەرى
خا (صلی اللہ علیہ وسلم) تە ماشاى سەرىي كەرد، زانىمان ۋە ھىبى بۆ
دى، عومەر بە سە فوانى كورى ئومەييەى گوت: ۋەرە تە ماشابىكە،
مەنى بىرە پىش چادىرە كە گوتى: تە ماشا بىكە، بزانە چۆن ۋە ھىبى
بۆ دى؟ دەلى: پىغەمبەرى خا (صلی اللہ علیہ وسلم) تە ماشاى
سەرىي كەرد، كەۋتە ھالەتتىكى ئائاسايى، ئىمەش دامانپۇشى، دىارە
شتىكىان پىداداۋە: پۇشاكىك، قوماشىك، پىغەمبەرى خا (صلی اللہ
علیہ وسلم) رەنگى سوور بوۋەۋە ئاردەقى كەردبوو، دوايى كە تەۋاۋ
بوو، فەرموۋى: ئەۋە كى بوو پىسارى كەرد، دەر بارەى ئەۋەى چۆن
ھەج بىكا؟

بانگىان كەردەۋە {ۋاتە كابراى دەشتەكىى} دىارە پىي چوۋە تاكو
ۋە ھىبە كەى بۆ ھاتو، ئىجا كە ھىنايان، پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ
وسلم) فەرموۋى: ئەۋە پۇشاكەى لەبەرت بوۋە، عومەرت پىي كەردەۋە
بۆنت لىداۋە، بىشۆ، دوايى لەبەرى بىكەۋە، ئىجا چۆنت عەمەرە
كەردەۋە، ئاۋاش ھەج بىكە^(۱).

كەۋاتە: پىغەمبەرى خا (صلی اللہ علیہ وسلم) لىرەدا ۋە ھىبە كەى
تايىبەتتى بۆ ھاتو، دەر بارەى ئەۋە كە ئەۋە پىاۋە چى بىكا! چۈنكە
باباى ئىحرام بەستوو (مُحَرَّم) دەيى بۆنى خۇش لەخۇى نەدات،

(۱) أخرجه البخاري: ۱۷۸۹.

به لّام تهو کابرایه بونه که ی له خو ی داوهو، هر تهو بهرگه شی پی بووه، عومره شی پیوه کردوه، ته دی بو حه جی چی بکا؟ ته وه له قورئاندا نه هاتوه، به لّام پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) به شیویه کی تایبته لهو باره وه وه حیی بو هاتوه.

که واته: ته وانه ی پیان وایه: وه حیی خوی زانو توانا له قورئاندا کورت هه له هاتوه هیچی دیکه نیه، به هه له دا چوون و، چهندان به لگه هه ن له سه ر ته وه ی تهو قسه یه وانیه، که پیشتتر لهو باره وه باسمان کردوه، پیویست ناکات دوو باره ی بکه مه وه.

بنه‌مای سیّیم

شوینکه‌وتنی پیشینی چاک

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

ئه‌میش یه‌کی دیکه‌یه له تایبه‌تمه‌ندییه گشتییه‌کانی جه‌ماوه‌ری مسولمانان و، له‌و باره‌ده‌ش‌تایه‌ت و فه‌رمووده‌ زۆرن، بۆ وینه:

۱- خوی په‌روه‌ردگار له سووره‌تی (التوبة) تايه‌تی (۱۰۰) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالسَّيْقُوتِ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ...﴾

واته: پيشكه‌وتوو ده‌که‌مه‌کان له کۆچکه‌ران و پشتیوانان و ته‌وانه‌ی باش شوینیان که‌وتون، خوا له‌وان رازییه‌و، ته‌وانیش له‌خوا رازیین....

که‌واته: خوا لێ‌ده‌دا مه‌دحی پيشكه‌وتوو ده‌که‌مه‌کانی کردو، له کۆچکه‌ران و پشتیوانان، که‌هاوه‌لان، هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ش که‌به‌چاکیی شوینیان ده‌که‌ون، به‌لێ شوینکه‌وتنی پيشینی چاک، مایه‌ی ته‌وه‌یه خوا لیت رازی بی و، مایه‌ی ته‌وه‌یه ئینسان بچیتته‌ریزی هاوه‌لانه‌وه، خوا لیان رازی بی.

۲- له سووره‌تی (النساء) تايه‌تی (۱۱۵) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولَاهُ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا...﴾

واته: هه‌رکه‌سێ سه‌ره‌پچیی له فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بکات، دوی ته‌وه‌ی رینمایی بۆ روون بوته‌وه‌و، به‌دوی رپیازی جگه‌ له مسولمانان بکه‌وی، هه‌واله‌ی خوی ده‌که‌ین و، ده‌یخه‌ینه‌ دۆزه‌خه‌وه‌و، خراپترین شوینیش ته‌وه‌یه.

کهواته: دهیی به دوا ی پیغمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بکهوین و به دوا ی شهو تیماندارانه بکهوین، که له خزمهت پیغمبه ردا بوون، که به پله ی یه کهم هاوه لائن، ئنجا شهوانه ی دوا ی شهوان، ئنجا تایا تاکو کوئی دهروا شهو چینی سه له فی صالحه و سنوره که ی تاکو کوئییه؟ زوره ی هره زوری زانایان ده لئن: {پیشینی چاک} سی جیلن، ئنجا هه ندی گوتوو یانه: سی جیل، هه ر جیلی (۱۰۰) سالی بو دابنی، ده کاته: تاکو کوتایی سه ده ی سییه م، به لام زوره یان شهو رایه یان به دل نیه و، بو هه ر جیله ی هفتا (۷۰) سالیان داناوه، کهواته: ده کاته سالی (۲۱۰) ک، سنوری سه له فی صالح لهوی کوتایی دی^(۱)، هه لبه ته مه سه له ی پیشینی چاک، شتیکی ریژده یی (نسبی) یه و، بو تیمه هه موو شهوانه ی پیش خومان چاک بووین، پیشینی چاکن، ئنجا بو دوا تیمه، تیمه ش ده چینه ریزی پیشینی چاکه وه، شهوی له سه ر ریگای هه ق بی، به لام زوره ی هره زوری زانایان ده لئن: مه به ست پی سی جیله کانن، که شهویش هه ر جیله ی به (۷۰) سالیان داناوه، ده کاته کوتایی سالی (۲۱۰) ی کوچی.

۳- شهو فه رمایشته ی پیغمبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) لهو باره وه هاتوه، که ده فه رموی: {خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَكُونُهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَكُونُهُمْ} أخرجه ابن أبي شيبة برقم (۳۲۴۰۷)، وأحمد برقم (۴۱۳۰)، والبخاري برقم (۲۵۰۹)، ومسلم برقم (۲۵۳۳)، والترمذي برقم (۳۸۵۹) وقال: حسن صحيح، وابن ماجه برقم (۲۳۶۲)، وأخرجه أيضا: النسائي في الكبرى برقم (۶۰۳۱)، وأبو يعلى برقم (۵۱۰۳)، وابن حبان برقم (۷۲۲۲)، والبيهقي برقم (۱۹۶۹۶)، والطبراني برقم (۱۰۳۳۸).

(۱) چونکه: $۷۰ + ۷۰ + ۷۰ = ۲۱۰$.

واته: باشتريني خه لک، ته وانهی سه دهی منن، ټنجا ته وانهی دواي وان، ټنجا ته وانهی دواي وان.

که واته: سي جيل و وک گوتم: ته گهر هر جيلهی به هفتا (۷۰) سال دابنري، ده کاته کوتايي سالي (۲۱۰) ک.

۴- هر ودها پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) فرمويه تي: {أَوْصِيَكُمْ بِأَصْحَابِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ} أخرجه الشافعي (۲۴۴/۱)، والحميدي (۱۹/۱)، رقم ۳۲، وأحمد برقم (۱۱۴)، والترمذي برقم (۲۱۶۵) وقال: حسن صحيح غريب، وأبو يعلى برقم (۱۴۱)، وابن حبان برقم (۷۲۵۴)، والدارقطني في العلل برقم (۱۱۱)، والحاكم برقم (۳۸۷) وقال: صحيح على شرط الشيخين، والبيهقي برقم (۱۳۲۹۹)، وأخرجه أيضا: النسائي في الكبرى برقم (۹۲۲۵)، قال الألباني: صحيح في سنن الترمذي.

۴۳

واته: راتان ده سپيرم به هاو ده لانم {که شوينيان بکه ون}، دواي ته وانهی دواي ته وان، ټنجا ته وانهی دواي ته وان.

بويه هم مو زانايان ده لين: (پيشيني چاک) به ردهايي، بريتيه له: هاو ده لان (أصحاب)، دواي شوينکه وتوان (تابعين)، دواي شوينکه وتهی شوينکه وتوان (تابعي التابعين).

به لام ليردها پيوسته پيرسين: تايا مبهست له شوينکه وتني پيشيني چاک، - وک به داخوه زورک مس وا حالي بوو- ته وديه: که ته وان چييان کردوه چييان گوتوه، ټيمه ش وا بکهين و وا بلين؟!

به ته کيد نه خير، چونکه ټيمه ته ماشا ده کهين: پيشه واياني ټيمه نه هاتوون وک تووتي قسهی تهو زانايانهی پيش خويان دووباره بکه نه وه، وايان نه کردوه، چونکه ته وان بو رورگاري خويان فه توايان

داوه، ته ماشای قورئان و سوننه تیان کردوه، وهلامی پرسیاره کانی کاتی خویانیان داوه ته وه، مهرج نیه وهلامه کانیان به که لکی ئیستا بین، ئه دی مه به ست له شوینکه وتنی پیشینی چاک چییه؟

دهلین: واته: شوینکه وتنی ئه وه بهرنامه و میتوده ی، که ئه وان مامه له یان پی له گه ل قورئان و سوننه تدا کردوه، بو وینه:

(۱)- وه حییان ته نیا له قورئان و سوننه تدا بینیه.

(۲)- ئیسلامیان به گشتگیری وهرگرتوه، نهک یه کی ته نها خه ریکی ته زکیه بی و، یه کی ته نها خه ریکی فیه بی و، یه کی ته نیا خه ریکی جیهاد بی، به لکو هه موویان وهرگرتوه.

(۳)- به پی زمانی عه ره بییش هه ر ئایه ته وه هه ر فه رمایشته، چی لی فامرایته وه، به بی برپاری و بیروکه ی پیش وه خته، وه ریان گرتوه.

(۴)- ئه و شتانه ی که هه موویان له سه ریان کۆک بوون و یه کده نگییان له سه ریان بووه، گوتوویانه: ئه وانه خه تی سوورن.

(۵)- هه ندی شتیش هه بووه - وهک دواپی باسی ده که م - ده رفه تی راجیایی تیدا هه بووه، هه ر له سه رده می هاوه لانه وه خوا لیان رازی بی، یه کیکیان بو چوونی وابوو، ئه و دی دیکه یان رایه کی دیکه ی هه بووه.

که ئیستا زۆربه ی ئه وانه ی ئیستا بانگه شه ی شوینکه وتنی سه له فی صالح ده که ن، له وه دا تیینه گه یشتوون و، پیان وایه که ده بی فه توایه کانی وان وهک تووتی بلێیه وه، ئنجا پیشیان وایه ئه وان له سه ر هه موو شتیک یه کرا بوون، که ئه مه ش وانیه و، هه م هاوه لان و هه م شوینکه وتووان، له سه ر زۆر شت تیک گیراون، به تاییه ت له و شتانه دا که زیاتر له رایه ک هه لده گرن.

بنه‌مای چوارهم

ته‌نیا پی‌فهم‌بهری خوا (صلی الله علیه وسلم)
له‌هه‌له‌ پارێزراو (معصوم)ه، بۆیه به‌س
ئه‌ویش په‌یره‌ویی لی‌کراوی ره‌هایه

ئه م تاییه تمه ندییه گشتییه ش، یه کی دیکه یه له دروشم و نیشانه سه ره کییه کانی ریپازو بهرنامه ی جه ماوهری مسولمانان.

ته نیا که سیك که ئیمه له هه موو شتی کدا په پرهویی لی بکهین، له وه دا که وه ک دین به ئیمه ی راگه یاندوه، بهس پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) و ئهوانی دیکه، ته نانه ت خه لیفه راشیده کانیش، قسه کانیان پابه ندکه ر (مُلزم) نین وه ک دین، وه ک پیشه وا مالیک ره حمه تی خوای لی بی له نزیک گۆری پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وه ستاوو گو توویه تی: (كُلُّ يُوْخَذُ مِنْ قَوْلِهِ وَيُرَدُّ، إِلَّا صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

له و باره وه ش ئایه تی قورئان زۆرن، بۆ وینه:

۱- خوای بهرزو مهزن ده فهرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ...﴾ (۱۱)

واته: بیگومان له پیغه مبه ری خوادا باشتیرین سه ره مشق هه یه بۆ ئیوه.

واته: له هه موو رووی که وه ده بی شوینی وی بکهون، چونکه پارێزراو بووه له هه له، ئه گهر هه له یه کی ئیجتیهادهشی بووی، دواپی خوا بۆی راست کردۆته وه، بۆ وینه: مۆله تی دا به وانه ی داوای مۆله تیان لی کرد که نه چن بۆ جهنگی ته بووک، دواپی خوا بۆی راست کرده وه فهرمووی:

﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ...﴾ (۱۲) التوبة.

واته: خوا لیت بیووری بۆچی مۆله ت دان؟ یان دیله کانی جهنگی به در، که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئه و رایه ی پی

په سند بوو: بيانهيټنه وه، به ديليان بگرن و دوايي پارهيان له بهرانبه ردا وهر بگرن، ديل به ديليان پي بگرن، به لام خواي په روهردگار رځنه لي گرت.

ثنجا با ټه ودهش راست بگه موه وهك له ته فسيري سوورپه تي (الأنفال) دا هيناومه: زوره ي خه لکي وا دهزانن: خوا له بهر ټه وه گله يي له پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) کرده، که ديله کاني نه کوشتون! که بو زانياريتان ديل ناکورري، به لام گله ييه که بويه له پيغه مبه ري خوا (صلي الله عليه وسلم) کرا، وهك له ټايه ته که دا هاتوه، که ده فهرموي:

﴿ مَا كَانَتْ لِيْنِي اَنْ يَكُوْنَ لَهٗ اَسْرٰى حَتّٰى يُشْرِكَ فِى الْاَرْضِ ۚ ۞ ﴾

الأنفال.

٤٨

واته: بو هيچ پيغه مبه ريک نه بووه ديلان بگري، (نهك ديلان بهيټنه وه) ياني: خوا رځنه ي له پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) نه گرتوه له سهر ټه وهی که ديله کاني نه کوشتون، چونکه ديل نابي بکورري، به لکو له سهر ټه وه رځنه ي ليگرتوه، که به ته ماعی قه ره بوو (فدية) ليوهر گرتن، به ديليان گرتوون، واته: نه ده بوو به ديليان بگرن، به لکو ده بوو تاكو له پهل و پوتان ده خستن، زورتان لي بکوشتبانايه، نهك به ته ماعی ټه وهی دوايي فيديه يان لي وهر بگرن، ټيستا به ديليان بگرن، ټه گهرنا دواي ټه وهی که به ديل گيران، نابي بکورري، چونکه له سوورپه تي (محمد) دا ده فهرموي:

﴿ فَاِذَا لَقِيتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتّٰى اِذَا اَخْنَسْتُمْ وَّهُمْ فَشَدُّوا الْوَتَانَ فَاِمَّا

مَنْ بَعْدُ وَاِمَّا فِدَاءً ۚ ۞ ﴾

واته: هر کات بهرنگاری کافر هکان بوونهوه له گهر دنیان بدن، ئنجا کاتیک زورتان لی کوشتن و له پهل و پوتان خستن، (به دیلیان بگرن) و په لبه ستیان بکهن، دوايي یان منه تیان له سهر بکهن، یان به قهره بوو، بهریان بدن.

ئیدی ثایه ته که شتیکی دیکه ی سیهم و چواره می تیدا نیه^(۱).

به لږ هندی له شهر عزنانان (فقهاء) گوتوویانه: حوکمرانی مسولمانان سهریشکه له نیوان چوار شتاند:

۱- یان به خوړایی بهریان ددها.

۲- یان به بهرانبهر.

۳- یان دهیانکوژی.

۴- یاخود دهیانکاته کوپله!!

به لام له راستییدا کردنه کوپلهو، کوشتن، له قورثاندا نین، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) هیچ دیلیکی نه کردوته کوپله له پیاوان و، هیچ دیلیکیشی نه کوشتوه، مه گهر شهوهی خیانه تی گه وره ی کردبی و خوین قهرزدار بووی، شهوه دیاره که له فه تی مه ککه دا بو چهند که سی فهرمووی: له هر شوینی بینیتانن، بیانکوژن، شهوه جیا بووه، به لام به گشتییی فهرموویه تی: برؤن نازاد بن.

۲- هه روه ها خوا ی کارزان له باره ی فهرمانبه ری رهای مسولمانانه وه بو پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) که دهیته مایه ی رینمایی کران و راسته ری بوون و ری راست گرتنیان به گشتییی له هه موو کاروباریکدا، فهرموویه تی:

(۱) له ته فسیری سوورده تی (محمد) دا، به دریژی لهو باره وه قسه مان کردوه.

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلُغُ أَلْمَنِتِ

النور. ﴿٥٤﴾

واته: بلی: فه رمانبه ری خواو فه رمانبه ری پیغه مبه ر بکه ن، تنجا ته گهر پرووتان ودرگیږن، تهو ته رکي خو ی که له سه ری پیویست کراوه، له سه ری ه تی و، تیو ده ش تهو ته رک هی له سه رتان پیویست کراوه، له سه رتانه، ته گهر فه رمانبه ری شی بو بکه ن، راسته ری دهن و، پیغه مبه ریش ته نیا گه یان دنی له سه رده.

ددربار دی شوینکه وتنی پیشینی چاک (ابن تیمیة) ده لی: {فَإِنَّ أَهْلَ الْحَقِّ وَالسُّنَّةِ لَا يَكُونُ مَتَّبِعُهُمْ إِلَّا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، الَّذِي لَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ، فَهُوَ الَّذِي يَجِبُ تَصْدِيقُهُ فِي كُلِّ مَا أَخْبَرَ، وَطَاعَتُهُ فِي كُلِّ مَا أَمَرَ، وَلَيْسَتْ هَذِهِ الْمَنْزِلَةُ لِغَيْرِهِ مِنَ الْأُمَمَةِ} ^(۱)، واته: ته هلی حق و سوننه ت په یردوی پی لیکراوه که یان ته نها پیغه مبه ری خوایه (صلی الله علیه وسلم) که هه ر پیغه مبه ری خوایه (صلی الله علیه وسلم) هه ر شتی که فه رموویه تی، ده بی به راست دابنری و، هه رچی فه رمانی پی ده کا، ده بی فه رمانبه ری بکری، ته م پیگه و پله یه ته نها بو پیغه مبه ری خوایه (صلی الله علیه وسلم) و که سی دیکه وانیه له پیشه وایان.

بنه‌مای پینجه‌م

به شیوه‌ی کی فراوان و گشتگیر به ئیسلامه‌وه پابه‌ند بوون

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود فایل PDF از کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود فایل PDF از کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

ئه مه ش یه کیکی دیکه یه له تاییه تمه ندیییه کانی بهرنامه و ریپازی زۆریه ی مسولمانان، که به گشتی پابه ند دهن به ئیسلامه وه، نه ک ههریه که ی به لایه کدا بر و او، ههر کامیان به جیا خهریکی شتیک بی، وه ک ئیستا زۆریه ی مسولمانان وایان لیها توه.

ئه مه ش چه ند تایه تیک له و باره وه:

۱- خوی په روه ردگار له سوورده تی (البقرة) تایه ته ی (۲۰۸) دا ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾

واته: ئه ی ئه وانه ی بر و اتان هیناوه! به تیکرا بچه نیو ملکه چییه وه {بۆ خوا} و به دوا ی ههنگاوه کانی شهیتان مه که ون، ئه و بۆ ئیوه دوژمنیکی ناشکراو دیاره.

یانی: ملکه چ بن بۆ تیکرای ئه وه که خوا ناردوو یه تی، نه ک گولبژی ری تیدا بکه ن.

۲- له سوورده تی (المائدة) تایه تی (۱۴) دا ده فهرموی: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيءُ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ..﴾

واته: ههروه ها له وانه ی گوتیان: ئیمه نه صرانیین، په یمانمان لی وەرگرتن، که چی به شیک له وه ی پی ئاموژگاری کرابوون، له بیریان چوو، ئیمه ش دوژمنایه تی و رق و قینمان له نیوان پهیدا کردن، هه تا رۆژی قیامه ت.

ئەمە خوا سبحانە و تعالی دەربارەدی خاوەن کتییەکان دەیفەرموی، بەلام ئیستا بەسەر واقعیی مسوڵمانانیشدا چەسپاوە، ئیستا کیشەیی نیوان سەلەفی و صوفیی، یان شیعە و سوننە، ئەو گرووپ و ئەو گرووپە، ئنجا ھۆکارە سەرەکییە کەشی ئەوێە ئایین و بەرنامەیی خوا کە لە خودی خۆیدا فراوان و گشتگیرە، ئەو گرووپ و تاقمانە، ھەر کامیان بەشیکی یان چەند بەشیکی لێ گرتووە، بەشیکی یان چەند بەشیکی لێ فەرامۆش کردووە، ئنجا ھەركات یەكێ گوتی: دین تەنیا ئەو شتە، تۆش گوتت: نەخێر فلان شتە، ئەو تێک دەگیرێن، وەك ئیمام غەززالیی رەحمەتی خوی لیبی، نمونە یەکی جوان دەھینیتەو، دەلی: کۆمەلێک کوێر لە شارێک دبن، فیلێکیان بوو دەھینن، ئەو کۆمەلە کوێرەش ددچن بزەن داخۆ فیل چییە؟ یەکیان دەست لە گوێی ددە، یەکیان دەست لە لمۆزی ددە، یەکیان دەست لە پشتی ددە، یەکیان دەست لە لاقی ددە، دوابی لیبیان دەپرسن: فیل چییە؟ ئەوێ دەستی لە گوێی داو، دەلی: فیل شتیکی زۆر پانە، وەك گەلای دار، بەلام گەورەترە، ئەوێ دەستی لە لمۆزی داو، دەلی: نەخێر وانیه، بەلكو فیل شتیكە وەك گوچان وایە، زۆر درێژە، ئەوێ دەستی لە پشتی داو، دەلی: فیل شتیكە وەك تەختە دارێکی پان و درێژ، ئەوێش کە دەستی لە لاقی داو، دەلی: فیل وەك کۆلەگە وایە، ئنجا دەلی: لە راستیدا ھەموویان راست دەکن، بەلام بەنسبەت بەشیك لە حەقیقەتی فیل و، ھەمووشیان راست ناکەن، بەنسبەت کۆی حەقیقەتی فیل.

بەلێ ئەگەر ئینسان ئەو دینەیی بەش بەش کرد، ھەر کەسیك و ھەر لایەك بەشیکی لێگرت، لە ئەنجامدا ناکۆکیی و دووبەرەکیی

پهیدا ده بی، به لئی تو ناتوانی هه موو ئیسلام جیهه جی بکه ی، به لام ده توانی دان به هه موویدا بیینی، گزنگ ئه وهیه هه مووی بسه لمینی.

۳- خوی په روه ردگار له سوورده تی (الروم) ئایه ته کانی: (۳۱ و ۳۲) دا ده فرموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۳۱) ﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ (۳۲).

واته: وهك هاو بهش بو خوا دانه ران مه بن، ئه وان ه ی كه دینه كه ی خویانیان بهش بهش كردو بوونه تاقم تاقم. هه ر تاقمه به وهی له لایه تی، دلخوشه.

به لئی ئه گه ر تو لایه كت گرت له دین، ده بی به تاقمیک، ئه وهی دیکه ش لایه کی دیکه ده گری و، ده بی به تاقمیک.

۵۵

(ابن تیمیة) ده لی: {أَنَّ سَبَبَ الْاجْتِمَاعِ وَالْأَلْفَةِ، جَمْعُ الدِّينِ وَالْعَمَلِ بِهِ كُلِّهِ، وَهُوَ عِبَادَةُ اللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، كَمَا أَمَرَ بِهِ بَاطِنًا، وَظَاهِرًا، وَسَبَبُ الْفُرْقَةِ: تَرْكُ حَظٍّ مِمَّا أَمَرَ الْعَبْدُ بِهِ، وَالْبَغْيُ بَيْنَهُمْ} (۱) واته: هوی کو بوونه وهو ته بایی له نیو مسولماناندا، ئه وهیه كه دین هه مووی کو بکریته وهو کاریشی پی بکری، كه بریتیه له به ندایه تی بو خواو، هاو دل بو دانه نانی، وهك فه رمانی پی کردوون به په نهانی و به تاشکرا به ندایه تی بو بکری و، هوی نا کوکی و دوو به ره کی، بریتیه له وازه تانی به شیک له وهی كه به نده فه رمانی پی کراوه، ئه وهش ده بیته هوی ئه وه كه ده ستدریژی و سنوور به زینی بکه ن.

بنه‌مای شه‌شهم

میانجیّتی و هاوسه‌نگی

(التوسط والإعتدال)

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود فایل PDF از کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود فایل PDF از کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

ته مېش بنه مایه کی دیکه ی گهوره و گرنګی بهرنامه و پښای جهموهری مسولمانانه و، له و باره وده ش ټایه ته به پیژده کانی قورټان زورن، بو وینه:

۱- له سوورې ټایه ټی (البقرة) ټایه ټی (۱۴۳) دا خوی پهرورد گار دده فرموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا ۖ﴾ (۱۴۳).

واته: به و جوړی باسکرا، ټیوهمان کردوه به کومه ټیکی میانجی {نه ټیډه په پښن، نه کورتی دینن}.

۲- هه روه و خوی به رزو مه زن له سوورې ټایه ټی (هود) ټایه ټی (۱۱۲) دا دده فرموی: ﴿فَأَسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (۱۱۲).

واته: وه ک فرمانت پی کراوه، پک بوسته، هه روه و ته وانه ش که له گه ټدا گه راونه ته ووه، سنور شکینی مه کن.

چه ند مه سه له یه که که جهموهری مسولمانان میانجی ټی و ه اوسه نگیان ټیډا په چاو کردوون:

که ټیمه حوت (۷) مه سه له لیږده به نمونه دینینه وه:

۱- مه سه له ی ټیمان:

له مه سه له ی ټیماندا، جهموهر و زوریه ی مسولمانان له نیوان خه واریج و مورجیته دان، خه واریج گوتوویانه: هه موو کرده وده کان ټیمان، بویه هه رکه سینک یه که فهرز بچویتی، کافر دبی و، هه رکه سی یه که گوناح بکات، پی کافر دبی، که دیاره خه واریج ټیان په راندوه.

له بهرام به ریشدا مورچیئه گوتوویانه: ئینسان مادام گوتی: مسولمانم و ئیمانم ههیه، ته گهر هه رچی واجبه بیچوینی و، هه رچی قه دهغهیه بیشکینی، زهره به ئیمانی ناگهیه نی!

به لام زۆربه ی مسولمانان گوتوویانه: هه موو کرده دویه ک ئیمان نیه و، مرقیش به هیچ گوناھیک کافر نابی، -مه گهر گوناھه که کوفر بی-، به لام واش نیه که ئینسان هه رچه نده گوناھان بکا، ئیمان هه ی زهره نه هینی، گوتوویانه: ئیمان زیاد ده کاو کهم ده کات، به فرمان به ری (طاعة) زیاد ده کات، به سه ریچی کردنیس کهم ده کات.

۲- مه سه له ی ناوو سیفه ته کانی خوا:

له و باره وهش له نیوان په کخستن (تعطیل) و ویچواندن (تشبیه) دان، (مُعْطَلَة) ته وانهن که سیفه ته کان له خوا داده رن، که به حیساب به رگری له خوا به یه کگرتن، ده کهن، (تشبیه) یش ته ویه سیفه ته کان بو خوا بریار بده ی، به لام بیچوینی به دروستکراوه کانیوه، که حه نه لیه کان زۆر جار و ابوون و زۆر تییاپه راندوه له جیگیر کردنی سیفه ته کاند، به تایبه تی سیفه ته خه به رییه کان، هه م (ابن تیمیه) و هه م هه ندی له زانیانی دیکه ش ده لێن: حه نبیه لیه کان هه ندی شتیان گوتوه، که خه لک قسه ی له سه ریان بی، هه یان بووه گوتوویه تی: خوا سبحانه و تعالی چوار مه شقی له سه ر عه رش دانیشتوه، و دک چۆن ئیمه له سه ر کورسی دانیشتووین! به لکو هه بووه گوتوویه تی: عه رشه که ته وهنده ی زیاده، به لام جه ماوه ری مسولمانان گوتوویانه: نه خیر، ئیمه نه سیفه ته کان له خوا داده رنین و نه ده شلێن: سیفه ته کانی خوا و دک هی دروستکراوه کانه، به لکو سیفه ته کان بو خوا ده چه سپین، به لام ناشه لێن خوا بچوینری به دروستکراوه کانی.

۳- مه سه لهی کرده و کانی خوا:

قه ده رییه کان (که به شیکن له موعته زیله کان) گوتوویانه: ئینسان به دیهینه ری کرده و کانی خوینه تی، به لام جه بریه کان گوتوویانه: ئینسان هرچی دیکا، وهک پهری مریشک وایه و، بهس ئیرادی خوا دهیجووئینی و ئینسان هیچی به دهست نیه.

به لام زۆریه ی مسولمانان گوتوویانه: نه وایه که ئینسان بوخوی کرده و کانی خوی بخولقیینی، نه واشه که خوا بوخی بخولقیینی و ئینسان هیچ دهوری نهیی، وهک دواتریش باسی دهکین.

۴- مه سه لهی هاوه لآن و (اهل البيت):

شیعهی (رافضة) رقیان له هاوه لانی به ریزی پیغمبره (صلی الله علیه وسلم) و (ناصبه) ش رقیان له خزمه کانی پیغمبره (صلی الله علیه وسلم)، یه زیدی کوری موعاویه و هندی له ئومه و ییه کان رقیان له بنه ماله ی پیغمبره (صلی الله علیه وسلم) بووه، ههروهک شیعهی (رافضة) ش رقیان له هاوه لآن بووه، ئه ماما هه لویستی راست ئه ویه که هه م هاوه ل کانی پیغمبره (صلی الله علیه وسلم) خوش بوین، هه م خزمه کانی شی.

۵- مه سه لهی خهون و فیراسهت:

جه ماوهری زۆریه ی مسولمانان نه نکوولییان له راستیی خهون و فیراسهت کردوه، وهک موعته زیله، نه ئه ودهش بووه که بیانکه نه به به شیکن له دین، وهک هندی له ته هلی ته صه ووف کردوویانه.

۶- مهسه لهی فرمان کردن به چاکه و پښگری کردن له خراپه:

نه تهوه بووه بلین: واقعیټ بگوږړی یان نه گوږړی، هر دهی به گزیدا بچیوه، نه تهوهش بووه بلین: دهی ملکه چ بی بو واقع، جهماوهر و ژوربهی مسولمانان لهو بارهوهش هلویتیکي نیوهندیان هه بووه.

۷- مهسه لهی ژیا نی دنیا:

نه وهك هندی له تههلی ته صه ووف، رایان وابووه واز له ژیا نی دنیا بی نی، نه واش بووه كه هندی دهلین: دنیا له باوهش بگری، به لكو گوتوویانه: دنیا قوناغیکه دهی به شیوه کی ته ریئیانهی راست و دروست بگوزهریتری، به لام به گوږړایه لپی خواوه.

۶۲

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. To the left, it lists social media links for Facebook (Alibapir), YouTube (Alibapir), and a QR code. To the right, it lists social media links for Facebook (Alibapir), YouTube (Alibapir), and a QR code. The bottom section contains a QR code and the text 'www.alibapir.net'.

راجيائي مسولمانان نايٽه هڙي ٽيڪچووني تهباي و دڙستايه ٿيان

ته مېش بنه ماو تایبه تمه ندییه کی دیکه ی گه ورده گرنگی جه ماوډری مسولمانانو، خوی کاربه جی لهو باره ده له سووړه تی (النساء) تایه تی (۵۹) دا دده فرموی:

﴿فَإِنْ نَزَعْنَاهُ فِي شَيْءٍ فَزُدُّهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (۵۹)

واته: .. تنجا ته گهر له شتي کدا که وتنه نا کو کبی، بیگړنه ده بو لای خواو پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم).

(که واته: ده گونجی ته هلی حق، مسولمانانی راست و رډه سن، بکه ونه نا کو کبییه وده راجیایان ه بی).

(ابن تیمیة) ده لی: {وَكَانُوا يَتَنَظَّرُونَ فِي الْمَسْأَلَةِ مُنَاطَرَةً مُشَاوِرَةً وَمُنَاصَحَةً، وَرُبَّمَا اخْتَلَفَ قَوْلُهُمْ فِي الْمَسْأَلَةِ الْعِلْمِيَّةِ وَالْعَمَلِيَّةِ مَعَ بَقَاءِ الْأَلْفَةِ وَالْعِصْمَةِ وَأُخُوَّةِ الدِّينِ، وَأَمَّا الْاِخْتِلَافُ فِي «الْأَحْكَامِ» فَأَكْثَرُ مِنْ أَنْ يَنْضَبِطَ، وَلَوْ كَانَ كُلُّمَا اخْتَلَفَ مُسْلِمَانِ فِي شَيْءٍ تَهَاجَرَا، لَمْ يَبْقَ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ عِصْمَةٌ وَلَا أُخُوَّةٌ...} (۱)، واته: {پیشینی چاک و زوربه ی مسولمانان} جاری و ابووه له رووی راوړې پیکه وه کردن و دلسوزی پیکه وه نواندنه وه، له مه سه له یه کدا مونا قه شیان بووه راجیایان بووه، جا چ له مه سه له یه کی زانستی، چ له مه سه له یه کی کرده ییدا (۲)، به لام ته بایی و خو شه ویستیان له نیواندا هر بووه، برایه تی دینیان پاریزراو بووه، تنجا راجیایی له یاساکانی شه ریعه تدا، زور له وه

(۱) مجموع الفتاوی ج ۳ ص ۱۷۰.

(۲) دواپی باسی ددکم که مه سه له ی عیلمی مه به ست پی عه قیده وه، مه سه له ی کرده یی، مه به ست پی ه لئس و که وته کانه.

زیاتره که کۆتەرۆل بکری و، ئە گەر هات و هەر دوو مسولمانیک له سەر شتیێ رایان جیا بووایه، پیکهوه ناکۆک بوونایه و لێک دوور بکهوتنایهوه، مسولمانان یه کپیزی و برایهتییان نهدهما.

چه ند نموونهیهک:

أ- له بواری ئیمان و عه قیده دا:

۱- دایکمان عایشه خوا لێی رازی بی گوتویهتی: {مَنْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَأَى رَبَّهُ، فَقَدْ أَعْظَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى الْفِرْيَةَ} رواه البخاري: ۷۵۳۱، ومسلم: ۴۳۸.

دایکمان عایشه رای وا بووه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له شهوی بهرز بوونهوه و شهو رۆدا، خوی په روه رد گاری نه بینیهوه، گوتویهتی: هه رکه سی پپی وابی که موحه ممه د په روه رد گاری خوی بینیهوه، ئەوه بوختانیکی گه ورده ی به خواوه کردوه.

که چی عه بدوللای کوری عه بباس گوتویهتی: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له شهوی میعراجدا خوی په روه رد گاری بینیهوه، زۆربه ی ئۆمه ته ش پشگیری قسه که ی (ابن عباس) ده که ن.

۲- زۆربه ی مسولمانان له سەر ئەوه یه که ده نگن، که له دوا ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئەبو به کړو عومه ر، خوا لییان رازی بی باشتیینی ئۆمه تن، به لām دوا یی که نۆره گه یشتۆته سەر عوسمان و عه لی، هه ندیکیان گوتویه نه: عه لی له پیش عوسمانه وده یه و، هه ندیکیان گوتویه نه: عوسمان، خوا لییان رازی بی.

۳- دایکمان عایشه خوا لئی رازی بی، رای وابووه که مردو دواى ته‌ودی دهمری، گوئی له هیچ نابی، به‌لام زانایانی دیکه گوتوو یانه: نه‌خیر گوئی لی دهبی و، تهو فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌یین، که دواى ته‌ودی پیغه‌مبه‌ری خوا جه‌نازه‌کانی کافرانی له جه‌نگی به‌دردا فری دایه نیو قه‌لیبیکه‌وه (چالیکى گه‌وره‌ده) پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بانگی کرد: فلان و، فلان، فلان، ته‌ودی خوا به‌لینی پی دابووم، بوی هیئامه دی، تایا ته‌ودی خوا به‌لینی به‌ئیودش دابو، بوی هیئانه دی؟ یه‌کی له هاوه‌لان گوتی: ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! تو کو‌مه‌له که‌لاکیک ده‌دویتی، که بو‌گه‌ن بوون و پروو حیان تیدا نه‌ماوه، بوچی ده‌یاندویتی؟ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: {مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ} أخرجه أحمد برقم (۱۲۰۳۹)، والبخاري برقم (۳۷۵۷)، ومسلم برقم (۲۸۷۴)، والنسائي برقم (۲۰۷۵).

واته: ئیوه له‌وان باشتتر گویتان له قسه‌که‌ی من نیه.

به‌لام دایکمان عایشه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه‌یفه‌رمووه: (ما أنتم بأسمع)، به‌لکو فه‌رموویه‌تی: (ما أنتم بأعلم)، واته: نه‌یفه‌رمووه: ئیستا گوئیان له قسه‌که‌ی منه، به‌لکو فه‌رموویه‌تی: ئیستا ده‌زانن، نه‌ک ده‌بیستن، به‌لگه‌شی به‌قورئان هیئانوده‌وه گوتوو یه‌تی: خوی بیسه‌ر ده‌فه‌رموی.

﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ ۲۲ فاطر.

واته: ته‌وانه‌ی له‌ گۆره‌کاندان، تو ناتوانی پییان بیستی.

هاوډلانیښ گوتوویانه: ټوه مه به ست پی کافرانه، به لام ټوه ټیک ناگیرئ له گهل ټوه ډا ټینسان که ده شمري، دواي مردنیشی کافر یان مسولمان بی، گوی بیست بی، به لام ناتوانی ولام بداته وه، هه لبه ته وه گوتم: هه ردو و رایه کان هه.

۴- هه روها مو عاویه رای وا بووه که میعراج ته نیا خهون بووه به رووح بووه، جهسته ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بهرز نه بوته وه شو روپی نه کردوه، به لام زوربه ی زوری زانایان رایان وایه که میعراج به رووح و جهسته بووه، له حاله تی بی داریی (یقظة) شدا بووه.

ټنجا تو تهماشا بکه! بین به راوردی ټو هه لوستانه بکه نه گهل هی هندی له مسولماناندا، که نه هه هر ټو مه سه لانه دا، به لکو له هه مه سه لیه کی فیهییدا، هه که سی رای وه هی وی نه بوو، پی وایه که ټوه له بازنه ی شوینکه وتنی سه له فی صالح و له بازنه ی ټه هلی سوننه ت و جهماعه ت چوته ده ری، که به هه قیقه ت ټوه نه فامیی و نه زانینه!

ب- له بواری یاسا کرده ییه کاند:

۱- پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دواي جهنگی خه ندق، فهرمووی: هه که سی ټیمانی به خواو به روژی دواي هیه، ده بی نوژی عه سر له لای به نی (بنو قریظه) بکا، هاوډلان خوا لیان رازی بی، بوونه دوو را:

۱)- هه ندیکان گوتیان: مه به ستی ټوه بووه که ټیم به په له بچین، نوژده کیان کردو رویشتن.

(۲)- به لام هندیکیان گوتیان: نا مه بهستی تهوه بووه، نویره که مان بهرینه تهوی، تیدی نویره که یان نه کرد، تا کو چوونه تهوی، که چوونه تهوی، نویری شیوانیش به سهر چوو بوو، نه که هر هی عهر.

ئجا که ته مه بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) باسکرا، ره خندی له هیچ کام لهو دوو لایه نه نه گرت.

که ته مه دهقی فهرموده که یه: {لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ، فَأَدْرَكَ بَعْضُهُمُ الْعَصْرَ فِي الطَّرِيقِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا نُصَلِّي حَتَّى نَأْتِيَهَا، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: بَلْ نُصَلِّي لَمْ يَرِدْ مِنَّا ذَلِكَ، فَذَكَرَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمْ يُعْنَفْ وَاحِدًا مِنْهُمْ} أخرجه البخاري برقم (۹۰۴).

یانی: هندیکیان ئیشیان به نیوه رۆک (محتوی ای ده که که کردهو، هندیکیان ئیشیان به رواله تی (ظاهر ای ده که که کردهو، ههردوو کیشیان رییان تیچوووه، به لام به تهکید تهوانه ی ئیشیان به نیوه رۆکه که ی کردهو، چاکتر پیکوویانه.

۲- مسولمانان هه موویان له سهر تهوه یه که دنگن، که هر که سی که دوو شایه تمانه کانی نه هینان، به کافر له قه له م ده دری، به لام به نسبته چوار کردهو کانه وه واته: نویره، زه کات و رۆژوو، هه ج، راجیاییان هه یه، به تایبه تی به نسبته نویره دهو، هندیکیان گوتوویانه: ههر که سی نویره نه کا، کافر، به لام تهوه مه سه له یه کی راجیاییه، به لام تایا که س خیلافی له وه دا هه بووه که که سی شایه تمان نه هینی، کافر بی؟ نه خیر.

۳- هه روه ها له مه سه له ی ده ست نویره دا، تایا به چی ده شکیت؟ له سهر تهوه یه که دنگن که ته وه ی له دوو رییه کانه وه بیته دهر (ما خراج من

السبيلين) دهستنويزډ دهشکيڼي، به لام ثايا به خوښ ليهاټن، بو ويڼه: کهله شاخي لي بگرن، يان بريندار بي، يان خوښي راسي، ههرودها به رشانوه، ثايا دهستنويزډ بهمانه دهشکي؟ ههندي گوتويانه به لي و، ههندي گوتويانه نهخير، کهسپش تهوي دیکه ي تو مه تبار نه کرده، ههنديکيش وهك خه تيکي نيوه راست گوتويانه: تهو شتانه دهستنويزيان پي ناشکي، به لام واباشه دهست نويز بگريته وه.

ههرودها به نسبت خواردني گوشتي کوليڼراوي ولاخوه، ههرودها به وه که ټينسان دهستي بهر عه ورهتي خو ي بکه وي، يا خود پياو دهستي به ثافرهت بکه وي، يان ثافرت دهستي به پياو بکه وي، ههرودها به هو ي پيکه نيني به قاقاوه؟ ثايا ته وانه دهستنويزيان پي دهشکي؟ ههنديکيان گوتويانه: به لي و، ههنديکيان گوتويانه: نهخير، به لام ههنديکي دیکه يان گوتويانه: وا باشته، ته گهر تهو شتانه ي بوون، دهستنويزه که ي تازه بکاته وه، نه شکاوه به لام وا باشته.

۴- ههرودها له مه سه له ي سهرداني کردني گورستاندا: ههنديکيان گوتويانه: نابج سهردان بکري و ناپه سنده، به لام زوربه يان گوتويانه: شتيکي ره وايه.

۵- له کاتي چوون بو لاي گوري پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم) او سلاو ليکريدنيدا، که سلاوي لي ده که ي، ثايا وا باشه روو له گوره که بکه ي و پشت له قيبله بکه ي، چونکه به پيچه وانه ي يه کدييه وډن، يا خود روو له قيبله بکه ي و پشت له گوري پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) بکه ي، ټنجا سه لام ي لي بکه ي؟ ههردووک رايه کان هه ن.

yy

بنه‌مای هه‌شتم

گرتنی رپیازی پیڤه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و جینشینه رپی راست گرتوو‌ه‌کان

ته مېش تاييه تمه ندييه کي بهرجه سته و بڼه رڼي پښايي جه ماوهری مسولمانانو، لهو باره دوش تايه تي قورځان و فهرموددی پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) زورن، بو وينه:

۱- خوا سبحانه و تعالى ده فهرموي: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدْهُمْ أَقْتَدَهُ﴾ ﴿١٠﴾ الأنعام.

واته: ته وانه که سانيکن خوا راسته پښي کردوون، توش به دواي رڼمايي ته وان بکه وده.

دواي ته وده باسي هه ژده (۱۸) له پيغه مبهريان سه لامی خويان ليبي، ده کات، تاوا به پيغه مبهري خاتم (صلي الله عليه وسلم) ده فهرموي، نجا ته گهر پيغه مبهري خاتم (صلي الله عليه وسلم) پابه ند کرابي که به دواي پيغه مبهري پيش خوي بکه وي، تاي تيمه پابه ند نه کراوين به دواي پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) و، به دواي چوار جينشینه کاني به تاييه ت، بکه وين؟ به ته نکيد با.

۲- {عَنِ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصُّبْحَ ذَاتَ يَوْمٍ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا فَوَعظَنَا مَوْعِظَةً بَلِيغَةً ذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ وَوَجَلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ فَقَالَ: قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَأَنَّ هَذِهِ مَوْعِظَةٌ مُودِعٌ، فَمَاذَا تَعْهَدُ إِلَيْنَا؟ فَقَالَ: (أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ كَانَ عَبْدًا حَبَشِيًّا، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ، فَتَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) { أخرجه أحمد برقم (۱۷۱۸۴)، وأبو داود برقم (۴۶۰۷)، والترمذي برقم (۲۶۷۶) وقال: حسن صحيح، وابن ماجه برقم (۴۲)، والحاكم برقم (۳۲۹) وقال: صحيح

لیس له علة، والبيهقي برقم (٢٠١٢٥)، وأخرجه أيضا: ابن حبان برقم (٥)، والدارمي برقم (٩٥)، قال الألباني: صحيح، في السلسلة الصحيحة برقم (٢٧٣٥)، وقال شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح ورجاله ثقات.

(العرباض بن سارية) دهلی: رۆژیک پیغه مبهری خوا نوژی به یانی بو کردین، پاشان سلاوی دایه وهو رووی تی کردین، ئاموژگارییه کی زور کاریگه ری کردین، چاومان فرمیسکی پی داهات و، دلمان له رزی، یه کینک گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا! ئه م ئاموژگارییه ت وه ک ئاموژگاریی که سیکه که مال ئاوی دهکات، به چی ئاموژگارییمان ده که ی، چی بکهین؟ فهرمووی: ئاموژگارییتان ده که م به ته قوای خوا {پاریژ له خوا بکه ن} و بیستن و فهرمانبه ری بکه ن {بو حوکمرانی خوتان} ئه گهر کو یله یه کی حه به شه ییش بی، ههر که سی له ئیوه له دوا ی من بژی، راجیایی و نا کوکی زور ده بین، ئیوه ریپازی من و ریپازی جینشینه سه رراسته هیدایه ت دراوه کان بگرن، به ددان بیگرن و، خوتان له شته پهیدا کراوه کان بیاریژن، چونکه هه موو پهیدا کراویک بیدعه ته و، هه موو بیدعه تی کش گومراییه. ^(١)

(١) با لێردها شتیکتان پی بلیم: زور کهس وا ده زانی که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمووی: ریپازی من و جینشینه سه ر راسته کان بگرن، واته: ئه وان چیان گوتوه وه ک دین، بو ئیمه ده یته پابه ندکه ر (ملزم)، به لام ئه وه راست نیه، ریپازی پیغه مبه ر ئه وه ریپازی پیغه مبه ر، ئه دی بو چی ده فهرمووی: هه ره وها ریپازی خه لیفه راشیده کان؟ یانی: له رووی حوکمرانییه وه، لێردها مه به ست پی مه سه له ی حوکمرانییه، چونکه دوا ی باس ده کاو ده فهرمووی: هه رکه سی له دوا ی من بژی، نا کوکی زور ده بین، که مه به ست بواری سیاسیه، ئایا له رووی سیاسیه وه چی بکهین؟ ده فهرمووی: به دوا ی ریپای

بەلێ زۆربەى هەرە زۆرى مەسولمانان لەسەر ئەوە بوون، کە بەدواى چوار خەلیفە راشیدەکان بکەون، شیعەش کە جیا بوونەو لە زۆربەى هەرە زۆرى مەسولمانان، لێرەدا یە^(١)، ئنجا کە پێغەمبەرى

مەن و پێیازی خەلیفە راشیدەکان بکەون، کە بەتەئکید چوار خەلیفە راشیدەکان دەچنە نیوی، بەلکو هەندێک دەلێن: بەس ئەوان.

(١) جارێک لە گەڵ مەلایەکی شیعە لە لوبنان مونا قەشەیه کم بوو، لەسالی (١٩٩٦) دا دەیکوت: با وتووێژ بکەین، مەبەستی پێ ئەوە بوو، ئێمە بێین بە شیعە، دواى ئەوەى کە قەسەکانى تەواو کردن، منیش گوتم: مەن پێم وایە سوننەو شیعە بەیەک شت ئیشکالیان نامێنێ، گوتی بەچی؟ گوتم: بەوە کە هەموومان بەدواى عەلى کورێ ئەبوتالیب بکەوین، ئەویش زۆرى پێ خۆش بوو، گوتی: (بارک الله فيک)، منیش گوتم: بەلام عەلى خوا لێی پازى بێ، چۆنى بەدوا بکەوین؟ ئەو عەلییەى ئێمە دەیناسین، پیاویکی زۆر هەق بێژ بوو، زۆر چاو نەترس بوو، زۆر بوێژ بوو، ئەوەى بەزمانى گوتووینەتى، بە کردەدەش کردووینەتى، بەیەتێى داو بە ئەبوو بەکر، واتە: بە سەرۆکی سیاسى خۆى لەقەڵەمى داو، نوێژیى لەدوا کردو، کەواتە: بە ئیمامیشى لەقەڵەم داو، دواى ئەبوو بەکریش بە هەمان شێوە مامەڵەى لە گەڵ عومەر و عوسماندا -خوا لێیان پازى بێ- کردو، کەواتە: عەلى خوا لێی پازى بێ، هەر کام لەو سێ خەلیفەیهى بەسەرۆکی دنیایى خۆى داناون و بەیەتێى پێ دان، راستیشى کردو لە بەیەتە کەیدا، ئێمە باوەرمان وایە کە عەلى قەناعەتێ بەوە بوو کە ئەوان گەورەبینى و حوکمرانینى، دواى نوێژیى لەدوا کردوون و بە ئیمامیشى داناون، گوتم: ئەگەر ئێمەش هەموومان وەک عەلى بکەین، هیچ موشکێلە نامێنێ، ئێمە عەلییمان پێ ئەوە گەورەترە بلێین: قەناعەتیشى و نەبوو، بەلام وای کردو، ئەمە نىفاق و ئیزدیواجیتەو، عەلى خوا لێی پازى بێ، زۆر ئەو ئازا تر بوو زۆر ئەو بوێژ تر بوو، کە شتێک قەناعەتێ پێ نەبێ، بیلێ، یان بیکات. تێبینى: ئەم بەسەرەتەم تێرەتەسەلەرە: (الکتاب الحادي عشر) (موسوعة الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا هیناوە.

خوا (صلی الله علیه وسلم) دده فرموی: رښایزې من و رښایزې تهوان بگرن، واته: له شیوې حوکمرانیې و ولات بهر پوه بردندا.

۳- له فرمایشتیکدا هاتوه پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دده فرموی: {الْخَلَافَةُ فِي أُمَّتِي ثَلَاثُونَ سَنَةً ثُمَّ مُلْكٌ بَعْدَ ذَلِكَ} أخرجه الطيالسي برقم (۱۱۰۷)، وأحمد برقم (۲۱۹۶۹)، ونعيم بن حماد في الفتن برقم (۲۴۹)، والبغوي في الجعديات برقم (۳۳۲۳)، وابن حبان برقم (۶۹۴۳)، والترمذي برقم (۲۲۲۶) وقال: حسن، والطبراني برقم (۶۴۴۳)، وأخرجه أيضا: النسائي في الكبرى برقم (۸۱۵۵)، وابن أبي عاصم في الأحاد والمثاني برقم (۱۱۳)، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.

واته: جینشینیایه تیې له ژوممه تی مندا ماوه که ی سی (۳۰) ساله، دوايي ده بیته پادشایه تیې.

بو زانیاریتتان! دوو سال و چند مانگه که ی ته بوو به کر، له گهل ده (۱۰) سال و شش مانگه که ی عومهر، له گهل دوازده (۱۲) سال و چند مانگه که ی عوسمان، له گهل پینج شش ساله که ی عه لی، له گهل شش مانگه که ی حه سه نی کورې عه لی، خوا لییان رازی بی، ده بیته سی (۳۰) سالی ته واو، که واته: له دواي ته ووه که سه رده می موعاویه ده ست پی دکات، به پادشایه تیې (ملوکیه) له قه له م ددری.

مسوّلمانان ته و کاته، هه موویان له سه رحوکمرانی تی ته بوو به کر کو بوون، دواي ته و له سه ر عومهر، دواي ته و له سه ر عوسمان، دواي ته و له سه ر عه لی، جگه له موعاویه، موعاویه ش نه یده گوت: تو خه لیه نی، به لام ده یگوت: عوسمان کوژراوه به زولم و ده بی

بکوژده‌کانی تۆله‌یان لی بستینریتته‌وه، که‌واته: هاوه‌لان خوا لییان
 رازی بی، هه‌موویان یه‌ک ده‌نگ بوون له‌سه‌ر سی خه‌لیفه‌کان، به‌لام
 هی عه‌لی مشت و مرپکی تیدا په‌یدا بووه، به‌لام ئیمه پیمان وایه:
 که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌عه‌مماری کوری یاسری
 فه‌رمووه: {تَقْتُلُكَ الْفِتْنَةُ الْبَاقِيَّةُ} أخرجه أحمد برقم (۶۹۲۶) والترمذي
 برقم (۳۸۰۰) وقال: حسن صحيح غريب، وقال الألباني في السلسلة الصحيحة:
 صحيح، برقم (۷۱۰)، وقال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح.

واته: کۆمه‌له‌ی یاخییان تۆ ده‌کوژی.

که‌واته: گروپی موعاویه یاخیی بوون و، عه‌لی خوا لیی رازی
 بی، خه‌لیفه‌ی به‌هق بووه.

۷۹

که‌واته: یه‌کی دیکه له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ریپازی زۆریه‌ی هه‌ره
 زۆری مسولمانان، ته‌ودیه‌که: به‌دوای ریپازی پیغه‌مبه‌ری خوا
 خه‌لیفه‌راشیده‌کانی ده‌که‌ون، له‌شیوه‌ی حوکمرانییدا، نه‌ک ته‌وان
 هه‌ر شتیکیان گوته‌ی، بۆ ئیمه بیته‌دینیکی پابه‌ندکه‌ر، ته‌وه‌وا
 نیه، به‌لکو له‌هێله‌گشتییه‌کانی حوکمرانییدا، ته‌و چوار خه‌لیفه‌یه
 وه‌ک پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) حوکمیان کردوه، به‌داد‌گه‌ری
 حوکمیان کردوه، زاهیدو دنیا به‌که‌م گر بوون، خاکیی بوون، پابه‌ند
 بوون به‌شهریعه‌ته‌وه، براه‌تییان کردوه، ناشلین: پارێزراو بوون له
 هه‌له، به‌لام به‌گشتی له‌سه‌ر ریپازی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه
 وسلم) رویشتون.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود فایل PDF از کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

English - عربي - گۆنئی

AliBapir

دانلود فایل PDF از کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

English - عربي - گۆنئی

په‌داکردن له دینداری دا قه‌ده‌غیه‌و،
داهینان له دنیا‌داری دا پټ‌ویسته

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود فایل PDF و کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود فایل PDF و کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

یه کیك لهو تایبه تمه ندییانه ی که زۆربه ی مسولمانان، واته: جیا له پیرو تاقمه لاده رکان، ئهو مسولمانانه ی که له سه ر پیازی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و، خه لیفه راشیده کان خوا لییان رازی بی و، هاوه لانی به ریژی به گشتی خوا لییان رازی بی، رویشتون، یه کیك له تایبه تمه ندییه گشتییه کان، که پیانه وه پابه ند بوون، ئه وه یه که: پهیدا کردنیان له دینداریدا، زۆر پی شتیکی خراب و حه رام و قه دهغه بووه، به پیچه وانه ی بواری دنیا داری و مامه له و هه ل سوکه وته وه، که داهینان تییدا شتیکی پیوسته، نه ک هه ر دروسته، به لکو شتیکی پیوستیشه.

با سه ر دتا ته ماشای چه ند ده قیك بکه ی، دوا یی دیینه سه ر پیناسه ی داهینان له دیندا (الْإِبْتِدَاعُ فِي الدِّينِ) و، داهینان له دنیا دا (الْإِبْدَاعُ فِي الدُّنْيَا) مه به ستمان پیان چییه؟

۱- خوی په روه ردگار له سوژه تی (آل عمران) دا ده فره موی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ٣٢ ﴿﴾

(دیاره خوا سبحانه و تعالی به پیغه مبه ری خاتهم (صلی الله علیه وسلم)، ده فره موی)، واته: بلی ته گه ر خواتان خوش دهوی، شوینم بکه ون، خواش خوشی دهوین و، له گوناچه کانتان ده تانبووری، خوا لیبوردی میهره بانه، بلی: فره مانبه ری خواو پیغه مبه رده کی بکه ن، ئنجا ته گه ر پشتیان هه لکرد، ئه وه بیگومان خوا کافرانی خوش ناوین.

واته: هر كه سيك پشت له پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) بكات به گشتي، ته وه ده چيته ريزي كافران وه، چونكه مسولمانه تي هيچ مانايه كي نيه، ته گهر بريتي نه بي له شوين پي هه لگرتني پيغه مبهري خاتمه (صلي الله عليه وسلم)، هه لبه ته به گشتي، ثنا ئينسان چهند له خوا نزيكتر بي، زياتر چاو له پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) ددكات و، زياتر به شوين پي ته ودا ههنگاو دهن، له وردودرشتيدا، پيشتريش باسمان كرد كه ريبيزي پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم)، {سوننه ت} شتيك نيه له بهرانبهر قورثاندا بي، به لكو (سنة) بريتيه له جبهه جي كردني قورثان و، بهرجهسته كردني قورثان له واقعي ژياندا، له بواري كه سي و خيواني و كومه لايه تي و ساسيدا.

۸۴

۲- پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) له و بارووه فرموده دي زورن، كه نابي له ديندارييدا شت پيدا بكرئ، يه كيك له فرموده كاني: {مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ} أخرجه البخاري برقم (۲۵۵۰)، ومسلم برقم (۱۷۱۸).

واته: هر كه سيك لهم ثاينه ي ئيمه دا شتيك پيدا بكات، كه لي جيا بي، پي بيگانه بي، ته وه رده تكراو ديه.

۳- له فرموده ديه كي ديكه دا، پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم)، ده فرموي: {مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ} أخرجه أحمد برقم (۲۵۱۷۱)، ومسلم برقم (۱۷۱۸)، وأخرجه أيضا: أبو عوانة برقم (۶۴۰۹)، والدارقطني (۲۲۷/۴).

واته: هر که سيک کرده ديه که نه نجام بدات، فهرمانی ټيمه ی له سهر نه بیټ، (واته: به پيی وده حیی نه بیټ) ته وه رته کراو ديه.

۴- له به شیکي فهرمود ديه کی دیکه دا هاتود، دده فهرموی: {فَإِنْ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ}، أخرجه أحمد برقم (۱۴۳۷۳)، ومسلم برقم (۸۶۷)، والنسائي برقم (۱۵۷۸)، وابن ماجة برقم (۴۵).

واته: بيگومان باشتيرين فهرمود دده، کتیبی خوايهو، چاکترين رپی و شوین، رپی و شوینی موحه ممه ده (صلی الله عليه وسلم) و، خراپترینی کاره کان، په یداکراوه کانن و، هه موو داهیندراو یکش گومر ایه.

ته وه به نسبته په یداکردن و، داهینان له دینداريیدا، که ته وه رته کراو ديه و خراپه، به لام به نسبته داهینان له دنیا داريیدا، به پیچه وانه ی داهینانه وه له دیندا، شتیکی په سندو ویستراوه، به لکو شتیکی پیویسته، لهو باره شه وه دده توانین زور به لگان بینینه وه.

۵- په کیان هم رسته قورټانییه په که له سوور دتی (الزمر) دا هاتود، دده فهرموی: ﴿فَبَشِّرْ عِبَادَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾.

(خوا به پیغه مبر (صلی الله عليه وسلم) دده فهرموی) موژده بده به به نده کانم، ته وانه ی که گوی بؤ هه موو قسه یه که ده گرن، دواپی شوین باشتيرینی ده که ون، تا ته وانه که سانیکن خوا خستو نیه سهر رپی راست، ته وانه خاودن عه قلانن.

زۆر جارن گوتوومہ: عاقلؑ ئەو کەسەییە، کە بە عەقڵی خەلک،
خۆی دەولەمەند بکات، عالیم ئەو کەسەییە بە عیلمی خەلک خۆی
دەولەمەند بکات، بەلام ھەر کەسێک پێی وابێ عەقڵی ئەو بەشی
ھەموو شتێک دەکاو، عیلمەکەشی بەشی زانیی ئەو ھەموو شتێک
دەکات، بەدنیایی ئەو لە نەزانیی و نەفامیییدا دەمینیتەوہ.

ئەنجا ئیمە بۆ سەلماندنی ئەو کە داھێنان لەبۆری دنیا دارێیدا
پێویستە، پێویستییمان بە بەلگەی نەقلیش ناکات، چونکە ھەر شتێک
عەقڵی سەلیم گەیانندی و دەلالەتی لەسەر کرد، ئیمە پێویست
ناکا بەلگەی نەقلیی بۆ بێنینەوہ، تەماشای دەکەین: کافرستان و
ولاتانی کافرو نامسوڵمان، لەبەر ئەوەی عەقڵی خۆیان بەکارھێناوہ
لەبۆری دنیا دارێیدا، پێشکەوتوون، بەلام ھەرکەس عەقڵی خۆی
بەکارنەھێنی، با مسوڵمانیش بێ، دوا دەکەوێ.

ھەلبەتە لەبۆرای دینداریشدا ھەر پێویستییمان بە بەکارھێنانی
عەقڵ دەکات، بەلام ئەو شتانەدا کە وەحیی براندوونیەوہ، بۆری
بەکارھێنانی عەقڵ نیە، شتێک پەکی لەسەر وەحیی کەوتبێ،
نابێ بگەرێیەوہ بۆ عەقڵ، بۆ وینە: خوا سبحانە و تعالی چۆنە؟
سیفەتەکانی و ناوہکانی و، دەبێ چۆن برۆا بە فریشتەکانی خوا
بە کتیبەکانی خوا بە پیغەمبەرەکان و بە رۆژی دوا بێنین؟ دەبێ
چۆن دروشمەکانی خوا پەرستی ئەنجام بدەین و چۆن بەندایەتی بۆ
خوا بکەین؟ چۆن لە خوا بپارێینەوہ؟ چۆن ھەموو ئەو شتانە ئەنجام
بدەین، کە لە رێگای وەحییەوہ نەبێ نازاندین؟ دەبێ چاوەڕێی
وەحیی بکەین، بەلام دنیا داری و ھەلس و کەوتی نیو خۆمان، ئەو دیە
کە: پەکی لەسەر وەحیی ناکەوێ و، لەویدا پێویستە بگەرێینەوہ

بو عقل و بهره می عقل، که بریتیه: له زانست و شاردزایی
ته زموون و... هتد.

پیناسه ی بیدعه ت: (تَعْرِيفُ الْبِدْعَةِ):

أ- له رووی زمانه وانیه وه:

{الْبِدْعَةُ فِي اللُّغَةِ: مَاخُوْدَةٌ مِنَ الْبَدْعِ وَهُوَ الْإِخْتَرَاعُ عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ
سَابِقٍ، وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ﴿١٧٧﴾ البقرة،
أَي: مُخْتَرَعُهُمَا عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ سَابِقٍ، وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنْ
الرُّسُلِ﴾ ﴿٩﴾ الأحقاف، أَي: مَا كُنْتُ أَوَّلَ مَنْ جَاءَ بِالرِّسَالَةِ مِنَ اللَّهِ إِلَى
الْعِبَادِ، بَلْ تَقَدَّمَنِي كَثِيرٌ مِنَ الرُّسُلِ، وَيُقَالُ: إِبْتَدَعَ فُلَانٌ بَدْعًا، أَي: إِبْتَدَأَ
طَرِيقَةً لَمْ يَسْبِقْ إِلَيْهَا} ^(١).

واته: له رووی زمانه وانیه وه بیدعه ت له (بَدْع) دوه هاتود، (بَدْع)
یش بریتیه له وه که شتیك پیدابکری، بی ته وهی که وینه ی بووی،
وهك خوا ده فهرموی: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ﴿١٧٧﴾ البقرة،
واته: پیداکه ری ئاسمانه کان و زهوی، که پیشتر وینه یان نه بووه، خوا
به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا
مِّنَ الرُّسُلِ﴾ ﴿٩﴾، واته: بلّی من شتیکی نوی و تازده پیدابوو نیم،
له نیو پیغه مبه راندا، واته: من یه که م که س نیم، که په یامم له خواوه
بو به نده کانی هیئابی، به لکو زور له پیغه مبه ران پیش من که وتوون و،
من بیدعه تیک نیم پیداکراویک نیم له و بواره دا، ده گوتری: (إِبْتَدَعَ فُلَانٌ
بِدْعَةً)، یانی: ریپازیکی داهینا، که پیشتر که س ته وهی نه کردوه.

(١) الإرشاد إلى صحيح الاعتقاد.. بقلم: صالح بن فوزات، ص ٢٨٨.

ب- له پرووی زاراوه ییه وه^(۱):

سی پیناسه م هیئان، بۆ وشه ی (بدعة) له عورف و باوی زانایاندا، که پیناسه کان لیک نریکن:

۱- {هي كل اعتقاد، أو عبادة، لم يشرعها الله تعالى ورسوله في الدين، أي: لم يأت على فعله دليل شرعي من الكتاب والسنة}^(۲)، واته: بیدعه ت بریتیه له هه ر بیرو بر وایه ک، یان هه ر خواپه رستییه ک، که نه خوا سسبحانه و تعالی، نه پیغه مه ده که ی (صلی الله علیه وسلم)، دایاننا بی، له دیندا، واته: هیچ به لگه یه کی شه رعیی له قورئان و سوننه تدا له سه ر شه و شته نه بی، ئجا شه و شته چ په یوه ندیی به عه قیده وه هه بی، چ په یوه ندیی به عیباد ته وه هه بی.

۲- هه ندیکی دیکه له زانایان، که (الشاطبي) له (الموافقات) داو، له کتیی (الإعتصام) دا، وای پیناسه کردوه، ده لی: {البدعة: طريقة مخترة تضاهي الشريعة الغراء بقصد التعبد والتقرب إلى الله تبارك وتعالى}^(۳)، واته: بیدعه ت بریتیه: له ریپا زیکی داهینراو، که له

(۱) که ده گوتری: زاراوه ی، بۆ زانیاریستان! واته: شه و ی که زانایان له سه ری ری ککه و ترون، شه و شه یه بۆ شه و واتیه به کاریئن، ئیستا (الصلاة) له زماندا به مانای (دعاء) ده ی، به لام له (إصلاح) دا، که شه ر عزانان له سه ری ری ککه و ترون، به (الصلاة) نا گوتری: دوعا، ده گوتری: (أفعال وأقوال مُفْتَتَحَةٌ بالتكبير، مُحْتَمَةٌ بالتسليم)، واته: چه ند قسه و کردومه کن به (الله أكبر) ده ست پی ده کن، به سلا و دانه وه کو تاییان ده ی، شه و مانای زاراوه یی نو ئژه، به لام مانای زمانه وانیه که ی بریتیه له (دعاء).

(۲) عقيدة السلف الصالح: أهل السنة والجماعة، عبدالله عبد الحميد الأثري، ص ۱۹۰، ط ۱۴۳۵هـ.

(۳) الإعتصام، ص ۵۰.

به‌ران‌به‌ر شه‌ریعه‌تی پاک‌دایه، به‌مه‌به‌ستی به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردن و نزیك بوونه‌وه له خوا تبارك و تعالی.

که‌واته: ئه‌مه‌یان تیشکیکی زیاتری خسته سه‌ر پیناسه‌ی بیدعه‌ت، که ده‌بی مه‌به‌ست له‌و په‌یدا‌کردنه، و پرا‌ی ئه‌وه که له‌بوا‌ری عه‌قیده‌و عیبا‌ده‌ت‌دایه، مه‌به‌ستیش پپی له‌خوا نزیك بوونه‌وه به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردنه.

۳- هه‌ندیکی دیکه زانایان له پیناسه‌ی سییه‌مدا روون‌تریان کردۆته‌وه، که ده‌لی:

{البدعة في الدين نوعان:

النوع الأول: بدعة قولية اعتقادية، كمقالات الجهمية والمعتزلة والرافضة وسائر الفرق الضالة واعتقاداتهم.

النوع الثاني: بدعة في العبادات، كالتعبد لله بعبادة لم يُشرَّعها^(۱).

واته: بیدعه‌ت له دیندا، داهینان له دینداری دا، دوو جو‌ره:

جو‌ری یه‌که‌م: بریتییه له داهینانیکی له رووی عه‌قیده‌وه، واته: داهینانیکی گوته‌بی، وه‌ک ئه‌و بیرو بر‌وایانه‌و ئه‌و قسانه‌ی که تاقمه‌ گوم‌راه‌کان که پپچه‌وانه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌تن، دایانه‌یان‌ون، وه‌ک: جه‌همیه‌کان و مو‌عه‌ته‌زیله و قه‌ده‌رییه و ر‌افیزه‌و... هتد^(۲).

(۱) الإرشاد إلى صحيح الاعتقاد، ص ۲۸۸.

(۲) بیرو‌که لاد‌ره‌کانی ئه‌وانه هه‌موویان په‌یوه‌ندیان به عه‌قیده‌وه هه‌یه، بۆ وینه: جه‌همیه‌کان ئینکار‌ییان کرد‌وه له سیفه‌ته‌کانی خوا، مو‌عه‌ته‌زیله زۆر پشتیان به عه‌قل به‌ستوه له‌سه‌ر حیسابی نه‌قل، قه‌ده‌رییه‌کان نکو‌ل‌ییان کرد‌وه که خوا هه‌موو شتیک بزانی و، خوا به‌دییه‌نه‌ری هه‌موو شتیک به‌، ر‌افیزه نکو‌ل‌ییان کرد‌وه له‌و

جوړی دووهم: بیدعت له بوارې خوا په رستییه کاند، واته: به ندایه تیې کردن بؤ خوا به شیوډیه ک که خوا داینه ناون.

تیبینییه کی گرنگ ده باره ی بیدعت:

هه لبه ته له زوربه ی کتبیه کاند اوا پیناسه ی بیدعت کراوه، که له سهرده و ناماژده مان پییکرد، هر بؤ وینه: کتبیی: {الوجیز فی عقیده السلف الصالح} {علي بن حسن الأثري} و، کتبیی {الإرشاد إلى صحيح الاعتقاد} {صالح الفوزان} و، زانایانی دیکه ش، هر به م شیوډیه یان پیناسه کردوه، وک هر کام له: {إبن باز^(۱) و إبن عثيمين^(۲)} و هه موو زانایانی دیکه ی پیشتیش، هر اوا پیناسه ی بیدعتیان کردوه، که بیدعت تاییه ته به: بوارې عه قیده و عیباده ته وه.

۹۰

تنجا خوشک و برایان! جتی سهر سورمان ته وډیه، وک له کتبیی {جهن و بؤنه و یاده کان و هه لسه نگاندنیک} دا باسم کردوه، قسه ی هر کام له: {إبن بازو إبن عثيمين} م په حمه تی خویان لیې، هیناوه: زور به پروونی ده لئ: بیدعت تاییه ته به بوارې عه قیده و عیباده ته وه، دوايي که دینه سهر باسی (یاد و بؤنه کان) ده لئ: ته وانه هه موویان حه رامن، له بهر ته وډی بیدعتن، من له ویدا قسه کانی وانم باش هه لوه شانده و ته وه، چونکه له لایه که وه تو ده لئ: بیدعت

فرمایشتانه ی پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم)، که له پپی هاوه لانه وه به نیمه گه شتون و، هاوه لانیان جه رح کردوه و، گوتوویانه: دادگر نین و متمانه یان پی ناکری.

(۱) بؤ رایه که ی {إبن باز} پروانه: (فتاوی علماء البلد الحرام)، ۹۸۳.

(۲) بؤ رایه که ی {إبن عثيمين} یش پروانه: سهر چاوه ی پیشو، ص ۹۸۶.

تایبەتە بە بواری عەقیدە و عیبادەتەو، ئنجا لە لایەکی دیکەشەوە: ئایا ئەو کە خەڵک، یادی رۆژی (دار و درەخت) دەکات، یادی (رۆژی دایک) دەکات، یادی (رۆژی رۆژنامەنووسان) دەکات، یادی (کۆڕە) دەکات، یادی (دانانی پەرلەمان) دەکات، هەروەها هەموو بۆنەو یادە جیهانییەکان، پێشەییەکان، نیشتمانییەکان، نەتەواییەکان، هەروەها یادە دینییەکانیش بۆ وێنە: یادی لە دایک بوونی پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، یادی کۆچکردنی پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، یادی شەورۆیی پێغمبەر (صلی اللە علیہ وسلم)، یادی جەنگی بەدر، یادی ئازادکردنی مەککە، بەڵێ، ئایا ئەو چ پەیوەندییەکی بە عەقیدە و عیبادەتەو هەیە؟! بەدڵنیایی تەنیا پەیوەندییان بە هەڵسوکەوتەکانی خۆمانەو هەیە، کەواتە: بیدعەت بردنە نیو یاد و بۆنەکان، پێچەوانەی ئەوێ کە تۆ بیدعەت پێ پێناسە کردووە! وەک ئەو کتیبەشیدا -کە پێشتر ناوم هێنا- جوام رۆون کردۆتەو، ئیستاش لە گەڵدا بێ، خەڵکێک هەر مشتومڕ دەکات، ئەڕێ دروستە لە مانگی رەبیعی یەکەمدا یادی لە دایک بوونی پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بکەینەو؟ کەسانێک دەڵێن: نەخێر دروست نیە، لەبەر ئەوەی داھیندراوەو لەسەردەمی پێغمبەردا (صلی اللہ علیہ وسلم) نەبوو!! بەلام زۆر زۆر شتی دیکەش لە سەردەمی پێغمبەردا (صلی اللہ علیہ وسلم) نەبوو، بەلام مادام پەیوەندی بەبواری هەڵسوکەوتەکانی نیوان خۆمانەو هەیە، بیدعەت ناچیتەو نۆی، مەگەر کەسێک بەغەڵەت پێی وابێ بەشێکە لەدین، ئەگەر پێی وابێ و وەک عیبادەتێک ئەنجامی دەدات، ئەوکاتە دەڵێن: خەتای خۆیەتی، چونکە هەر شتێک وەک عیبادەت ئەنجام بدرێ، و، لەسەردەمی پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)یشدا نەبووی،

خواو پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دایان نه نابی، به ته تکیده ته وه بیدعه ته، به لام بواری هه لسوکه وته کان، ته صل تییدا دهستکراوه ییه، وه دک دوا یی بای دهکین، به پیچه وانهی عه قیده و عیباده ته وه، که ته صل و بناغه تییدا ته وه یه که خوا فرموویه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی، جگه له وه، به داهینان داده نری.

جاریک یه کیل له په یجه که ی خومدا بوی نوسی بووم: چون ده لی: یادی له دایک بوونی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له بواری عاده ت دایه، ثایا نازانی که خه لک چیش ت و پلاو دروست ده کات و، شیرینی ده به خشیت ته وه، شاهه نگ ده گیر... هتد، به ته مای پاداشته؟

۹۲

به لام ته وه ش هه ر حالی نه بوونه له دین! چونکه ثایا پاداش ت ته نیا په یوه ندیی به عیباده ته وه هه یه؟! ته دی ته وه نیه فرمایشتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، ده فرموی: {تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ صَدَقَةٌ} أخرجه البخاري في الأدب المفرد برقم (۸۹۱)، والترمذي برقم (۱۹۵۶) وقال: حسن غريب، وابن حبان برقم (۵۲۹)، وأخرجه أيضا: البزار برقم (۴۰۷۰)، قال الألباني: حديث حسن، في السلسلة الصحيحة برقم: (۵۷۲).

واته: زرده خنه کردنت له رووی برایه که تدا، خیرو چاکه یه.

ثایا ته وه چ په یوه ندیی که به عیباده ته وه هه یه؟ من له رووی نیوه دا رووم خو ش بی، چ په یوه دهن دیی که به عیباده ته وه هه یه؟

ههروه ها ده فهرموی: {وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ} أخرجه أحمد برقم (۸۱۶۸)، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

واته: قسه یه کی خو ش خیر و چاکه یه.

قسه ی خو ش و زه رده خه نه له رووی برا و خوشکی خو تدا، چاکه یه که.

ههروه ها له فهرموده یه کی دیکه دا ده فهرموی: {مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرَقَا} أخرجه أحمد برقم (۱۸۵۷۰)، وأبو داود برقم (۵۲۱۲)، والترمذي برقم (۲۷۲۷) وقال: حسن غريب، وابن ماجه برقم (۳۷۰۳)، والبيهقي برقم (۱۳۳۴۹)، وأخرجه أيضا: ابن أبي شيبة برقم (۲۵۷۱۷)، قال الألباني: صحيح، في السلسلة الصحيحة برقم: (۵۲۵)، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

واته: دوو مسولمان ده گه نه یه ک، تو قه ده کهن، خوا له گونا هه کانیان خو ش ده بی، بهر له وهی لیک جیا بینه وه.

به لئ هه موو هه ل سو که وته کانی مرو ف، پادا شتیان له بهرانبه ردا هه یه، ته گهر بو خوا ته نجام بدرین، تنجا چ به مانا ته سکه که ی خوا په رستی (عباده)، به عیبادت له قه لهم بدرین و مامه له بن له گه ل خوا دا، چ به مانای فراوانی خوا په رستی (عباده) به په رستن دابنرین و، مامه له بن له گه ل به نده کانی خوا دا، به لکو له گه ل دروستکرا وه کانی خوا دا، ته دی له (صحيح البخاري) دا نه هاتوه، ده لئ: ثافره تیک، یان پیاویک به هو ی ته وه وه چو وه به هه شت، که سه گیک کی تینووی تاودا، هه تا یه کیک له ها وه لان گو تی: ته ی پیغه مبه ری خوا! (صلى الله عليه وسلم)، ثایا ئیمه له ئا زده لانی شدا

پاداشتمان ههیه، که چاکه یان له گه لدا بکهین؟! فهرمووی: {فِي كُلِّ ذَاتٍ كَيْدٌ رَطْبَةٍ أَجْرٌ} أخرجه البخاري برقم (۲۳۳۴).

واته: ههر شتیک ژياندار بی، تو چاکه ی له گه لدا بکه ی (میروولهیه که بی، بهر دوریک بی، ههر شتیک بی تو چاکه ی له گه ل بکه ی) پاداشتی ههیه^(۱).

{ابن تیمیة} ش رهمه تی خوی لیبی له باره ی بیدعه ته وه ده لی: «وَالْبِدْعَةُ» الَّتِي يُعَدُّ بِهَا الرَّجُلُ مِنْ أَهْلِ الْأَهْوَاءِ، مَا اسْتَهَرَ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ بِالسُّنَّةِ، مُخَالَفَتَهَا لِلْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، كِبْدَعَةِ الْخَوَارِجِ وَالرَّوَافِضِ وَالْقَدَرِيَّةِ وَالْمُرْجِيَّةِ... {^(۲).

واته: نهو بیدعه ته ی که پیاو یك^(۳)، بههوییه وه ده چیتته ریزی (أهل الأهواء) و پیی ده گوتری: نههلی بیدعه ت، نهو دیه که: له لای شاره زیان به ریازی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، زاندراره که پیچه وانیه قورئان و سوننه ته، وهک داهینانی خوار یج و ره و افیزو قه ده رییه و مور چیتته.

(۱) جار یك برایه ک لیی پر سیم گو تی: ئایا مامو ستا! ههر به وهنده کابرا ده چیتته بهه شت؟! گو تم: نا، به لام وادیاره نهو که سه ئیماندارو مسولمان بووه و احیه کانی جیبه جی کردو و، نهو دش یه کیک بووه نهو کردو و چاکانه ی که پیی چو ته بهه شت، نهک ئیمانی نه یی و سه گیک ی تینو و ئا ویدات بچیتته بهه شت! شتی وایه، ده یی وهک پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی، ئاوا له فهرمایشته کانی تی بگهین.

(۲) مجموع الفتاوی، ج ۳۵ ص ۴۱۴.

(۳) سیاقه که باسی پیوانه، نه گه رنا ئافره تیش بهه مان شیوه.

که خوټان ددزان لادانه کانی ټهوانه هموویان، په یوه نندیان به لایه نی عه قیده ییه وه هه یه.

له کوټایی ټم باسه شدا سی بنه ماتان دهخه مه وه بیر:

بنه مای یه که م: زانایان له سهر ټه وه یه که دهنګن ده لښ: (الأصل في العبادات الحظر، إلا ما شرَّعه الشارع، والأصل في العادات: الإباحة، إلا ما منعه الشارع)، واته: بناغه له خواپه رستییه کاندا، بریتییه له قه دهغه کردن، جګه له وهی که شارع (خوای په روه ردگار) داینا بی {بوت نیه هیچ خواپه رستییه که ټه نجام بدهی، جګه له وهی که خوا داینا وه}، به لام ټه صل له هه لسوکه وه کاندا (له نه ریټه کاندا) بریتییه له: ریښدران و دستکراویدی، مه گهر ټه وهی شهرع دانهر قه دهغه ی کردبی.

که واته: ټیمه بوټمان نیه له خوټه هیچ عیباده تیګ ټه نجام بدهی، مه گهر بزاینن خوا ټه و عیباده ته ی داناوه، راسته وخو، یان یان له ری پی پیغه مبه روه (صلی الله علیه وسلم)، به لام له بواری هه لسوکه وه کاندا، ټیمه بهس سه رنجی ټه وه دده ی: ټایا ټه و هه لسوکه وه، شهرع قه دهغه ی کردوه، یان نا؟ ټه گهرنا ټه صل ټه وه یه که هه موو هه لسوکه وه ته کان رهوان و، ټه صل تیپاندا دهستکراویدی، به پیچه وانیه خوا په رستییه کانه وه، که بوت نیه له خوټه دوو رکات نوښت بکه ی، له خوټه جوړیک له روژوو بگری و ناویکی لیښی، جګه له وهی که شهریه تدا هاتوه، یان دروشمه کانی حج، وک ته واف و هاتوچو له نیوان صه فاو مه روه دا، له ههر شوینیکی دیکه دا ټه و دروشمانه به نیه تی عیبادت بکړن، بو وینه: که سیک به ددوړی

شونینکدا تهواف بکات، وهك چۆن به دهوری كه عبدها تهواف دهكا، وهك شیعه ئهوه دهكهن، یان خهلكی نه فام و نه زان به دهوری ههندیك قهبردا تهواف دهكهن، ههلبهت ئهوه حهرامه و بیدعهته.

بنه ما دووهه: ههندیك له زانایان، بهلكو زۆریشیان^(۱)، بیدعهت دابهش دهكهن بۆ دوو جۆر: (بیدعهتی چاك و بیدعهتی خراپ)، (البدعة الحسنة، والبدعة السيئة)، بگره ههندیکیان دابهشی دهكهن بۆ پینج جۆر دهلێن: پینج حوكمه شرعییه کانی به سهردا دهچهسپن، دهلێن: {بیدعهت ههیه واجبه، بیدعهت ههیه حهرامه، بیدعهت ههیه سونهته، بیدعهت ههیه نا پهسهند (مکروه)، بیدعهتیش ههیه رهوايه و موباحه}، ئه مهش راو بۆ چوونی زانایانی وهك: (ابن حجر العسقلانی) و (النووي) و (العز بن عبد السلام) و کۆمهلی زانای دیکهیه.

ئنجا ئهوهی من لیم کۆلیوتهوهو بۆم ساغ بۆتهوهو، تهماشای کتیبی زانایانیشم زۆر کردوه لهو بارهوه، بهمجۆریه: بیگومان بیدعهت له تهسلدا ههمووی نارهوايه، وهك فهرموده کانمان هینان، ئه دی بۆچی ههندیکیان دابهشیان کردوه بۆ چاك و خراپ، بگره ههندیکیان دابهشیان کردوه بۆ پینج جۆر، پینج حوكمه که ی به سهردا دهچهسپینن؟ وهلام: له بهر ئهوهیه که چه مکی بیدعهتیان فراوانتر ته ماشا کردوه، زیاتر وهك مانا زمانه وانییه که ی، یانی: هه ر شتیك که دابهیندری، ئنجا دیاره هه ر شتیك که دابهیندری، خراپ نیه، ئه گه ر په یه نندی به عه قیده عیبادته وه هه بی، ئه وه خراپه، ئه دی ئه گه ر په یه نندی به هه لسوکه وته کانه وه هه بی! خۆی ژیان به هو ی ئیبداع و

(۱) سه ر ژمیرم نه کردوون، که کامیان زیاتر کامیان که مترین.

داهينانه وه بهر وپيش دهچي، بو وینه: دانانی دیوانه کان (الدواوين) و، دامه زړاندنی شاره کان، داهينانی زانسته کان زانستی زمانی عه پيبي و فهرمووده ناسی و ته فسیر ووصولی فیه، نه وانه یان هه موو بردوته شو چوارچیویه وه که داهینراوی باشن، که واته: داهیندراو هه یه چاکه و، داهیندراویش هه یه خراپه.

به لام وه گوتم: نه گهر بلین: بیدعت تاییه ته به بواری: عه قیده و عیباده ته وه، نه و کاته هیچ زانیه که له سهر نه وه مش و مری نیه، که هه مووی خراپه، به لام که چه مکی بیدعت فراوان کردو، هه لسوکه و ته کانی هاتنه نیو، نه و کاته به ته نکید نه وهی که تیمه پی ده لین: داهینان (إبداع) نه و هشی دیته نیو، که بیگومان له کاروباری دنیا داریدا پیویسته، نه که هه دروسته.

تنجا هه لیره شه وه ده بی له و قسه یه ی عومهر خوا لی رازی بی، تیگیه ی، که له (صحيح البخاري) دا هاتوه: ته ماشای کرد مسولمانان نویژی ته راویحیان ده کرد، کو مه ل، کو مه ل، له مزگه و ت، گوتی: نه گهر نه وانه له سهر پیشه وایه که کو بکه مه وه، شتیکی باشه، نه وه بوو له سهر پیشه وایه که کو ی کردنه وه، گوتی: با یه که پیشه و اتان هه بی و هه مووتان له دوا ی وی نویژی ته راویح بکن، له مانگی رده ماندا، دوا یی بوخوی گوتی: (نِعْمَتِ الْبِدْعَةُ هَذِهِ)^(۱)، نه مه بیدعتیکی زور باشه، زانایان ده لین: لیره دا که گوتوویه تی: (نِعْمَتِ الْبِدْعَةُ هَذِهِ)، عومهر خوا لی رازی بی، زور چاک ده زانی و زوریش توند بو که له پيازی پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) لانه دري، بویه به دلنیا یی مه بهستی پی لایه نه زمانه وانییه که ی بووه، واته:

(۱) صحيح البخاري: ۱۹۰۶.

شتیک که پیداکراوه، ئنجا ئایا نویژی تهراویح شتیکه پیداکراوه؟ نهخیر، له راستییدا پیدانهکراوه، بهو واتایه ئه صلیکی نه بی، چونکه له سهردهمی پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) له (صحیح البخاری) دا^(۱) هاتوه دهلی: رۆژیک پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له رهمه زاندا هات نویژی کرد، کۆمه لیک هاتن له پشتی نویژیان کرد، بۆ شهوی دووهم زیاتر، بۆ شهوی سییهم زیاتر بوون، بۆ شهوی چوارهم پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) نه هاته دهر، چاوه پیاویان کرد، فهرمووی: دهرانم چاوه پیم دهکهن، بۆیه نه هاتم، نهوکه من نویژی تهراویح تان به کۆمه ل بۆ بکه م، دواپی له سهرتان فهرز بی و، نهشتوانن نهنجامی بدن و گوناچار بن، بۆیه نه هاتم، واته: بابی نهوهنده که لییان حالی بکات، سوننه ته، سی شهوان هات، ئنجا عومهر خوا لئی رازی بی، زانیی که نهو ته گهره به سه رجووه، گوتوویه تی: با کۆیان بکه مه وه له سهر ئیمامیک له جیاتی نهو دی به پرژ بلاوی نویژده کیان بکه م، له سهر ئیمامیک کۆی کرد نه وه، که ههر له سهر نه صلی سوننه ت بوونی خو شی ماو ته وه، له سهردهمی پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) یشدا سوننه ت بوونه که ی ته شریع کراوه داندراوه، یانی: چۆنیه تییه که ی پیداکراوه، به لام کاتی خوی ته سلّی بووه، به لام پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) بۆ نهو دی له سهریان فهرز نه بی، دهوامی له سهر نه کردوه.

بنه های سییه م: که گوتمان: داهینان له دنیا داریدا پیویسته، نهک ههر دروسته، پیویستیمان به به لگهی نه قلیی ناکات له سهری بیینه وه، بۆچی؟ نهو شتیکی گرنگه بیزانن، چونکه شه ریعه ت

(۱) صحیح البخاری: ۸۸۲.

هاتووە ئەو شتانه بوو ئیمە روون بکاتەو، کە عەقلمان پێیان ناشکی، کە لەمەودای عەقل بەدەرن، بەلام شەریعەت نەهاتووە پێمان بلی: چۆن نان دروست بکەین؟ چۆن چێشت لێبنیین؟ چۆن کەلوپەل دروست بکەین؟ چۆن سەیارە دروست بکەین؟ شەریعەت نەهاتووە ئەو شتانهمان پێ بلی، چونکە بەشەر عەقڵی بەو شتانه دەشکی، بەشەر دەتوانی بوو خۆی ئەو شتانه دا بنی، شەریعەت هاتووە شتی کمان پێ بلی کە لەمەودای عەقڵدا نیە، بۆیە ئەو کە ئیمە لەبەواری دنیا دارێدا دەبی داھێنان بکەین، پێویست بەبەلگە نەقڵیی ناکات و بە عەقل دیارە، چونکە لەبەواری هەلسوکەوتەکاندا سەنگی مەحەك بەرژەو ندییە، چۆن بەرژەو ندیی بێتە دی، دەبی وابکری، بەرژەو ندیی ژیا نی دنیاش بەو دیتە دی، کە لە رووی پیشەسازی و، سیاسی و، ئیداری و، کشتوکال و، ئاوەدانکردنەوەی ولات و، بەدەستھێنانی زانست و ئەوانەو، ئیمە بەردەوام لەهەوڵی زیاتر دا بین، بۆیە پێویستییمان بەبەلگە نەقڵیی ناکات، چونکە عەقل دەلالەتی لەسەر دەکات، ئەو شتان بۆیە پێدەلێم، چونکە وامەزان ئەو دی ئیستا زانراوە، وەختی خووشی زانراوە، کاتی خووشی هێلی شەمەندەفەر کە براوە بوو سعودیە، زانیانی سعودیە کتیبیان لەسەر دانائەو، کە ئەو بیدەتە، بوو سەیارە گوتوو یانە: بیدەتە سواری بن، بوو تەیارە گوتوو یانە: حەرامە، وێنە فۆتۆگرافییان بە حەرام دانائەو، سەیارە لیخوڕینی ئافرەت، پار ریگیان پێدا! زۆر شتی دیکەش، کە ئەو هیچی پەیو ندیی بە دینەو نەبوو، پەیو ندیی بە عورف و نەرتی دواکەوتوو نەو ئەو کۆمەلگایانەو بوو، کە بەگشتیی دەوڵەتانی کەنداو بەو شیویدەن، ئیستاش زۆریان برۆیان بە هەلبژاردن نیە، برۆیان بەو نیە حیزب دروست بی، بەتایبەتی لە سعودیە، ئەوانە

وځ گوتم: په يوه نديان به عورف و نه ريتي کوم له گاو هه يه، دين ليان به پرسيار نيه، چونکه دين واي نه گوتو، ته ودا خه لکي ميصريش مسولمان و عالمي گه وره گه وره شي لينه و، ته و جوړه بيړوکه سهر و سه مه رانه يان نيه، هه وره ها ولا تاني ديكه ي دنياي ئيسلام، وځ بوخوتان ده بينن.

نجا ته گه ر ته ماشا بکه ين، پيغه مبهري خاتم (صلي الله عليه وسلم) و خه ليفه راشيده کاني له بواري دنيا داريدا، زور داهي نانيان کردو، چه ند شتيک به نمونه دينمه وده:

۱- يه کيک له وانه پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم)، له جهنگي خندهک {جهنگي ته حزاب} دا، سه لمانی فارسي پي گوت: ته ي پيغه مبهري خوا! ئيمه له ولا تي فارس، که شهرمان ده بو له گه ل دوژمن، ته و شوينانه ي که پي ده شتن و دوژمن ده تواني لييانه و به، خنده قمان ليده دا، چالمان ليده دا و هه لمان ده کند، بو ته ودي دوژمن نه تواني بپه رپته وده، له شوينه به رزه کانيش بورجمان داده نان و پاسه وان و ئيشک چييمان تي دا داده نان، پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم)، رايه که ي سه لمانی ودرگرت و خنده کي لي دا^(۱)، کافره کان که هاتن تووشي شوک بوون، شتيکي سهر بوو، چونکه عاده ت نه بوو له نيوه دورگه ي عه ربه ييدا، عه ربه له شهر دا ته و جوړه تاکتيکه به کار بينن.

۲- بو يه که مجار له سوپاي پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم)، هه ر کام له ئامي ري ده باباه و مه نجه نيک^(۲) به کار هي تران، که پيشتر له نيوه

(۱) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۳ ص ۱۰۹.

(۲) مه نجه نيک شتيکه وځ مه دفعي ئيستا به ردي گه وره ئاسنيان خستو ته

دورگه ی عهړه پيدا نه وانه به کارنه هاتېوون، هرچه نده له ولا تاني
رږم و فارس و چين و هينددا هه بوون^(۱).

۳- پيغه مېهر (صلي الله عليه وسلم) ويستي نامه بنووسي بږ
پادشاي فارس و رږم، يه کي له هاوډلان گوتي: ته ی پيغه مېهری
خو! (صلي الله عليه وسلم)، پادشايه کان نامه يه ك ناخوښنه وه،
مور نه کړاي، فهرمووی: موري کم بږ دروست بکه، نه يفه رموو:
بيدعه ته، يان: چوڼ لاسايي رږم و فارس بکه ينه وه؟ مادام شتي کي
باشه، ده که ين، تا کو پادشايه که بزاني که نه و نامه يه نه و که سه
ناردوويه تي، نه گهر نا رهنکه نامه ی دیکه ی به ناوی نه وده بږ
بچي، به لام که ختم کړاېو، نه وده دياره که نه و نامه يه له و لايه نه وده
هاتوه، نه وده بوو موري کيان بږ دروست کړدو، نامه کاني که ناردني بږ
کيسرا و هيردقل و بږ پادشاکاني دیکه، موري ده کړد^(۲).

۴- له سه رده می نه بوويه کړدا خوا ليی رازی بي، قورڼان له دوو
تويی موصحه فدا کو کړايه وه، له سه رده می عوسماندا خوا له هه مويان
رازی بي، زياتر ري کخواو، به و شيو ديه که قورڼان تيستا له بهر
دهستي نيمه دا هيه، هه لېه ته له سه رده می پيغه مېهر دا (صلي الله

نيو پييان هه لداوه، پييان فرېداوه بږ نيو قه لاو کو شک، بږ نه وده ی نه و قه لايه
برووخين، ددبایه ش هر وک ددبایه ی تيستا پيچکه ی هه بوون، له ته خته
دروست کړاوه، هه نديک جهنگاوهر چوونه بن ته خته کان بږ نه وده ی تيرو زهر کاريان
لي نه کاو، بچن قه لايه که ی پي بروخين.

(۱) هه مان سه رجاوه، ج ۴، ص ۲۷۴.

(۲) فتح الباري شرح صحيح البخاري، ج ۶ ص ۱۰۸، و (مآثر الإنافة في معالم
الخلافة) القلقشندي، ص ۱۱۷، ۱۱۸.

عليه وسلم)، هر ټاوا بوو، به لّام نه خرابووه نيوان دوو بهر گهوه، له سهر له وح و شتي ديكه نوو سرابووو له سينه ي هاوه لّاندا هه بوو.

۵- سې خهليفه كان له مه دينه بوون، واته: پايته ختي دهو له تي ئيسلامي مه دينه بوو، به لّام عه لي خوا لي رازي بي، پايته ختي گواسته وه بو كووفه، دوايي له سهرده مي مو عاويه و به ني ثومه ييه دا، پايته ختي دهو له ت ديمه شق بوو له شام، دوايي له سهرده مي عه عباسييه كاندا هاته به غداو، له سهرده مي عوسمانييه كاندا چووه تهسته مبول، چونكه كاروباري دنيايي بوو، هر كاميكيان ته ماشايان كرد، وا باشه كوي پايته ختي حوكم رانييه كه ي بي؟ كوي به باشت زانيوه، له كوي زياتر شوينكه وتوان و خه لكي هه بووه، تهويي كردو ته پايته خت.

۱۰۲

۶- هه لسوكه و تگردن له گه ل ټو پوزسيوندا، ته وه عه لي خوا لي رازي بي، رهنكيكي بو رشتووين، رهنكيكي زور چاك، چون مامه له ي كرد له گه ل خه واري جدا، كه له پيش ته ودا بهو شيويه نه بوو، له پيش ودا به لي ناكوكيي و دوو بهر كه ي هه بوو، به لّام له پيش ته ودا، ته وه نه بووه خهليفه يه كه هه يت و خه لكيكيش بڼه نه يارو بهر هه لستكاري و شهري له گه لدا بكن!

۷- عومهر خوا لي رازي بي، زور داهيتاني ئيداريي كردن:

يه كه: ديوانه كان (دواوين) ي دانان: ديواني سهربازان، ديواني خه راج، ديواني زهكات، پيشتر وا نه بوو، (بيت المال) هه بوو هه رچي بوي دهات يه كسهر دياندا به خه لك، به لّام ته ماشايان كرد سويا دروست بووه، ئيسا ته سوپايه پيوستتي به مووچه دهكا، دهبي ناونوس بكرين، زهكات پيشتر هه ر وا كو دده كرايه وه و دابه شده كرا، ته ماشايان كرد:

دهبې زه کات بنووسړئ، چهنده، چونه؟ ته وانه ی ته مسال زه کاتیان پیدراوه، به ته ندازه ی کیفایه ت، نابې سالیکی دیکه ودری بگرن و، دهبې بدرئ به که سانی دیکه.

دوو: هه ره له سره دردمی عومه ردا خوا لی رازی بی، پوسته (برید) دانرا، که پیشتر نه بوو.

س: هه روه ها سجن داهیندرا.

هه روه ها زور شتی دیکه ی ئیداری، هه مووشیانی له دوه لته تی فارس و روم و درده گرت، چونکه عه رهب ته زمونی حوکمرانیان نه بوو، هه رخیل و تیره و هوز بوون، ته نانه ت دیوانه کان له سره دردمی عه بدولمه لیکي کورې مه رواندا، واته: سه د سال زیاتر تیپه ریوو، ته مجار دیوانه کان کران به عه ربیی، واته: ته ودی له لای رور هه لات بوون، هه ر به فارسی نووسرابوون، ته ودی دیکه ش هه ر به رومی، له سره دردمی (عبدالملك) دا دیوانه کان کرانه عه ربیی گوتیان: با به زمانی عه ربیی بیاننوسین.

هه روه ها دراو (عملة) پیشتر دراوی فارسه کان زیو بوو، پی ده گوترا: (درهم)، دراوی روم ه کان زیر بوو، پی ده گوترا (دینار)، تنجا مسولمانان هه ر دردمی فارسی ساسانی و، دیناری بیژنتی رومیان به کارده ینا، ته ویش دیسان له سره دردمی عه بدولمه لیکي کورې مه رواندا دراو (سکه) یان لیدا، به شیوه ک نیشانه ی دوه لته ی ئیسلامی له سره بوو.

که واته: زانایان، یان حوکمرانان، ته وانه ی که له سره ری پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) رویشتوون، له بواری دنیا داریدا، داهینانان کردوه.

بنه‌مای دهیم

به عقلی فراوان و دلسوزی و پرورش و
ره‌وشتی به‌رزوه، هه‌وڵدان بۆ لێک‌نیزیک
کردنه‌وه‌ی مسوڵمانان، له‌سه‌ر بنه‌مای خاڵه
هاوبه‌ش‌ه‌کانی نیوانیان

ته مهش یه کی دیکه یه، له تاییه تمه ندییه کانی زۆربه ی مسولمانان، که همه میسه به عه قلی فراوان و، به دلسۆزی و به په رووش و، به ره وشتی به رزه وه، هه ولیان داوه که مسولمانان لیک نزیك بخه نه وه، له سه ر بناغه ی خاله هاوبه شه کان، بو زانیاریتان! شیعه، خه واریج، موخته زیله، مورجیه، قه ده رییه، جه همییه، هه موو ته وانه، هه میسه خه ریکی ده مارگیری بوون، هه میسه خه ریکی مال مالۆکینه بوون، به لام جه ماوه رو زۆربه ی مسولمانان، هه ر به سینگ ی فراوان مامه له یان له گه لدا کردوون، ته گه ر ته ماشای (صحیح البخاری) بکه ین، ژماریه ک له راوییه کانی شیعه، خه واریجن، گوتوو یانه: مادام فلانه کهس مروقیکی باشه، که بو یان ده رکه وتوه راستگو یه و دادگه ره، ریوایه تیان لی وەرگرتوه، به لام ته وان، بو وینه: شیعه، ریوایه تی هاوه لانیان ره تکر دوته وه، موخته زیله هی ته وانی دیکه یان ره تکر دوته وه، ته وانی دیکه هی ته وانی دیکه یان ره تکر دوته وه، ته وانه تان بو یه پیده لییم، تا کو ئیوه ش تاوا بن، (زۆربه ی مسولمانان) به عه قلی فراوان، به دلی گه وره، به به زه بی، به په رووش، به بیج فه رق و جیاوازی، به ته با یی، له گه ل هه موو که سدا مامه له یان کردوه، هه ولشیان داوه، هه میسه مسولمانان کو بکه نه وه سه ر یه ک، مسولمانان کو بن، پرژو بلاو نه بن، بو ته وه ش خاله هاوبه شه کان یان ره چاو کردوون، نه ک خالی جیاواز، خالی جیاواز ره چاویکه ی، هه رگیز دوو مسولمان نابن به یه ک، ته بو به کر و عومه ر خوا لیان رازی بی، را جیا یان بووه، عوسمان و عه لی راجیا یان بووه، هه رگیز له سه ر بناغه ی خاله جیاوازه کان، ناتوانی خه لک کو بکر یته وه سه ر یه ک، به لکو ده بی له سه ر بناغه ی خاله هاوبه شه کان بی.

با لهو باردهو ته ماشای چه ند ده قیك بکهین:

۱- خوی پهروردگار له سوورده تی (آل عمران)، ثایه ته کانی: (۱۰۲) و (۱۰۳) دا ده فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ (۱۰۳)

واته: تهی تهوانهی برواتان هیئاوه! وهك بو خوا شایسته یه پاریزی لیبهکن و، به مسولمانه تییش نه بی مه مرن، {کاتیك ده مرن، مسولمان بن، کاتیکیش ئینسان ده توانی به مسولمانه تی بمری، که به مسولمانه تی زیابی، چونکه ئینسان له سهر تهوه ده مری، که له سهری زیاو ده، دهست به ریسمانی خواوه بگرن به تیکرایی و په رته وازه مه بن.

۲- له سوورده تی (المائدة) دا ده فهرموی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ (۲)

واته: هاوکاری یه کدی بکهن له سهر چاکه کاری و پاریزکاری و، هاوکاری یه کدی مه کهن له سهر گوناخ و دهستدریزی.

۳- پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم)، ده فهرموی: ﴿الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ﴾. أخرجه البخاري برقم (۲۳۱۴)، ومسلم برقم (۲۵۸۵)، والترمذي برقم (۱۹۲۸) وقال: حسن صحيح، والنسائي برقم (۲۵۶۰)، وابن حبان برقم (۲۳۱)، والديلمي برقم (۶۵۶۳)، والبيهقي برقم (۱۱۲۹۱).

(رېۋژىك پېغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)، وتارى دەدا)،
فەرموۋى: بىرۋادار بۇ بىرۋادار ۋەك دىۋار ۋايە، ھەندىكى ھەندىكى
مەھكەم دەكات، (پەنجەكانىشى ئاۋا خستەنە نىۋ يەك).
دىۋار بۇخۇتان دەزانن تىككەلگىش دەكرى، بۇ ئەۋەى مەھكەمتر
بى، ئىماندارانىش دەبى پىكەۋە بەۋ شىۋەىە بن.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. Text in Uyghur and English is present. Social media links for Facebook, YouTube, and Telegram are shown. QR codes for mobile app downloads are also included.

چوار بنه ماو راستییی گرنګ له باره یی ئولفهت و ته بایی مسولمانانه وه:

به پښوستی دهزانم ئاماژه به چوار راستییی گرنګ بکهین، که
چون ئولفهت و ته بایی و یه کرپیزی، له نیو مسولماناندا پهیدا دهبی
و، چون پاریزګاریشی لیده کری:

راستی یه کهم: عهقل و زانیاری فراوان، ته بایی و کراوه یی و، عهقلی
گچکه و زانیاری کهم، ده مارگیری و داخراوی به رههم دینن:

به لئ برا و خوشکه کانم! عهقل و زانیاری فراوان، ته بایی و
کراوه یی و، عهقلی گچکه و زانیاری کهم، ده مارگیری و داخراوی
به رههم دینن، ئه وه وهک بنه مایهک له میشکی خوتاندا تهبعی بکهین،
همه میسه عهقل و زانیاری فراوان، له گهل خهلکدا ته بایی و
گونجاوی و کراوه یی به رههم دینن، به لام عهقلی گچکه و دلی
بچوک و زانیاری کهم، ده مارگیری و داخراوی له مروځدا پهیدا
دهکات، هه لبه ته مه گهر زور ناچار بم، ئه گهر نا نامه وی ناوی هیچ
لایه نیک بینم، به لام ده شمه وی ئیو دوش و ئه وانیه ی دوی ئیو دوش، که ئه م
مه و سوو عهیه ده خویننه وه، یان گرییان له وتاره کان دهبی، تی بگه یه نم،
که له نیو مسولماناندا که سانیک هه ن، له سه ر بچوکترین شت، ئاماده ن
گه وره ترین هه را و کیسه بنینه وه، هی وا هیه رایه کی هیه، له جیاتی
ئه وه ی وهک بوچوون و بیرو را مامه له ی له گهلدا بکات، وهک دین
مامه له ی له گهلدا دهکات، ئنجا له ئه نجامی ئه وه دا که تو بوچوونیکت
وهک دین ته ماشا کرد، مانای وایه هه رکه سیك ئه و بوچوونه ی نه بی،

دینی نیه، نهوانه ی که گومراکردنی مسولمانان و، به فاسق دانانیان و، به کافر دانانیان و، پاشان حالل کردنی مال و سامان و نه فس و نامووسیان، دهکده نه پیشه، نهوه له عقلی گچکه و زانیاری که میانه.

دوو قوله نه زیله:

(۱) - جاریک نویتزم دهکرد، یه کیك له ته نیشتم بوو، زور به نه دهب و شهرم گوتی: ماموستا! نهوه چونه له ته حیياتدا په نجهت ناجوولینی؟ گوتم: ده زانم نهوهش سوننه ته، به لام نهوهی دیکه م پی به هیتره، که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، جاریک یان دوو جار په نجهی جوولاندوهو ئیشاره ی پیکردوه، ئنجا نهوه له (صحیح مسلم)^(۱) دا هاتوه، به لام نهوهی دیکه له (سنن البیهقی)^(۲) دا هاتوه من نه وراپه م پی به هیتره، به لام نهوهی گهر توش وا بکه ی، هیچ پی قه لئس نیم، گوتی: نا نهوه سوننه ته، گوتم: نهوهش سوننه ته و نهویش سوننه ته، به لام من نهووم پی سوننه تتره به لگه که ی به هیتره، ئیستا من نهوهی تو م به به لگه ی زه عیفه وه قبوله، تو بوچی نهوهی منت به به لگه ی به هیتره قبول نیه؟!

(۲) - جاریک یه کیك له حه جی یان له عومره هاتبوه، گوتی: ماموستا! نهو رهش پیستانه زوریان شیعه ن، گوتم بوچی؟ گوتی: دهست ناگرن، منیش گوتم: نه خیر وانیه و نه گهر تو شاره زاییه که ت زیاتر بووایه، دهترانی که ئیمام مالیک دوو رای هه ن و، نهوانه مالیکی مه زه بن و شیعه نین، کیشوهری نه فریقیا شیعه ی زور

(۱) صحیح مسلم بشرح النووي (۷۹/۵).

(۲) سنن البیهقی (۱۳۲/۲).

که م لییه، یان هه ر لیی نیه، ئیمام مالیک له باره ی ده سگرتنه وه دوو رای هه ن، رایه کیان: بریتیه له (إسبال) واته: ده ست نه گرتن کاتی که راده وهستن، رایه که ی دیکه شی: بریتیه له ده ست گرتن، ئنجا نه وانیه که ده ست ناگرن مالیکی مه زه به بن، گوتی: وامزانی هه موویان شیعه ن، گوتم: ئاخ ره گه ر عیلمه که ت زو ربایه، نه وه بو چوونه ت بو دروست نه ده بو!

ئنجا بیکه ن به بنچینه له لای خو تان، عه قلی فراوان و زانیاری زو ر، دل گه وره یی و، لیبورده یی و، ته بایی و، کراوه یی له ئینساندا په یدا ده کات، نه ک هه ر له باز نه ی مسولمانه تییدا، له گه ل نا مسولمانانیشدا.

ته ماشا بکه ن! جارێک پیاویک به ناوی: (أشج عبد قیس) دی بو خزمه تی پیغه مبه ری خوا، سه روکی وه فدیکه هاتوون مسولمان بن، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فره موئ: ئه ی نه شه ج! نه وه بو چی له قه ومه که ت دوا که وتی و نه وان پیش تو هاتن؟ نه سلله که ی له (صحیح مسلم) دایه، به لام ته فسیله که ی له (سنن) دا هاتوه، نه ویش ده لی: قه ومه که م هاتن، منیش سه روکی قه ومه که ی خو م بووم، به لام پی م لایق نه بوو به به ده نی ئاره قاوی و به تو ز و خو لی رییه وه و، به به رگیکی نه گونجا وه ده بی مه خزمه ت تو، بویه له ریگادا خو م شو رد، بو نی خو شم له خو مداو به رگم گو ری، گوتم: ئاوا لایقه بی مه مه جلیسی جه نابت، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) یش ته ماشای کردو فره موئ: {إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ: الْحِلْمُ، وَالْأَنَاةُ} أخرجه مسلم برقم: (۱۷).

واته: تو دوو سیفه ت تیدان، خوا خو شی ده وین، هیلی و مه ندیی و، په له نه کردن.

(الْحِلْم) پيچەوانەى زوو توورە بوونەو، (الْأَنَاة) يش پيچەوانەى پەلە کردنە، پيغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) تەماشای کرد: پەلەى نە کردووە وەك قەومەكەى يەكسەر بىتە خزمەتى، لە رايە خۆى شۆردووە بەرگى خۆى گۆريووە خۆى بۆن خوش کردووە، ئەوجار هاتۆتە خزمەتى! چونکە دوو سيفەتى تیدا بوون، کە خوا خوشى دەوين، ئيمەش ئەگەر سيفەتى باشمان لە هەر کەسيکدا بينى، دەبى سيفەتە باشە کەيمان خوش بوى، ئەگەر سيفەتى خراپيشمان لە هەرکەسيکدا بينى، با مسولمانيش بى، دەبى رقمان لەو سيفەتە خراپەى بى.

راستى دووهم: دلسۆزى و پەرۆشى، مايەى نەرمى و گونجاوى و، دڵ پەقى و بوغز، هوکارى ياخى بوون و سلەمينەو:

بەريزان! ليتان وەسيەت بى، هەميشە بۆ خەلك دلسۆز بن، مەرۆف كافر بى يان مسولمان، بۆى دلسۆز بن و، بۆى بە پەرۆش بن، بۆى دلسۆز بن يانى: چى بۆى چاکە، ئەوەتان بۆى بوى، ئەدى پيغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە گەلە كافرەکانى خويانيان نە فەرمووە:

﴿وَأَنَّا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ (٦٨) الأعراف

من بۆ ئێوە دلسۆزىكى ئەمىندارم، هەرچەندە خەلكەكەيان كافريش بوون! ئنجا ئەگەر ئينسان بۆ خەلك دلسۆز بى و، بۆيان بە پەرۆش بى، ئەو وای ليدەكات لە گەليان دلتەرم و بەرەحم بى، بەلام ئەگەر بوغزو غەرەزت لە دلتا هەبى بەرامبەريان، ئەو وە وات ليدەكات کە دلت رەق بى و، قسەت زەر بى و، رەفتارت ناشايست

بی، هی وامن هیه وادهزانی سوننه ته، یاخود له مسولمانه تییه،
 پروت له گه‌ل خه‌لکی گرژ و مؤن بی! له گه‌ل ته‌ودشدا که هیچ
 کس له پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، پروو خوشتر
 نه‌بووه، هیچ کس لهو قسه خوشتر نه‌بووه، هیچ کس لهو به‌رپرتر
 نه‌بووه، له گه‌ل کافر و له گه‌ل مسولمان، زور کس به‌رپروشتی
 جوانی، خستوته ژیر کاریگه‌ری خوی، که چی ئیمه هی وامن
 هیه، وادهزانی نه‌ک له‌رووی کافران، له‌رووی مسولمانانیشدا،
 ده‌بی گرژ و مؤن و مرچ بی، سلاویشیان لی نه‌ک هی و، سلاویشیان
 کرد، جوابیان نه‌ده‌یه‌وه! تایا ته‌وه چ عیلاقه‌ی به‌ئیسلامه‌وه هیه؟
 نه‌خیر به‌لکو ته‌وه میزاج و ته‌بیعه‌تیکی نه‌خوشه، ته‌وه رفته‌اران له
 ئینساندا په‌یدا ده‌کات، تنجا ئیمه ده‌بی شوینکه‌وتووی شه‌ریعت
 بین، نه‌ک شوینکه‌وتووی ته‌بیعت، به‌تایبعت ته‌بیعه‌تیکی نه‌خوش،
 که پیت وایی ده‌بی له گه‌ل خه‌لک مؤن و مرچ بی و، پیت وایی که
 خوت له‌خه‌لکی زور چاکتری!

لېشتان وه‌سیه تی: ته‌وانه‌ی که له گه‌ل خه‌لک پروو گرژ و
 قسه ره‌قن، له‌به‌ر ته‌وه‌یه که خو‌یان پی له خه‌لکی چاکتره، به‌لام
 هه‌ر ته‌سلی خو پیچاکتر بوون له‌خه‌لک، خراپه، ده‌بی خوت پی وه‌ک
 ته‌وان، یان له‌خوار ته‌وانه‌وه بی.

راستی سیه: بهی پدوشتی بهرز و ئاکاری په سهند، جیاوازییه کانی
یه کدی ته حه ممول ناکرین:

مسولمانان چون ده توانن جیاوازییه کانی یه کدی ته حه ممول
بکه؟ دهی پدوشتمان بهرز بی له گهل یه کدی، ئاکارمان په سهند
و جوان بی، مه به ستم شهویه: یه کیك له پدوشته بهرز و جوانه کان،
شهویه که ئینسان، شهوی به خوی رها دهبینی، به خه لکشی رها
بینی، له کتیبیکدا خویندمه وه دهلی: یه کیك له گهل زانیه ک قسه ی
ده کرد، گوتی: فلان زانا، من لیم بیستوه ئاوی گوتوه له باره ی
شه و مه سه له یه وه، شه دی تو چی دهلی؟ گوتی: منیش دهلیم: رام
ئاویه، گوتی: به لگه ت چیه له قورئان و سونه ت؟ گوتی: تو
به لگه ی قورئان و سونه ت هیئاو ته وه؟ گوتی: نه خیر، گوتی:
شه دی بوچی من مولزدم، تو له زانیه کت بیستوه، منیش بوخوم
زانام، من دهلیم: رام وایه، تو دهلی: به لگه ت چیه له قورئان و
سونه ت؟ من که زانام، دیاره له قورئان و سونه ت تیگه یشتووم،
به لام تو که موقه لیدی زانیه کی، بوچی به لگه ی قورئان و
سونه ت ناهیتییه وه، که چی داوا له من ده که ی؟ شهویه پیوان به دوو
پیوهر (الکیل میکالین).

زور گرنگه ئینسان چی به خوی رها ی دهبینی، شه وهش
به به رانه ره که ی رها بینی، شه وه پدوشتیکی زور جوانه، چی
بوخوی پی چاکه، شه وهشی بووان پی چاک بی، چی بوخوی پی
خراپه، شه وهشی بووان پی خراپ بی، ئنجا به بی پدوشتی بهرز و
جوان و، به بی ئاکاری جوان، خه لك ناتوانی جیاوازییه کانی یه کدی
ته حه ممول بکات.

راستی چوارهم: ههركه سيك له كار و پرۆژهي ههروههزي و پيكه وهبيدا، به دواي خالي هاوبه شي نيوان خوي و بهرامبه ره كانيدا نه گهړي، هه رگيز ههتا سهر پرناكات، مه گهر خوي يان بهرامبه ره كاني فوټوكوي و لاساكه ره وهيه كي بي لام و جيم بن:

بهريزان! من له خزمه تتان دام، ئيوه چهند برا و خوشكيكن، ئهو قسانهي بوتانيان ده كم، تيگه يشتني منن بو ئيسلام، ئنجا ته گهر ئهو چاوهر وانييه م ليټان هه بي كه هه رچي گوتم، بليين: له سه دا سه د وايه، ماناي وايه دهمه وي ئيوه فوټوكوي من بن، يان وهك كورسيك بن، چيم گوت، ئيوهش دووباره ي بكه نه وه! به لام هه ر كه سيك ئاوا بيريكاته وه، ناتوانيټ له گه ل خه لكدا برئي.

ئيمه زور جار ئه وه مان لي به تيبيني گيراوه، پييان گوتووم: ماموستا! كۆمه لي ئيسلامي راي جياوازي تيدايه، يه كيك وا ده لي و يه كيك وا ده لي، به تاييه تي له و بابته و مه سه لانه دا كه راجيائي هه لده گرن، له وه لامدا گوتوومه: ئه وه نيشانه ي راستيي ريبازي ئيمه يه، ئه دي نابي راجيائي هه بي؟ هاوه لان خوا لييان رازي بي، نه يانتوانيوه له هه موو شتيډا يهك را بن، ئه بوو به كر و عومهر خوا لييان رازي بي، نه يانتوانيوه له سه ر هه موو مه سه له يهك هاوړابن، له هه موو كه سيش چاكرت بوون له دواي پيغه مبه ر(صلي الله عليه وسلم)، بويه هه ميشه كاري هه ره وه زي و كاري پيكه وه يي، په كي له سه ر ئه وه كه وتوه، كه راي جياوازي به رانبهر قبوول بكه ين و، گويي بو بگريين، وهك (شافعي) خوا ليي رازي بي، ئه و بنچينه يه ي داناوه كه به حقيقت بنچينه يه كي زيړينه ده لي: (رايي صواب يَحْتَمِلُ الْخَطَأَ، وَرَأْيُ غَيْرِي خَطَأٌ يَحْتَمِلُ الصَّوَابَ)، بوچووني خوم

پئی راسته و ده گونجی هه له بی، بۆچوونی به رانبه ره کهم پئی هه له یه و، ده شگونجی راست بی.

به لام ته و دی بلی: بۆچوونی من راسته و ناگونجی هه له بی و، بۆچوونی به رانبه ره کهم هه له یه و ناگونجی راست بی! ته و ده عهینی فیرعه و نایه تییه، فیرعه و ن ده یگوت:

﴿مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (٢٩) الزمر

هه ره ته و ده تان پئی ده لیم که من ده لیم و، ته و دی منیش ده لیم، هه مووی راسته.

١١٧
برا و خوشکان! خه لکی وا ده بینن که ئیددیعیای شوینکه و تنی سه له فی صالح ده کات، به لام و ده فیرعه و نیش بیرده کاته و ده، نه که له بواری ئیمان و عه قیده دا، به لکو له بواری مه سه له ی گچکه گچکه و له ورده بابه تاندا، شتی بچووک بچووک ده کاته بیانوی ته و دی که: نابیی فلان کهس بدویندری، نابیی فلان کهس سلاوی لیبکری! به حه قیقه ت ته و شتانه نه خوشیین، هه رگیز پیشینی چاکی ئیمه، به و شیوه یه نه بوون، مسولمانانی له دین تیگه یشتوو له دینداریییدا پیگه یشتووش، هه رگیز نابیی ئاوا بن.

خوا به لوتف و که ره می خوی ئیمه و لیبکا، که به ره و شتی به رز و جوان و، به به زهیی و په رووش، هوکار و فاکته ری ته و ده بین که مسولمانان پیکه و ده بن، ریک بن، ته با بن، یه کپریز بن.

بنه‌مای یازدهیم

کۆشش کردن (اجتهاد)، بۆ هه‌له‌ینجانی حوکمه
شه‌رعییه‌کان له قورئان و سوننه‌دا، به‌گشتیی
فه‌رزی کیفاییه، که‌سی‌کیش توانای نه‌بی، له‌سه‌ری
پێویسته له زانیان پرسی و، به‌رچاو پروونه
شوینیان بکه‌وی، نه‌ک کو‌یرانه لاساییان بکاته‌وه

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود ویدیو، عکس، صوت، متن و فایل های دیگر

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود ویدیو، عکس، صوت، متن و فایل های دیگر

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود ویدیو، عکس، صوت، متن و فایل های دیگر

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود ویدیو، عکس، صوت، متن و فایل های دیگر

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

برا و خوشکانی به پیرزا!

له م باسه دا: مه سه له ی (اجتهاد) - که تاییه تمه ندیییه کی گه وره و گرنگی جه ماوهری مسولمانانه - ده تویرینه وه: (اجتهاد) چیییه؟ تهقلید، چونه؟ شوین که وتن (اتباع) چونه؟ تهو سی وشه یه: (الاجتهاد، التقلید، الاتباع)، ههر کامیکیان چه مک و واتای تاییه تی و جیاوازی خوی هه یه.

سه رته با ته ماشای ته م چه ند دهقه بکهین:

۱- له سووره تی (التوبة)، ثایه تی (۱۲۲) دا، خوا سبحانه و تعالی ده فهرموی:

﴿ فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴾ (۱۲۳)

واته: ده بوایه له ههر کومه لیکی زوری برواداران، که میکیان ده رچووبان بو ته وهی له دیندا شارهزا بن و، دواپی که گه پانه وه بو لای خه لکه که یان، هو شیاریان بکه نه وه، به لکو وریا بن، له هه له و په له پاریزراو بن.

۲- له سووره تی (النساء) ثایه تی (۸۳) دا، خوا ده فهرموی:

﴿ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُمُ الْيَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ﴾ (۸۳)

واته: (به سه رزه نشت کردنه وه باسی دل نه خوشه کان، یان باسی مونا فیه کان ده کات) ده فهرموی: هه رکاتی که هه والیکی په یه دست

به هیمنی و ئاسایشه وه، یاخود که په یوه ندی به ترسه وه هه بی،
بو یان بی، یه کسه ر بلاوی ده که نه وه، ته گهر ته وه والیان بو لای
پیغه مبه ر گیر ابایه وه، هه روه ها بو لای کار به ده ستانان له خو یان (بو
لای مشور خو رانیان)، ته وانه یان که توانای هه له ینجانیان هه یه،
ده یان زانی (واته: ده یان زانی ثایا ته وه هه وال به که لکی بلا وکر دنه وه
دی، یان ده بی بشار در یته وه؟).

۴۳- له سووړه تی (الانبیاء) ثایه تی (۷) و، له سووړه تی (النحل)
ثایه تی (۴۳) دا خوی کار به جی به یه ک عیبار هت ده فهر موئ:

﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۴۳)

واته: ته گهر نازان، له شاره زایان پیر سین.

۵- پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهر موئ: {مَنْ
يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُقَفِّهِ فِي الدِّينِ} أخرجه أحمد برقم (۱۶۹۲۴)، والبخاري
برقم (۷۱)، ومسلم برقم (۱۰۳۷)، وابن حبان برقم (۸۹)، وأخرجه أيضا:
الدارمي برقم (۲۲۴).

واته: هه رکه سیک خوا چاکه ی بو ی بوئ، له ثاییندا شاره زای
ده کات.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. It includes social media icons for Facebook, YouTube, and Telegram. Text in both English and Pashto is present, including the website URL www.alibapir.net and contact information for Alibapir.

بابه تی (إجتهد و تقلید و إتباع)

ئه م بابته گرنگ و ههستیاره له پینج بر گه دا ده تویرینه وه:

برگهی یه که م: پیناسهی (إجتهد) و (تقلید):

أ- (الإجتهد):

یه ک: له پرووی زمانه وانیه وه:

وشهی (إجتهد)، له پرووی زمانه وانیه وه، له سه ر کیشی (إفعال)ه،
له (جهد)ه وه هاتوه، (إجتهد) واته: خو ماندوو کردن، هه و لدان، کوشش
کردن.

دوو: له پرووی زاراوه ییه وه، به م جو ره پیناسه کراوه:

١- (الغزالي) ده لئ: {بَذَلَ الْمُجْتَهِدُ وَسْعَهُ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ بِأَحْكَامِ الشَّرِيعَةِ،
وَالْإِجْتِهَادُ التَّامُ أَنْ يَبْذُلَ الْوَسْعَ فِي الطَّلَبِ، بِحَيْثُ يَحْسُ مِنْ نَفْسِهِ بِالْعَجْزِ
عَنْ مَزِيدِ طَلَبٍ} ^(١)، واته: (إجتهد) بریتیه له وهی که کوششکه ر
(مجتهد)، هه و لئ خوی بدات بو و ده دست هینانی زانیاری به
حوکه شه رعیه کان و، کوشش کردنی ته و او ئه وهیه که، بابای
کوششکه ر (مجتهد)، ئه و په ری توانای خوی به کاریئنی، به شیوه یه ک
که هه ست بکات هیچی دیکه توانای نه ماوه.

((١)) المستصفی من علم الأصول، ج ٢، ص ٣٨٢.

واته: مهسه له يه کي که دپته پيش، هه موو عه قلی خوی تیدا به کارينی و هه ولی خوی تیدا بدات، که تايان هو مهسه له يه حوکمه شهرعييه که ی چونه؟

۲- (الجصاص) ددلی: {فَهُوَ بِذُلِّ الْمَجْهُودِ فِيمَا يَقْصِدُهُ الْمُجْتَهِدُ وَيَتَحَرَّاهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَدْ اخْتَصَّ فِي الْعُرْفِ بِأَحْكَامِ الْحَوَادِثِ الَّتِي لَيْسَ لِلَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا دَلِيلٌ قَائِمٌ يُوَصِّلُ إِلَى الْعِلْمِ بِالْمَطْلُوبِ مِنْهَا، لِأَنَّ مَا كَانَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِ دَلِيلٌ قَائِمٌ، لَا يُسَمَّى الْإِسْتِدْلَالُ فِي طَلَبِهِ اجْتِهَادًا} ^(۱)، واته: ئيجتیهاد بریتیه له وه که له لایه ن بابای کوششکار وه تهوپه ری توانای به کار بهیندری و زور بخه فتری بو زانینی شتیک، به لام له پرووی عورفی زانایانه وه، ئيجتیهاد مه به ست پی هه ولدانه، بو زانینی حوکمی تهو پرووداوانه ی که پروو ددهن، له وانه ی که خوی به رزو مه زن به لگه یه کی تاشکرای له سر نه فهرموون، چونکه هه رشتیک که خوا حوکمه که ی به تاشکرا فهرمووی، تهو به لگه له سر هینرانه وه ی پی ناگوتری ئيجتیهاد.

یانی: که ئیمه بزاین نویژ فهرزه، پینج فهرزه نویژده کان، پیوستیمان به ئيجتیهاد نیه، چونکه تهو خوا فهرموویه تی و پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی:

﴿وَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ﴾ ^(۴۳) البقرة.

هه روه ها بو روروی مانگی رده مه زان فهرموویه تی:

﴿كُنِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ ^(۱۸۳)

ئهوه پئویتی به ئیجتهاد نیه، ئیجتهاد ئهوهیه حوکه مه کی دیار نه بی، به لام شتیک که دهقی له سه ری بی، ئهوه وشه ی ئیجتهادی بۆ به کار نایه ت.

۳- (د. عبدالله دراز) دهلی: {الإجتهد استفراغ الجهد وبذل غاية الوسع، إما في درك الأحكام الشرعية وإما في تطبيقها} ^(۱)، واته: ئیجتهاد بریتییه له به کارهێنانی ئهوپه ری تواناو، سه رف کردنی ئه و په ری وزه، یان بۆ زانینی یاسا شه رعیه به کان، یاخود بۆ جیه جی کردنیان له واقیعه دا.

ب- التقليد ^(۲):

۱- (الباجي) دهلی: {هو إلتزام حكم المقلد من غير دليل} ^(۳)، واته: تهقلید بریتییه له پابه ندیی به قسه ی که سیکه وه که تهقلیدی لی ده کری، به بی ئه وه ی که به لگه هه بی، داخو پیکاو یه تی یان نه پیکاو ده.

۲- هه ر له سه رچاوه ی پێشوو دا، ئاواش پێناسه کراوه: {الرجوع في الحكم إلى قول المقلد من غير علم بصوابه ولا خطئه} ^(۴)، واته: بریتییه له گه رانه وه بۆ قسه ی که سی که په پره و بی لی ده کری، به بی زانینی ئه وه که پیکاو یه تی، یان نه پیکاو ده.

(۱) تعلیق عبدالله دراز علی الموافقات للشاطبي، ج ۴ ص ۸۹، ئه م پێناسه یه ژماره که له زانیان بۆ وێنه: (د. أحمد الیسونی) که ئه م رۆژگاره ی ئیمه دا به پیاویکی بلیمه ت داده نری له بواری (أصول الفقه) دا، دهلی: باشتین پێناسه یه.

(۲) وشه ی تهقلید زانیان به کاریان هێناوه، که من بۆخۆم له گه ل ئه وه دا نیم ئه م وشه یه به کاره ی ندری، دوا ییش روونی ده که مه وه، بۆچی!

(۳) إحکام الفصول في أحکام الأصول، للبا جي، ص ۱۷۳.

(۴) سه رچاوه ی پێشو و ص ۷۲۱.

۳- (جلاالدين المحلي) دهلي: {التقليد قبول قول القائل بلا حجة يذكرها} (۱) واته: تهقليد بريتيه له ودرگرتنی قسه ی که سيک به یی به لگه يه ک که باسی بکات.

۴- هه روهها هه ر له هه مان کتيبا، ناواش پيناسه کراوه: {التزام المكلّف في حكم شرعيّ مذهب من ليس قوله حجة بذاته} بريتيه له وه که مروفي ته رکدار (مکلف) {تهو که سه که ته رکي شه رعبي ده که ويته سه ري}، له هوکميکی شه رعبيدا، پابه ند بی به قسه ی که سيک ه وه، که تهو که سه قسه که ی له زاتي خویدا، به لگه نيه.

ته وهش پيناسه کی جوانه، چونکه ثايا ته گهر تو به دواي فهرمووده ی خوا بکه وي، پيت ده گوتري موقه ليد؟! ته دی ته گهر به دواي فهرمووده ی پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) بکه وي، پيت ده گوتري موقه ليد؟! کرده ده که ت پي ده گوتري ته قليد؟ نا، چونکه فهرمووده ی خواو قسه ی پيغه مبه ري خوا (صلي الله عليه وسلم) له خودی خوياندا به لگن و، جگه له خواو پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) هيچ که سيک قسه که ی به لگه نيه، بويه زانايان گوتويانه: (أقوال العلماء يُستدلُّ لها ولا يُستدلُّ بها) قسه ی زانايان به لگه ی له سه ر ده يندريته وه، به به لگه ناهيندريته وه، تو ته گهر ته ماشاي وه زعي تو ممت بکه ی، تنجا حالي ده بي که تهو تو ممت ته له گهل لاسا کر دنه وه ته قليددا، چي ليها توه؟ له هه زاري يه ک نالي: خوا وای فهرمووه، پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) وای فهرمووه، به وانه شه وه که بانگه شه ی شوينکه وتني سه له في صالح ده که ن،

هممووی هر کتیبهو، قسه یهو، مه زه به به، که له راستیشدا، دین بریتیه له وهی که خواو پیغه مبهری خواو فهرموویانه، ئیدی زانایان ده بی ته ووت پی بلین، که خواو پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویانه، پښماییت بکه ن بو ته وه، ته گهر نا خو هیچ که سیك، غهیری خوی کار به جی، شهرعی دانه ناوه، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) شهرعدانه ر (شارع) نیه، به سه ربه خو بی، ته ویش له بهر رو شنای شهرعه تی خواداو به هو ی وه حیی خواوه، پښمایي ئیمه ی کردوه.

The banner features a central portrait of a man in a turban. Text in the banner includes: "Alibapir", "www.alibapir.net", "English - عربي - گډالی", and "Alibapir". It also displays social media icons for Facebook, YouTube, and Telegram, along with QR codes for mobile access. The banner is framed by a blue and red border.

برگهی دووهم: رهوا بوونی شوینکھوتن (اتباع)ی زانایان:

ثایا رهوایه ئیمه بهدوای زانایان بکهوین، یان دهبعی هه موو کهس بوخوی بهری بزانی و، هه موو کهس بوخوی ئیجتههاد بکات؟ با ته ماشای ئهم چهند دهقه بکهین:

۲۹۱- خوا سبحانه و تعالی له سوورپهتی (الانبیاء) ئایهتی (۷) و، له سوورپهتی (النحل) ئایهتی (۴۳) دا، وهک پیشتیش هینامان، دهفه رموی:

﴿فَسَلُّواْ اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمَلُوْنَ﴾ (۴۳)

واته: ئه گهر نازانن، له شاره زایان پیرسن.

کهواته: دروسته بهدوای شاره زایان بکهوی و لییان پرسی، مادام بوخوت نه زانی، دهبعی بهدوای زانایان بکهوی، ئه ماما بوخوشت نه زانی و، بهدوای زانیانیشت نه کهوی، حالت باش نابیی!

۳- پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له درێژهی بهسه رهاتیکیدا فهرموویهتی: {...قَتَلُوْهُ قَتَلَهُمُ اللّٰهُ اَلَا سَالُوْا اِذْ لَمْ يَعْلَمُوْا، فَاِمْا شَفَاءُ الْعِيِّ السُّوَالُ} أخرجه أبو داود برقم (۳۳۶)، والدارقطني (۱/۱۸۹).

واته: کوشتیان خوا بیانکوژی، که نه یانده زانی ده بووایه پرسیاریان کردبایه، چونکه چاره سهری نه زانیی، پرسیار کردنه.

پوختهی بهسه رهاته کهش ئه وهیه که کۆمه ئیک له هاوه لانی به چالاکییه کی جیهادیی دهردهچن و، یه کیان له حالیکدا که سهری شکاوه، ئیحتیلامی دهبعی و، کاتیکی پرسیار له هاوه له کانی دهکات:

ټايا مؤلّه تي هه يه خوۍ نه شوات و ته يه موم بکات؟ دهلّين: نه خير، هه ر دهبي خوت بشوۍ، ئيدي که خوۍ ده شوات، به هوۍ ته رپووني برينه که يه وه دهمري، پيغه مبه ريش (صلي الله عليه وسلم) له و بارووه رځنه يان لي ده گري، چونکه نه و هاوډله برينداره مؤلّه تي خو نه شورډن و ته يه موم کړدني بو هه بووه.

٤- {إنعقاد الإجماع من عهد الصحابة والتابعين، على أن العامة يستفتون العلماء ويتبعونهم في الأحكام الشرعية، ولا يُنكرون عليهم هذا السلوك، وهذا معلوم بالتواتر من علمائهم وعامتهم} ^(١)، واته: يه که دهنگي و يه که رايي زانايان له سهردهمي هاوډلانه وه خوا لييان رازي بيت و، شوين که وتوانيانه وه، له سهر نه وه دامه زراوه، که خه لک به گشتي له زانايان ده پرسن و، له حوکمه شهرعيه کانداه شوينيان ده کون و، هيچ که سيک نکوولي له وه نه کړدوه، نه ودهش به ته واتور زاندراده، هم له زانايان و، هم له خه لکي به گشتي.

به ريزان! ټايا پيتان وايه هاوډلان هه موويان موخته هيد بوون؟ نه خير، هاوډلان بو خوشيان له يه کديان پرسيوه.

٥- {توقع الحرج الشديد إذا أُلزم الجميع بالإجتهاد الشرعي في كل نازلة، وهو تكليف بما لا يطاق وهو مرفوع شرعاً وعقلاً} ^{(٢) (٣)}، واته:

(١) التجديد الأصولي: نحو صياغة جديدة لعلم أصول الفقه، بإشراف: د. أحمد الريسوني ص، (٧٧٦).

(٢) سهرچاوهي پيشوو.

(٣) چونکه بو زانارييتان! نه و رايهش هه يه، که دهلي: دهبي هه موو کهس بو خوۍ ئيجتihad بکات.

سه غله تیبیه کی زور تووشی خه لک دهبی، ته گهر هه موویان پابه ند
بکرین به ووهه که دهبی بوخویان کو شش بکه ن، له ههر شتی کدا که
به سه ریان دی، {بگه رینه ووه بو قورئان و سوننه ت}، که ته ودهش داوا
لیکړدنی خه لکه به شتی ک که له توانایاندا نیه، ته ودهش ههم به شهرع
هه لگیراوه و، ههم به عه قلیش هه لگیراوه.

یه ک: به شهرع: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ ﴿البقرة، ۲۸۱﴾
خوا له هیچ کهس داوا ناکات، مه گهر ته ودهی له توانای دایه.

دوو: به عه قلیش دیاره که سی ک شتی کی له توانادا نه بی، لی داوا
ناکړی.

۶- (أحمد بن عبد الرحيم الدهلوي)^(۱)، ده لی: {إِعلم أن الناس كانوا
قبل المائة الرابعة غير مُجمعين على التقليد الخالص لمذهب واحد بعينه،
وكان من خبر العامة أنهم كانوا في المسائل الإجماعية التي لا اختلاف فيها
بين المسلمين، أو جمهور المجتهدين، لا يُقلّدون إلا صاحب الشرع^(۲)،
واته: بزانه که خه لک پيش سه دهی چواره می کوچی، یه ک دهنگ
نه بوون له سه ر لاسا کر دنه ودهی ته واهو ساغ، بو رایه کی دیاریی کراو،
به لکو هه والی مسولمانان به گشتییی وا بوو، لهو شتانه دا که یه ک
دهنگییان له سه ر په یدا بووه و، له نیو زانایاندا راجیاییان له سه ر نیه،
یاخود زوربه ی هره زوری کوششکه ران و زانایان له سه ریان یه ک

(۱) له سالی (۱۱۷۶) ز وده فاتی کردوه و، به (شیخ ولي الله الدهلوي) ناسراوه،
کتیبی کی هیه به ناوی (حجة الله البالغة)، له یه ک بهر گدا چاپکراوه له دوو
بهرگیشدا هیه، به راستی کتیبی کی زور نایابه.

(۲) حجة الله البالغة، ص ۱۵، ۱۵۳.

دهنگن، مسولمانان به دواي هيچ مه زهه ييک نه ده که وتن، به لکو ريک
به دواي قورښان و سوننه ت و شهريعه تيک ده که وتن، که له لايه ن خواو
پيغه مبهري خواوه هاتوه.

که واته: به گشتي رهوايه خه لک شوين زانايان بکه ون، له شتيکدا
که نهيزانن.

بىرگە سۆيىم: پىنج تىببىنى لەبارەى ئىجتىھاد و تەقلىدەو:

تىببىنى يەكەم:

وشەى تەقلىدەم پىچ باش نىيە بەكارپىچ، ھەلبەتە لە كىتەپە كاندا
ھاتو، بەلام بۇ زانىارىيتان! نە لە قورئاندا ھاتو، نە لە سوننە تىشدا
ھاتو، زانايان بەكارپان ھىناو.

بۇچى پىم باش نىيە؟

چونكە وشەى (تقلىد) لە (قِلادە) ھاتو، (قِلادە)، يانى:
رېشمە، رېشمە كە لەملى ولاخى دەكەن و رايدەكىشن، جەلەویشى
پىچ دەگوتىرى، ئىنجا بەراستىيى مەن لە مۇسۇلمانانى ناوۋەشىنمەو بلىم:
رېشمەيان لەمىل كراو، ئىدى بەھەرھال ئەو زانايان بەكارپان ھىناو،
ھەلبەتە وشەكە لەوئو ھاتو، بەلام دوايى مەبەستىيان ئەو نەبوو،
بەس كە تۇ لە تەقلىدە ورد بىيەو، ھەر وا دەكاتەو، كەسەك ولاخەك
رايدەكىشى، ولاخەكە نازانى بۇ كويى دەبەى، مۇسۇلمانىكىش كە
بەدواي كەسەك دەكەو و نازانى بەلگەكەى چىيە؟ ئەو رېشى
خۇى لەمست دەنى! بۇيە وەك دوايى باسى دەكەم: مۇسۇلمانان
پىويستە (إتباع) زانايان بىكەن، نەك (تقلىد)، ئىنجا ئايا جىاوازييان
چىيە؟

تەقلىدە ئەو، كە تۇ بەدواي زانايەك بىكەو، بەبى ئەوۋى لىي
پىرسى: بەلگەت چىيەو چۈنە؟ بەلام شويىنكەوتەن (إتباع) ئەوۋى كە

تۆ به دوای زانایهك بکهوی، به لام بهرچاو پرووانه، ودهك له سه ره تاوه
گوتم: دهبی بهرچاو پرووانه ئینسان به دوای زانایان بکهوی، نهك
خوئیان ته سلیم بکا، بهبی تهوهی كه لیان پرسی تهوه چونه؟
به تاییه تی لهم رۆژگارهی ئیستای ئیمه دا، كه (وعاظ السلاطین)
زۆرن، تهوانه زۆرن له بهرگی زانایاندا، كه یان نه زانن، یان زۆرزانن و،
دینی خوا به هه رزان ده فروشن و، فه تو به دلی حوكمران و ده سه لاتداران
ده دن، ئنجا ته گه ر خه لك هه روا بهبی لام و جیم خوئیان ته سلیم
بكا و شوئیان بکهوی، تهوه دهقه ومی كه ئیستا قه وماوه، ده بینن
زانایهك له ولاتیك، كه سیك له ولاتیك، دامه زراوهیه کی ره سمیی له
ولاتیك، فه توایهك ده رده كا، تهو خه لكه هه مووی به دوای ده كه وی،
له ولاتی ئیمه شدا تهو حاله ته هه ر ههیه، بوختان ده بینن، خه لك
بوچی به دوای حیزبی عه لمانیی كه وتوه؟ ته ماشا دهكات: زانا و
مامۆستایان له گه لدان و، تهویش به دوای مامۆستایان كه وتوه،
ئنجا مامۆستایهكان بوخوشیان هه ر لاساییكه روه دن و، خه لكه كهش
ته قلیدی وان ده كاته وه، ئیدی حال بهم شیوهیه لیها ته كه ده بینن،
هیچ كامیشی پی وانیه له دین لایداوه، هیچیشی به ری دیندا
ناروا، هه مووشی خوی پی مسولمانی چاكه!

تییینی دووهم:

هیچ كام له هه شت مه زه به كان، شوینكه وتنیان فه رز نیه، به لكو
فه رز ته نیا شوین كه وتنی وه حییه، به لام تهوهی شارهزا نهبی، دهبی
شوین شارهزایان بکهوی، بویه زانایان بنچینهیه کیان داناوه، دهلین:
(مذهب العالمی، مذهب مفتیه) بابای عه وام مه زه به كه ی بریتیه
له مه زه به ی تهو كه سه ی فه توای بو ددهات، بیگومان لیردها من

نامه وي بلیم: با خه لک به دوای مه زه به فیهیه کان نه که وي، لیم تیښگه! ده لیم: له سر مسولمانان پیوست نیه، که تهو کومه له مسولمانه به تایبته شوین فلان مه زه به بکهون، تهواني دیکه ش به تایبته شوین فلان مه زه به بکهون، تهوي که بو مسولمانان پابه ندکه ر (ملزم)، ته نیا وهییه، شهریه ته، به لام که سیك بوخوی شاره زای شهریه ته نه بی، ده بی به دوای زانایان بکه وي، به لام چونیان به دوا بکه وي؟ شوینیان بکه وي، نه که لاسایان بکاته وه، به بی تهوي لی بکولیتته وه، کویرانه به دوايان بکه وي، واته: لاسایی کردنه وي کویرانه نه بی، شوینکه وتنی بهرچاو رووانه بی.

هه شت مه زه به کانیش ته مانه ن: (حنه فی، مالیکیی، شافعی، حنبله لی، جعفری، ثیباضی، زیدیی، ظاهیری)، تهو هه شت مه زه به، ئیستا له جیهانی ئیسلامییدا شوینکه وتوویان هه ن.

تیبینی سییه م:

۱- ئیجتهاد جاری وایه فه رزی عهین دهیت، کوششکردن بو هلهینجانی حوکه شهرعییه کان، جاری وایه فه رزی عهین ده بی، بوکه سیك که له توانایدا هه بی، کوشش بکات و خه لکیش پیوستی پی بی و خوشی پیوستی پی بی، جاری وایه فه رزی عهین و، جاری وایه فه رزی کیفایه ده بی، خه لکیک، کومه لگایه که ده بی هه ندیک زانای تیدا هه بن، بتوانن کوشش بکه ن و حوکه شهرعییه کان هلهینجن، رووداویان به سر دین، کارساتیان دینه پیشی، ده بی بزنان حوکه شهرعییه کانیان چی و چین؟ چونکه پیشتر تهو رووداوانه نه بوون، تاکو زانایان باسی حوکه شهرعییه کانیان بکه ن.

۲- جارى واش ھەيە ئىجتىھاد دەيىتە سۈننەت.

۳- ھەروھە ئىجتىھاد جارى وايە ھەرام دەيى، ئە گەر كەسىك ئىجتىھاد بىكات كە لەتوانايدا نەيى، ۋەك داركەرى شەۋى، بە پىخواسىيى بەنيو بىكەۋى، ئەۋە ھەرامە، ۋەك خۋاى بەرزو مەزن دەفەرمۈى.

﴿ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ﴾ (۳۶) الإسراء.

ۋاتە: شتىك كە زانىيارىيت دەربارەى نىە، شۈيى مەكەۋە.

تېيىنى چۈرەم:

ئىجتىھاد مەرج نىە يەك پلەو جۆر بىت، بەلكو زانىيان زۆربەى ھەرە زۆريان دەللىن: (قد يتجزأ الاجتهاد) ئىجتىھاد بەش بەش دەيىت، دەشتوانىن بلىين: ئىجتىھاد ئەم سى جۆرو پلەيەى ھەن:

أ- (الاجتهاد المطلق)، كە باباى (مجتهد) خۋى رىك لە قورپان و سۈننەتەۋە، ياسا شەرىعيەكان ھەلدەھىنجى.

ب- (الاجتهاد في المذهب)، كە كۆششكەر، لە چۈرچىۋەى مەزھەبىكدا ئىجتىھاد دەكات.

ج- (الاجتهاد في المسائل) چەند مەسەلەيەك، چەند بابەتىك دىنە پىشى، دەگونجى باباى كۆششكەر ئىجتىھادىيان تىدا بىكات، ئەۋەى سىيەميان بۇ زۆر كەس گونجاۋە، مادام تواناى ھەيىت، شارەزاي زمانى ەەرەبىيى بى و، شارەزاي قورپان و سۈننەت بى، ئەۋە ئىستاش لەنيو زانىياندا زۆرەو، زۆر مەسەلەى تازە كە ھاتۈنە پىش، زانىيانى ھاۋچەرخ ئىجتىھادىيان بۇ كەردوون.

تښتینی پښجه م:

ټه وهی رابرد به نسبت کوششکردنه وه له مهسه له شرعییه کاندو بو، واته: لهو شتانه دا که دهبی له شریعت حوکمه که یان دهر بهیښین، به لام له بواره کانی دیکه دا: سیاسی و، کومه لایه تی و، جهنگ و، ناشتی و، تابووری، له هه موو ټه بوارانه دا، دهبی مسولمانان بگه ریښه وه بو شاره زای خو، کی تابوورینه، له پرووی تابوورینه وه، پرس بهو ده کهین، کی پزیشکه، له پرووی پزیشکیه وه، پرس بهو ده کهین، کی له پرووی سیاسیه وه شاره زایه، پرس بهو ده کهین، هه روه ها له پرووی کومه لایه تییه وه، پرس به کومه لسان ده کهین و... هتد.

که واته: که خوا ده فهرموئ: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۴۲) نه فهرمووه (فاسألوا علماء الدین) له زانیانی ټایین پرسن، فهرموویه تی: ﴿أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ یانی: خه لکی شاره زای، هه رکه سه له بواری خویدا، دهبی پرسی پیگیری و، به هره له شاره زاییه که ی وهر بگیری.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. It includes various social media icons and links: Facebook (Alibapir), YouTube (Alibapir), and a website link (www.alibapir.net). There are also QR codes for mobile access. The text is in both English and Pashto/Dari.

برگهی چوارهم: حوکمی ئیجتههاد و تهقلید، چیهی؟

تهم بابته دهکینه دوو بهش:

۱- له بواری عه قیده دا:

هه لبة ته وشه ی (تقلید) و (اتباع)، له به ران بهر (اجتهاد) دان، که واته: له بواری ئیمان و عه قیده دا، که ئیجتههادی تیدا نیه، جیی تهقلید و شوینکه وتن (اتباع) نیه، پایه کانی ئیمان جاری دیکه ش بوم باسکر دوون، نهک لاسایی کردنه وه (تقلید) بگره شوینکه وتن (اتباع) یشیان تیدا دروست نیه، بو وینه: خوی په روهردگار تاکه به دیهینه ر و په روهردگار و خاوه نی تهم که ون و کائیناته یه، ئایا دروسته لیردا تهقلید بکه ی، بگره ته نانه ت شوینکه وتنیش بکه ی و بللی: فلانه زانا وا دهلی، منیش به دوای وی دهکه وم؟ نه خیر دهیی بوخوت له پایه کانی ئیماندا بگه یه تهو قه ناعه ته ی:

۱- خوا سبحانه و تعالی کییه و ناو و سیفه ته کانی چوئن؟

۲- ئیمان به پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۳- ئیمان به رپوژی دوایی.

۴- ئیمان به فریشته کان.

۵- ئیمان به کتیبه کان.

هه روهرها تهو شتانه ی دیکه ش که به دهقی قورثان و سوننه ت چه سپاون و زانایان پییان دهلین: (ما عِلْمٍ مِنَ الدِّينِ بِالْضَّرُورَةِ)،

ټهوهی که له دیندا به ناشکرا زانراوه، لهو شتانه دا لاسایيکړدنه وه و شوینکه وتنی خه لک دروست نیه و، دهی خوت بگهیه ټه و قه ناعه ته.

ته ماشا بکه ن! مسولمانان بوچی وایان لیها توه؟ ټه و حیزبه عه لمانیانه ی له جیهانی ئیسلامییدا هه ن، چ له هه ری می کوردستانی ئیمه دا، چ له عیراق و چ له سه رجهم ولاتانی دیکه ی مسولماننشیندا، که رسته که یان چییه و کی؟ بیگومان هه ر ټه و خه لکه مسولمانه یه، ئنجا ئایا ټه و خه لکه مسولمانه، ټه گه ر ئیمانیکي ته حقیقیان هه بوایه، نه که ته قلیدی، شوین ټه وانه ده که وتن؟ که سی مسولمان ټه گه ر بوخوی له دین تیگه یشتبایه، نه که به کوړانه به دواکه وی، به دوا ی خه لکی عه لمانی دکه وت؟! ئایا عه لمانییه ت جی پی دېوه له نیو مسولماناندا، ټه گه ر مسولمانان له دین تیگه یشتبان؟ ئنجا خو ناکری تا کو قیامه تی ټه و خه لکه هه ر له ناتیگه یشتوویدا بمیته وه و، پی شی وای که ټه وه دینداریه!! بویه هه ندی شتتان که پی ده لیم، با له گه ل واقیعه که شدا گونجا و نه بی، به لام ئیمه ده بی حقه بلین، ئیسلام و دینداری بوخوی چونه، وای بلین، ده بی مسولمانان خو یان راست بکه نه وه، ناکری ئیمه دینه که مان خوار بکه ی نه وه، تا کو له گه ل واقیعی خواری مسولماناندا بگونجی، ده بی مسولمانان که خوار بوون، خو یان راست بکه نه وه، له گه ل راسته شه قامی خواداو به پیی ته رازووی شه ریعه تی خوا.

به لام له بواری ئیمان و عه قیده شدا، ټه و مه سه لانه ی که مش و مریان له سه ره و، مش و مړ هه لده گرن، مادام ئیجته هادیان تیدا بکری، که واته: که م و زور شوینکه وتن و ته قلیدیشیان تیدا دروسته ^(۱)،

(۱) هه رچه نده وشه ی ته قلید وک گوتم: له بهر ټه وه ی زانایان زوریان به کاریان

چون؟ بۆ نمونه: ته وه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، خوی
په روه رد گاری له شهوی میعراجدا بینیه، یان نه بینیه؟ بیشتر
باسمان کرد، هاوه لآن که وتونه ته را جیاییه وه، که واته: دروسته لیږدها
بلی: من به دوی رای فلان زانایه ده که وم، لهو مه سه لانه دا که
را جیاییان له سه رهو ئیجتهادیان تیدا کراوه، به لام که س ئیجتهادی
نه کردوه ده باره ی خوی په روه ردگار، داخو به دیهینه ره، یان نا؟
خاونه، یان نا؟ په روه ردگاره، یان نا؟ هر ده بی تهو په رستری،
یان نا؟ که س لهو باره وه قسه ی نه کردوه، که سیش لهو باره وه قسه ی
نه کردوه بلی: تیا فریشته کان هه، یان نا؟ هه روه ها تیا پیغه مبه ران
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) راستن، یان نا؟ کتیه کانی خوا، راستن،
یان نا؟ رۆژی دوی هیه، یان نا؟ ته وانه پایه کانی ئیمان و له
چهندان ثایه تی قورئان و فره مایشتی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه
وسلم) باسیان کراوه، له بهر تهو لیږدها شوینکه وتن و لاسایی کردنه وه،
داد نانا، ده بی ئینسان خوی قه ناعه تی زاتی بۆ په یدا بی.

هیئاوه، ته گه رنا به په سه ندی نازانم به کار بی.

سځ جوړه بيرو را له باره (تهقليد) و (شوښکښه وتن) هو له
بواړي عقيده دا:

پاي يه که م:

گوتوويانه: ته نانه ت لهو مه سه لانه شدا که راجيايان تيډا هه يه،
دهبي هه موو که س ئيجتيهاد بکات، خوښده وارو نه خوښده وار، که نه وه
جوړيک له تيپه راندني تيډايه.

(ابن تيمية) دهلي: {أَمَّا فِي الْمَسَائِلِ الْأُصُولِيَّةِ فَكَثِيرٌ مِنَ الْمُتَكَلِّمَةِ
وَالْفُقَهَاءِ مِنْ أَصْحَابِنَا وَغَيْرِهِمْ، مَنْ يُوجِبُ النَّظَرَ وَالِاسْتِدْلَالَ عَلَى كُلِّ أَحَدٍ
حَتَّى عَلَى الْعَامَّةِ وَالنِّسَاءِ، حَتَّى يُوجِبُوهُ فِي الْمَسَائِلِ الَّتِي تَنَازَعَ فِيهَا فَضْلَاءُ
الْأُمَّةِ قَالُوا: لِأَنَّ الْعِلْمَ بِهَا وَاجِبٌ وَلَا يَحْصُلُ الْعِلْمُ إِلَّا بِالنَّظَرِ الْخَاصِّ} (۱).

واته: به لام له مه سه له بڼه رتيپه کان (أصول الدين) دا، زور له زاناياني
عيلمی که لام و شه رزاننه کان، له هاوه لاني ئيمه، (واته: مه زه به ي
هڼه به لي) و غه يري نه وانيش گوتوويانه: پيوسته هه موو که سيک
ته نانه ت خه لک به گشتي و نافر تانيش ليکولنه وه، ته ماشا بکن،
ته نانه ت لهو مه سه لانه شدا که راجيايان تيډا بووه له نيوان زاناياني
پيشيدا، گوتوويانه: چونکه زانياري بهو شتانه پيوسته، زانياريش
پهيدا نابي بهبي سهرنجدان و ليکولينه وه ي تايبه تي خوت.

که نه وه وه گوتم: جوړيک له تيپه راندني تيډايه و بار قورس
کرديکي زوره بو خه لک.

پای دووهم:

(ابن السبکی) دهلی: {فإن كثيراً من الفقهاء وبعض المتكلمين جوزوا التقليد في الأصول، وربما بالغ بعضهم فقال: التقليد واجب والنظر في ذلك حرام} (۱).

واته: زوریک له شه عزانان و هندیک له زانایانی عیلمی که لام، به دروستیان داناوه له بنچینه کانی دینیشدا لاسایی کردنه وه هیت، به لکو هندیکیان زیدروییان کردوه گوتوویانه: لاسایی کردنه وه واجبوه، دروست نیه ٲینسان بۆ خوی بیر بکاته وه له بنچینه کانی دیندا! (۲).

دروست نیه بۆخوت سهرنج بدی، یانی: حتمن ده بی ٲیرادهی خوت له مست که سینک بنی! که به حقیقهت نه وه هیچ په یوه ندیی به دینه وه نیه.

پای سییه م:

هه لویستی راست، هه لویستی نیو دراسته: نه وهی که من بۆم دهر که وتوه هه لویستی نیو دراست نه وهیه وه (ابن تیمیه) ش گوتوویه تی: {الذي عليه جمهور الأمة: فلا إطلاق القول بالوجوب صحيح، ولا إطلاق القول بالتحريم صحيح} (۳)، واته: نه وهی که زوربهی ههره زوری ٲوممهت له سهریه تی نه وهیه که: نه به ره هایبی فهرزکردنی سهرنجدان و ٲیوه رامن راسته بۆ هه موو کهس، نه به ره هاییش قه دهغه کردنی سهرنجدان، راسته.

(۱) الإبهاج في شرح المنهاج، ج ۳ ص ۲۷۳.

(۲) سبحان الله! هندیک له زانایان، نازانم بۆچی که یفیان ٲیها توه ههر راست عه کسی به کدی بجوو ٲینه وه.

(۳) مجموع الفتاوی ج ۲۰، ص ۲۰۳.

هه لئه ته بو هه ندی خه لکی عه وام که هیچ له هیچ نازانی،
 ئنجا بی له سه ر قه زیه ی قه ده رو هه ندیک شتی زور ورد، سه رنج
 بدات، ته گه ر بو تهو حاله ته بلئی: تهو قه ده غه یه و تو تینا گه ی،
 ره نگه ری تیجی، به لام بلئی له سه ری پیویسته ته قلید بکات،
 تهو وانیه و ته په ره که ی دیته وه سه ر (اتباع)، واته: بابای عه وام له
 زانیه که پرسی و، به به رچاو روونی شوینی بکه وی.

ب- له بواری فیهدا:

له بواری فیهدا، زوربه ی هه ره زوری زانیان له سه ر تهو دن که
 شوینکه وتن (اتباع) و ته قلید به گشتی دروستن، به لام بو که سیك
 له توانای دا هه بی، ئیجتهاد کردن فه رزه.

ئه مه ش سی نمونه له قسه ی زانیان له و باره وه:

۱- (ابن الصلاح) ده لی: {فکل من لم يبلغ درجة المفتي، فهو فيما
 يُسأل عنه من الأحكام الشرعية، مستفتٍ ومُقَلَّدٌ لِمَنْ يُفْتِيهِ} ^(۱)، واته:
 هه رکه سیك نه گه یشتیته پله ی فه توادر، تهو له و شته دا که لیان
 ده پرسری له حوکه شه رعیه کان، به پرسیارکه ر (مستفتی) له قه له م
 ده دری و، شوین تهو که سه ده که وی که فه توای بو ددات.

۲- (أبو الوليد الباجي): ده لی: {فرض العالمي: الأخذ بقول العالم} ^(۲)،
 واته: بابای عه وام، له سه ری فه رزه که قسه له زانا وه رگری.

(۱) أدب المفتي والمستفتي، ص ۱۵۸.

(۲) إحكام الفصول في أحكام الأصول، ص ۷۲۸.

چاکه که تھو باسی تهقلیدی نه کردوه، به لکو یانی: قسه ی لی
وهربرگری و، لیی تیښگات و، شوینی بکه وی.

۳- (الغزالي) ده لی: {العامي يجب عليه الإستفتاء واتباع العلماء} ^(۱)،
واته: ئینسانی عهوام {که سیك زانا نه بی} له سه ری پیویسته که
پرسی و به دوا ی زانایان بکه وی.

ته وانه وشه ی (اتباع) یان زیاتر به کاره یناوه، هه ست ده کم وشه ی
تهقلید له دوا ییدا زیاتر به کاره اتوه، پشی زانایان زیاتر وشه ی (اتباع)
یان به کاره یناوه.

برگه ي پينځهم: به لگه ي فهرز بووني (اجتهاد) بو که سي تواندارو، رهوا بووني شوينک هوتن (اتباع) بو که سي بڼ توانا:

۱- فهرز بووني (اجتهاد):

ثايا به لگه مان چييه، له سهر شه وه که فهرزه ثيجتیهاد بکړي؟
بو فهرز بووني ثيجتیهاد، ده توانين ثاماره به چهند ده قيك بکين:

۱- له سوورده تي (النساء) ثايه تي (۸۳) دا خوا ده فهرموي: ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾ (النساء). ۱۴۴

واته: شه گهر گيرابايانه وه بو لاي پيغه مبر (صلي الله عليه وسلم) و، بولاي مشورخوران و کاربه دهستان (شه وانيش همويان نا) شه واننه يان که تواناي هه لهنجانيان هميه، ده يانزاني (واته: ده يانزاني ثايا شه هه واله بلاو بکړيته وه، يان بلاو نه کړيته وه؟).

ثنجا شه گهر هه واليکي ثاسايي، ته نيا شه هلي هه لهنجان (استنباط) بويان هه يې برپار بدن بلاو بکړيته وه، يان بلاونه کړيته وه؟ شه دي هه وال به ناوي خواوه، که شه شه هه لاله، شه شه هه رامه! به ته ثکيد هموو که س بولاي نيه بلاوي بکاته وه، هموو که س بوي نيه بلې: شه وه هه رامه و شه وه هه لاله، به لکو ده يې بگه ريښه وه بولاي خه لکي شاره زا و زانا.

۲- له سوورډهتي (التوبة) ټايه تي (۱۲۲) دا، که پيشتريش هيڻامان، خوا ده فهرموي:

﴿ فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ ﴾ (١٢٢)

واته: ده‌بوايه له‌هه‌ر كۆمه‌لیكى زۆر، ده‌سته‌یه‌کیان ده‌رېچن بۆ
ته‌وه‌ی له‌ تاسندا شاره‌زا بن....

که واته: (تَقُّهُ) یانی: ورد تیگه‌یشتن له دین، پیویسته و ته‌گه‌ر به‌هه‌موو مسوڵمانانیش نه‌کری، ده‌بی که‌سانییکیان خو‌یانی بو ته‌رخان بکه‌ن، چونکه (فِرْقَة) کو‌مه‌لیکی زو‌ری مسوڵمانان و (طَائِفَة) ش کو‌مه‌لیکی که‌میان، ده‌گه‌یه‌نن، ئەمەش ئەو دە‌گه‌یه‌نن که: ئیجتیهاد کردن له‌سه‌ر هه‌مووان فەر‌ز نیه، چونکه له‌ توانایان دانیه، به‌لام ده‌بی که‌میکیان هه‌بن شاره‌زا بن و، ئەوانی دیکه‌ش پرسباریان لی بکه‌ن.

٣- همروهها پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)، ددهرموی: {وَإِنَّ
الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ} أخرجه أحمد برقم (٢١٧٦٣)، وأبو داود برقم (٣٦٤١)،
والترمذي برقم (٢٦٨٢)، وابن ماجه برقم (٢٢٣)، وابن حبان برقم (٨٨)،
والبيهقي في شعب الإيمان برقم (١٦٩٦). قال الألباني: صحيح.

واته: بیگومان زانایان میراتگرانی پیغمبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

پيغمبرانىش (عليه‌مُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به‌به‌ر چاو پرونيى دینداريان کردود، له ریی وه‌حیی‌ه‌ود، یاخود له ریی ئیجتهادی خو‌یانه‌ود،

ئنجا دهیی زانایانیش وه حییی بکه نه چرایهك و ئه وهی وه حییش نه یفه رموو بوو، دهیی عه قلی خویان به کاریئنن بو هه لهینجانی حوکه شه رعیه کان له وه حییی خوا.

۴- ئه وه فره میشته ی موعازی کوری جه بهل، که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، دهینیری بو یه مه ن و پیی ده فره موی: ئه گهر کی شه یه کت هاته پییش چی ده که ی؟ موعاز ده لی: ده گهر یه وه بو کتییی خوا، فره موی: ئه گهر له کتییی خوا دا حوکه که ییت چنگ نه که وت؟ گوتی: ده گهر یه وه بو سونه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، فره موی: ئه گهر له ویشدا نه بیننی؟ گوتی: {أَجْتَهُدُ رَأْيِي وَلَا أَلُو}، واته: هه ولده دم به رای خوم حوکه که ی بزانه، که مته ر خه مییش نا که م، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، دهستی له سینگی داو فره موی: {الْحَمْدُ لِلَّهِ وَفَّقَ رَسُولَ رَسُولِ اللَّهِ، لِمَا يَرْضَى رَسُولُ اللَّهِ}، واته: ستایش بو ئه وه خویایه ی که نوینه ری پیغه مبه ری خوی یارمه تییدا، بو شتیك که جیگای ره زامه ندیی پیغه مبه ری خویایه (صلی الله علیه وسلم) ^(۱).

(۱۱) در یژه ی ده که به م شیوه یه هاتوه: { عَنْ أَنَسٍ مِنْ أَهْلِ حِمَاصٍ مِنْ أَصْحَابِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا أَرَادَ أَنْ يَبْعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ، قَالَ: كَيْفَ تَقْضِي إِذَا عَرَضَ لَكَ قَضَاءٌ؟ قَالَ: أَقْضِي بِكِتَابِ اللَّهِ، قَالَ: فَإِنْ لَمْ تَجِدْ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ قَالَ: فَبِسُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَإِنْ لَمْ تَجِدْ فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ قَالَ: أَجْتَهُدُ رَأْيِي وَلَا أَلُو، فَضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَدْرَهُ، وَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَفَّقَ رَسُولَ رَسُولِ اللَّهِ لِمَا يَرْضَى رَسُولُ اللَّهِ } أخرجه أحمد برقم: (۲۲۱۵۳)، وأبو داود برقم: (۳۵۹۴)، قال الألباني: ضعيف، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف لإبهام أصحاب معاذ وجهالة الحارث بن عمرو.

براو خوشکانی به پیر!

به بیج تیجتهاد، دین له ژین به جی ده مینی، ئیستا ته ماشای وه زعی مسولمانان بکه ن: دینه که مان له ژینه که مان به جیماوه، هه لیه ته به جیماوه که نه صلی دینه که مان نیه، به لکو تیگه یشتنی ئیمه یه بو دینه که مان که له ژینه که مان به جیماوه، ئیستا مسولمانان - وهك نووسه ریك گوتوویه تی و قسه که ی زور جوانه - نه و چه کانه ی جهنگیان پیده که ن، کافر بو ی دروست کردوون، نه و جل و بهرگه ی له بهری ده که ن، کافر بو یان ده نی ری، نه و داو و دهرمانه ی به کاری دین، کافر بو یان ده نی ری، نه و خواردنه ی که ده یخو ن، کافر بو یان ده نی ری، سه یاره و ته یاره و که ل و په له کانیش که به کاریان دین، هه مووی له کافرستانه وه بو یان دین!! که واته: مسولمانان له سه رده می خو یان به جی ماون، ئنجا ئایا خه تای دینه که یانه؟ به ته تکید نه خیر، به لکو خه تای تیگه یشتنی هه لیه یانه بو دینه که یان، که وهك گوتم: هی وایان هه یه ده لی: له عه قیده شدا ده بی لاسایی بکه یه وه و کویرانه شو ی بکه وی، ئنجا چو ن به جی نامین!!

ب- ره و بوونی شوینکه وتن (اتباع):

که پیشتی پیناسه مان کردو قسه مان له باره وه کرد، بو یه ئیستا هه به کورتی ده لیین:

مادام خوی میهره بان فهرموویه تی:

﴿لَا يَكِلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (٣٨٦) البقرة.

هه روه ها فهرموویه تی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (١٦) التغابن.

پيڻه مبهري خواش (صلي الله عليه وسلم) فرمويه تي: {وَإِذَا
أَمَرْتُمْ بِأَمْرِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ} متفق عليه، ههروهه زاناياني
ئيسلامي ش وهك بنچينه يه ڪي شهريي گوتوويانه: {لَا يَسْقُطُ
الْمَيْسُورُ بِالْمَعْسُورِ} كهوا ته: هه رچهنده له نه سلدا ئيجتihad ڪرڻ بو
هه لينجاني حوڪمه شهرييه ڪاڻي له قورڻان و سونهت، له سه ر
هه موو مسولمانيك فهرزه، به لام كه سيك تواناي نه بي، نهو نه ركه
شهرييه ي ناكه ويته سه رشان و، نهوهي دهكه ويته سهري نهوهيه
كه به رچاو پروانه شوين زانو شاره زايانيك بكهوي، كه تواناي
ئيجتihad يان ههيه.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. It includes various social media icons (Facebook, YouTube, Telegram, WhatsApp, Messenger) and QR codes. Text in Urdu and English is present, including 'AliBapir', 'www.alibapir.net', and 'archive.org/details/@alibapir'.

خۆپاراستن له به کافر دانانی مسوولمانایێک
که کوفر، یان شیرکیان لی دهزانری، مه گهر
دوای په لگه له سههر ته واوکردن

ئه مه‌ش تاییه تمه‌ندییه کی گرنه و هه‌ستیاره، له به‌رنامه‌و رپیازی جه‌ماوه‌ری مسولمانانداو، هه‌ولده‌دهم به‌گوشراوی بی بۆ ئیوه‌ی به‌پیری به‌خه‌مه‌ روو، سه‌ره‌تا با ته‌ماشای ئه‌م چه‌ند ده‌قه به‌کهن:

۱- خوا سبحانه و تعالی له سوورته‌ی (النساء) ئایه‌تی (۹۴) دا ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ النساء.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی به‌رواتان هیناوه! هه‌رکاتیک به‌زه‌ویدا پڕۆیشتن (که مه‌به‌ست پیی جه‌نگ و جیهاده)، چاو ورد به‌کهنه‌وه به‌ر پیی خۆتان ببینن و، که‌سیک سلاوتان لی ده‌کا، مه‌لین: تۆ به‌روادار نی.

که ئه‌مه‌ هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌یه‌کی هه‌یه: کۆمه‌لێک له‌ هاوه‌لان به‌لای که‌سیکدا پڕۆیشتن، مه‌رو بزنی پیی بوون، ئه‌وانیش ته‌ماحیان له‌ مه‌رو بزنه‌کانی کردو کابریان کوشت، هه‌رچه‌نده‌ کابرا سه‌لامی لی‌کردن، به‌لام کوشتیان و گوتیان: ئه‌وه به‌قه‌ستی سه‌لامی ده‌کا، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌یکوژین، ئه‌گه‌ر نا کابرا کافره، مه‌رو ماله‌که‌شیان لی داگیر کرد^(۱).

خوای په‌روه‌ردگار به‌و بۆنه‌وه ئه‌مه‌ی نارد هه‌و.

هه‌لبه‌ته‌ مسولمانانیش تووشی غه‌له‌ت و په‌له‌ت ده‌بن، به‌هۆی ته‌ماحی دنیاوه.

((۱)) بروانه: الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۱ ص ۴۶۰، هه‌روه‌ها بروانه: صحيح البخاري: ۴۵۹۱، صحيح مسلم: ۲۵۳۰.

۲- خوی پهره دگار له سووره تی (النساء)، ثایه تی (۱۱۶) دا، ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا بَعِيدًا﴾ (۱۱۶) النساء.

واته: ینگومان خوا له وه نابوری هاویه شی بو دابندی، به لام جگه له وه بو ههرکه سیك بیهوی لیی ده بوری و، ههرکه سیك هاویه شی بو خوا دابنی، به گومراییه کی دور گومرا بووه.

۳- له سووره تی (الزمر) ثایه تی (۵۳) دا، ده فهرموی: ﴿قُلْ يَعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (۵۳) الزمر.

واته: بلی: تهی تهو به ندانه م! که دهره ق به خوتان زیده روییتان کردوه، له به زهی خوا ناویمد مه بن، ینگومان خوا له هه موو گوناخان ده بوری و به تیکرا، به دلنیاپی تهو لی بوردی به به زه ییه.

۴- پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له فهرمایشتیکدا ده فهرموی: ﴿أَيُّمَا امْرِئٍ قَالَ لِأَخِيهِ: يَا كَافِر! فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا، إِنْ كَانَ كَمَا قَالَ، وَإِلَّا رَجَعَتْ عَلَيْهِ﴾ أخرجه مسلم برقم (۶۰)، والترمذي برقم (۲۶۳۷) وقال: حسن صحيح غريب، وأخرجه أيضا: ابن حبان برقم (۲۵۰)، وابن البيهقي في شعب الإيمان برقم (۶۶۶۴).

واته: ههر بر واداریک به برایه که ی بلی: تهی کافر! تهو یه کیکیان گوناچه که ی که وتوته سهرشان، تنجا ته گهر تهو که سه که پیگوتوه: کافر، کافر یی، ته گهر نا، گوناچه که ی ده گهر پیتته وه سهر خوی.

هه لږته مانای وا نیه که خوۍ کافر دهۍ، یانی: گوناحی به کافر دانانه که دهکویته سهری، ته گهرنا، ته گهر تهو مانایه دیکه ی لی بگرین، به نه زانی، له وانه یه مسولمانیکی کو دهنگی له سهر {متفق علیه} له دنیا دا نه مینی!! وردن له تیگه یشتنی فهرمایشته کانی پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم)، (باء بها أحدهما)، یانی: یه کیکیان گه راو دهو به سزا (عقوبة) یان خراپه (سیئة) ی تهو به کافر دانانه وه^(۱).

۵- له فهرمووده یه کی دیکه دا پیغه مبهردی خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموۍ: {مَنْ رَمَى مُؤْمِنًا، بِكُفْرٍ، فَهُوَ كَقَتْلِهِ} أخرجه أحمد برقم (۱۶۴۳۲)، والبخاري برقم (۵۷۰۰)، ومسلم برقم (۱۱۰)، وأبو داود برقم (۳۲۵۷)، والترمذي برقم (۱۵۴۳)، وقال: حسن صحيح، والنسائي برقم (۳۸۱۳)، وابن ماجه برقم (۲۰۹۸)، والدارمي برقم (۲۳۶۱)، وابن حبان برقم (۴۳۶۷)، وأخرجه أيضا: ابن أبي شيبة برقم (۱۲۱۵۴)، وأبو يعلى برقم (۱۵۳۵).

واته: هه رکه سیك بر واداريك تومه تبار بکات به کوفر، وهک تهو وایه: کوشتيۍ.

ته مه چه مکی فهرمووده کی پیشی روون دهکاته وه، ئینسان که سیك بکوژی، پی کافر نابۍ، که واته: یانی: گوناحیکی گه ورهۍ کردوه.

((۱)) بویه ش رانای مینه (مؤنث) ی بو به کار هیتراده، چونکه مبهست له (ها) له وشه ی (بها) دا: (عقوبة) یان (سیئة) یه.

به‌شه‌کانی کوفر:

کوفر به گشتی ده‌یته دوو به‌ش: ۱- کوفری گه‌وره، ۲- کوفری گچکه، ئنجا ئه‌وه‌ی ئیمه لی‌رده‌ا مه‌به‌ستمانه، زیاتر کوفری گه‌وره‌یه، به‌لام باسی کوفری گچکه‌ش ده‌که‌ین.

أ- کوفری گه‌وره:

ئایا کوفری گه‌وره هه‌ر یه‌ك جو‌ره؟ نه‌خیر، به‌لكو كه ته‌ماشای قور‌ئانم كردوه -ره‌نگه زیاتریش بی-، به‌لام به‌لای كه‌مه‌وه کوفری گه‌وره، ده (۱۰) جو‌ری هه‌ن:

۱- كُفِّرُ الْجُحُود:

کوفری نکوولی لی‌کردن، یانی: بزانی حه‌فه‌و دانی پید‌ا نه‌هینی، وه‌ك له سوور‌دتی (النمل) ئایه‌تی (۱۴) دا خوی به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی:

﴿وَجَحِّدُوا بِهَا وَاسْتَيْقِنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ النمل.

(ده‌بار‌دی ئالی فیرعه‌ون ده‌فه‌رموی): هه‌رچه‌نده له دلی خو‌ی‌اندا لی دلیابوون كه راسته (واته: موع‌جیزه‌کانی مووسا)، به‌لام (جُحُود)یان پیکرد، واته: نکوولییان لی‌کردو، دانیان پید‌ا نه‌هینا.

۲- کُفر التَّكْذِيب:

کوفری به دروڊانان، وهک خوا ده فهرموی:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ (۱۸) العنکبوت.

واته: کی سته مکارتره له که سیك که درو به ناوی خواوه هه لده به سته، یا خود حهق به درو دهنانی، دوی تهوی دی بو لای، ثایا له دوزه خدا جیگا و ریگا نیه بو کافران، {که تییدا سزا بدرین}؟!

۳- کُفر الإستکبار:

کوفری خو به زلگرتن، وهک خوی بهرز ده فهرموی:

﴿قَالُوا اتُّؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ﴾ (۳۱) الشعراء.

(قهومی نوح به نوو حیان گوت): ثایا ئیمه له گه ل تو بروا بینین، بو تو بروا بینین، له حالیکدا که ههرچی و په رچییه کان، {خه لکه ساده و رهش و رووته که} به دوات که وتوون؟ (واته: ئیمه له وه گه وهرترین له گه ل واندایا بروا به تو بینین) ته مهش کوفری خو به زلگرییه.

۴- کُفر الإِعْرَاض:

کوفری پشت تیکردن، ئیهمال کردن، وهک خوی زاناو توانا ده فهرموی:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾ (۲) الأحقاف.

واته: ئهوانه ی که بی پروان، له وهی که پیی ترسیندراون و لیی وریا کراونه وه، پشت هه لکردوون^(۱).

۵- کُفِرَ الشَّكُّ وَالتَّوَكُّدُ:

کوفری دوو دلی و دل له دلدان، رارایی، (شک) به مانای گومان نیه، به مانای دوو دلییه، (ظن) به مانای گومانه، خوا ده فهرموئ:

﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾^(۱) ابراهیم.

واته: پیغه مبه رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به به لگه ناشکرایه کانه وه هاتنه لایان، قهومه کانیان دهستیان به دهمه وه نان (دهستیان به دهمی پیغه مبه رانه وه نا، واته: بی دنگ بن، یا خود دهستیان به دهمی خویانه وه نا، وه گالته پیکردن او، گوتیان: ئیمه ئه وهی ئیوه پیی رهوان کراون، پیی بی پرواین و، ئه وهی که ئیوه ئیمه ی بو بانگ دهکن، له باره یه وه له دوو دلییه کی دل ناره حهت کهرداین.

که واته: دوو دلییش هه کوفره.

(۱) هه ندیک نووسهر (پیویست ناکات ناوی کهس بیتم) گوتوویه: که سیک که نه زانی ئیسلام چیه، با به وهی ئه وه شه وه بی که خوی پئوه ماندوو نه کردوه، به کافر له قه لهم نادری، چونکه کافر که سیکه حهقی ناسیی و ره فزی کردبی، ئه مه راسته ئه وه مانای کافره، به لام ئه وه دش هه کوفره، یه کئ بی بلی: من پیغه مبه ری خوام و ئه وه حهقه بۆم هیناوی، به لام ئیهمالی بکات و پشتی تییکات، کوفری پشت تییکردن و ئیهمال کردنیش ههیه.

۶- کفر النفاق:

کوفری نیفاق و دهغه لئی، (نفاق) تهویه که ئینسان ئیسلامه تی پیشانداو، له دلیدا کوفر هه بی، خوا عز وجل فهرموویه تی:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتُوا الْآخِرَ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة: ۸)

واته: له خه لکی ههیه کهسانیک که ده لئین: بروامان به خواو به رۆژی دوا بی هینا، به لام پرواشیان نه هیناوه.

کهواته: به قسه وا ده لئین، به لام له دلیدا کوفر ههیه، تهویش کوفری نیفاقه.

۷- کفر البُغض:

کوفری رق لیئه لسان، رق لیبونهوه، خوی بهرزی مهزن فهرموویه تی:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطُوا أَعْمَالَهُمْ﴾ (محمد: ۹)

واته: تهویش به هوی تهووه که رقیان لهوه هه لسا، که خوا ناردوویه ته خوار {بۆیه خوا کردهوه کانی هه لوه شاندهوه} (۱).

(۱) چهندان کهس هه له حیزیه عه لمانییاکان، رقیان له زۆر حوکی شه رعیه، ههروهها لهوهش خراپتر ههیه: جاریک له مه جلیسیک مه لایه ک باسی شتیکی ده کرد، دهیگوت: به خوا نازانم خوی پهروه دگار تهوهی بۆچی قه دهغه نه کرده، گوتم: مامۆستا! دهزانی ده لئی چی؟ گوتی: راست ده کهی، گوتم: مامۆستا تهوه کوفره چۆن شتی وا ده لئی؟ یانی: تۆ پیشنیار بۆ خوا ده کهی، یان په خنه ی لی ده گری؟

براو خوشکه کانم! ده بی ئینسان زۆر ئاگای له خۆی بی، هه رچی خواو

۸- کفر الإستهزاء:

کوفری گالته پیگردن، خوی بالادست ده فهرموی: ﴿وَلَیْنِ سَأَلْتَهُمْ لَیْقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِإِلَهِهِ

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)، فهرموویانه، دوی ئهوی دهرده کهوی ئهوه حه قیکه خوار پیغمبرهوی خوا فهرموویانه، تی گهیشتی، دهبی تهسلیمی بی، نه گهر نه دلتدا دهماریک جوولا شتیکی به دل نه بوو، دهبی ئهوه دهماره سه رکوت بکهی، ئهوه دهماری ودهوسه سی شهیتانه، جاری وا ههیه هه ندیک حوکی شه رعیی ههیه، به لام مروف پی خۆشه به نهو عیکی دیکه بی.

بۆ وینه: بۆ مامه له گه ل ئافره تان، یان له گه ل مال و خیرانی دا، پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویته: ﴿لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ﴾ أخرجه أحمد برقم (۴۶۵۵)، والبخاری برقم (۸۵۸)، ومسلم برقم (۴۴۲)، وابن حبان برقم (۲۲۰۹). واته: (به نده میینه کانی خوا له ماله کانی خوا قه ددغه مه که ن)، عومه ر خوا لی رازی بی پی ناخۆش بوو خیرانه کهی بیجی، خیرانه که شی دهیگوت. ئنجا نه گهر لی قه ددغه ده کهی، ناچم، دهیگوت: نا، قه ددغه ت نا که م، ژنه کهی ده شیرانی پیشی ناخۆشه، به لام له بهر ئهوی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) وای فهرموو بوو، عومه ر نهیده گوت: مه چۆ! دوابی عومه ر جوړیک رهفتار ده کات له گه ل خیرانه کهی له تاریکی شهوو له کاتی چوونه مزگه وندا، خیرانه کهی ده لی: له مه ودا ناچمه مزگه وتی، عومه ر ده لی: بۆچی؟ خیرانه کهی ده لی: خه لک خراپ بوو، نازانی عومه ر بوو، دیارده به نهو عیکی ده ستیکی گه یاندوتی! یانی: عومه ر خوی پاراستوه لهوی شتی بکات پیچه وانهی فهرمانی پیغمبر بی (صلی الله علیه وسلم)، پیشی ناخۆش بووه ژور غه یردهی هه بووه! ئینسان ده بی وریا بی، ئافره تان هه ندیک جار مه سه لهی چه ند ژنی و مه سه لهی میرات و، مه سه لهی شایه دی و، ... هتد، دینه پیشی، با ئافره تانی بی دین، خوشکانی ئیمه نه خه نه ژیر گاریگه ری خویانه وه، وه ک وان بیریکه نه وه، وه ک وان بلین، دوابی له دلیاندا جوړیک له رق لیته لسان هه بی له حوکیکی شه رعیی، چونکه ئهوه کوفره.

وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْذِرُوا فَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
التوبة. ﴿٦٦﴾

واته: ته گهر لییان پرسی {له مونا فیهه کان، له دل نه خوشه کان} ده‌لین: نیمه ههر وا ده‌چوینه نیو قسان و گالته مان ده‌کرد {قسه‌ی ریمان ده‌کرد بو ته‌وه‌ی ری پی بپرین}، بلای: تایا گالته به خواو به تائه‌ته‌کانی و به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کن، پوزش مه‌هینه‌وه، له‌دوای ته‌وه‌ی تیمانتان هیتابوو، کافر بوون.

که‌واته: به گالته‌کردن به خواو به‌تائه‌ته‌کانی خواو به پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، تینسان کافر ده‌یت.

۹- کفر الشریک:

کوفری شیری، هاویه‌ش بو خوا دانان، له به‌دیهنه‌رایه‌تییدا، یان له‌خاوه‌نداریتی دا، یان له‌په‌رورد‌گاریتی دا، یان له‌په‌رستراویتی دا، یاخود له‌ناو و سیفه‌ته‌کانیدا، خوا‌ی تاک و پاک ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿٦٥﴾ الزمر.

واته: سروش کراوه بو تو و بو ته‌وانه‌ی پیش تو‌ش {بو‌تان نیردراوه}، که ته گهر هاویه‌ش بو خوا دابنئی، کرده‌وه‌کانت هه‌ل‌ده‌وه‌شینه‌وه، له زیانباران ده‌بی.

رووی دواندن له پیغه‌مبه‌ری خاته‌مه (صلی الله علیه وسلم)، به‌لام مه‌به‌ست پی پی خه‌لکی دیکه‌یه، چونکه خوا زانیویه‌تی که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) شیری ناکات، که‌واته: جو‌ریکی

دیکه له کوفر بریتییه له شیرک واته: شتیک بهینییه ناستی خوا، له شتیک لهو شتانه دا که تاییه تن به خواوه.

۱۰- کفر الإلحاد:

کوفری لادان، کوفری بی بروایی، وهک خوا فهرموویه تی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا﴾ (۴۴) الجاثیه.

واته: (کافر دهکان) گوتیان: ژیان هه ر ئه م ژیا نی دنیا یه یه، ده مرین و ده ژین و ته نیا رۆژگار ئیمه له بهین ده با.

واته: ئیمه له بهر دهستی خوادا نین، له بهر دهستی کهس دانین، ئه وهش: نکو لئی کردنه له بوونی خوا، که ئه وهش جوړی کی دیکه یه له کوفرو، کوفری کی زوړیش خهسته.

۱۶۰

ب- کوفری بچووک:

زانایان وهک پیناسیک گوتوویانه: کوفری بچووک، یانی: گونا هیئک که مروقی پی له باز نه ی ئیمان و ئیسلام ناچیتته ده ری، ئه ویش له بهر ئه وه ی هه ندیک له فهرما یشته کان، وشه ی کوفریان تیدا هاتوه، ئه گه رنا له راستییدا مه بهست پی گونا حی گه ورده، یانی: هه ندیک گونا حی گه وره نا و نرا ون: کوفر.

ئه مهش چه ند ده قی کی شه ریعت له و باره وه:

۱- خوای کار به جی ده فهرمو ی: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ (۹) الحجرات، واته: ئه گه ر دوو کو مه ل له بر واداران پی که وه جه نگیان کرد، ئاشته واییان له بهیندا بکه ن.

که‌واته: ده‌گونجی ئیمانداریش بن و یه‌کدیش بکوژن، چونکه قه‌تل گوناحی گه‌ورده، به‌لام ئیمان له‌ئینسان لانا‌با.

۲- له‌فه‌رمایشتیکیدا پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی: {سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ} أخرجه أحمد برقم (۳۶۴۷)، والبخاری برقم (۴۸)، ومسلم برقم (۶۴)، والترمذی برقم (۱۹۸۳) وقال: حسن صحيح، والنسائي برقم (۴۱۰۸)، وابن ماجه برقم (۶۹)، وأخرجه أيضا: ابن حبان برقم (۵۹۳۹).

واته: جنیودان به‌مسوَلمان مایه‌ی فاسق بوونه‌و، جه‌نگ له‌گه‌لدا کردنیشی کوفره.

۳- له‌فه‌رمایشتیکی دیکه‌دا پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی: {لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفْرًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ} أخرجه أحمد برقم (۱۹۲۳۷)، والبخاری برقم (۱۲۱)، ومسلم برقم (۶۵)، والنسائي برقم (۴۱۳۱)، وابن ماجه برقم (۳۹۴۲)، والدارمي برقم (۱۹۲۱)، وابن حبان برقم (۵۹۴۰).

واته: له‌دوای من خۆتان کافر مه‌که‌نه‌وه، هه‌ندیکتان له‌گه‌ردنی هه‌ندیکتان بدن.

۴- له‌فه‌رمایشتیکی دیکه‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی: {مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ} أخرجه أحمد برقم (۶۰۷۲)، والترمذی برقم (۱۵۳۵) وقال: حسن، والحاكم برقم (۴۵) وقال: صحيح على شرط الشيخين، والبيهقي برقم (۱۹۶۱۴)، وأخرجه أيضا: أبو داود برقم (۳۲۵۱)، وأبو عوانة برقم (۵۹۶۷)، وابن حبان برقم (۴۳۵۸)، قال الألباني: صحيح.

واته: هه ركه سيك سويند به غهيري خوا بخوات، كوفري كړدوه
يان شيركي كړدوه.

۵- هه روه ها پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) له فرمايشتيكي
ديكه دا ده فرموي: {اِنَّتَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطَّعْنُ فِي النَّسَبِ،
وَالنِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ} رواه أحمد: ۱۰۴۳۸، ومسلم: ۶۷.

واته: دوو سيفه له نيو خه لكدا هه، دوو سيفه تي كوفرن تياندا:
تانه دان له نه سب و رډه چهله ك و، شين گيران له سهر مردوو.

كه واته: تاي مه به ست له مانه چييه؟ به ته كيد مه به ست له و
كوفره، كوفري گچكه يه، واته: گوناحي گه وړه.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. To the left, it lists social media links for Facebook (f), YouTube (y), and a QR code. To the right, it lists social media links for Facebook (f), YouTube (y), and a QR code. The text is in both Pashto and English, promoting the AliBapir website and its content.

شه ش (۶) پوونکردنه وهی گرنګ له باره ی کوفرو شیرکه وه:

(۱) - مه رج نیه هه ر قسه و کرده وه یه کی کوفر یان شیرک، مایه ی به کافر دانان یان به هاو به شدانه ر دانانی مروؤف بی:

(ابن تیمیة) ردهمته خوی لیبی له و باره وه گوتوویه تی: {قَدْ يَكُونُ الْفِعْلُ أَوْ الْمَقَالَةُ كُفْرًا، فَيُطْلَقُ الْقَوْلُ بِتَكْفِيرِ صَاحِبِهِ وَيُقَالُ: مَنْ قَالَ كَذَا فَهُوَ كَافِرٌ، لَكِنَّ الشَّخْصَ الْمَعْنَى الَّذِي قَالَهُ، لَا يَحْكُمُ بِكُفْرِهِ حَتَّى تَقُومَ عَلَيْهِ الْحُجَّةُ الَّتِي يَكْفُرُ تَارِكُهَا... فَلَا يُشْهَدُ لِمُعَيَّنٍ مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ بِالنَّارِ، لِحُجُوزِ أَنْ لَا يَلْحَقَهُ الْوَعْدُ لِقَوَاتِ شَرْطٍ أَوْ ثُبُوتِ مَانِعٍ^(۱)، واته: جاری واهیه کرده وه یه ک، یان قسه یه ک کوفره، ده شگوتری هه رکه سیئک تهو

۱۶۳

قسه یه بکات، {یان هه ر که سیئک تهو کرده وه یه بکات (وه ک سه جده بردن بؤ صه نه م)} تهو کافره، به لام بؤ که سیئکی دیاریی کراو که تهو قسه یه ده کات {یان تهو کرده وه یه ده کات}، یه کسه ر ناگوتری کافره، هه تاکو به لگه ی له سه ر ته و او نه کری، به لگه یه ک که هه رکه سیئک وازی لیبینی، پیی کافر ده بی... به لام هه ر که سیئک له ته هلی قیبله که زاندرابی مسولمانه، ناگوتری: تهو ده وژه خیه، {ناگوتری: تهو کافره} چونکه ده گونجی تهو حوکمه به سه ریدا نه چه سپی، له بهر تهو ی که مه رجی کی تیذا نه هاتوته دی، یاخود په رچی کی هاتوته بهر.

(۲) - یه قین به دوو دلی هه لئاوه شته وه:

بنچینه یه کی دیکه که زانایان له و باره و دایان ناوه ده لی: {الْيَقِينُ لَا يَزُولُ بِالشَّكِّ} دلنایایی به دوو دلی لاناچی.

ههروها بنچینه‌یه کی دیکه دهلی: {مَنْ ثَبَّتَ إِسْلَامَهُ بَيِّقِينَ فَلَا يَزُولُ بِالشَّكِّ}، هه‌ره‌که سیځ دلتیا بین لئی که ته‌وه مسولمانه، له‌به‌ر ته‌وه‌ی که لئی که‌وتووینه‌ته دوو دلیی و گومان، به‌وه سیفه‌تی مسولمانه‌تی لئی لاناچی، هه‌روه‌ک چوځ که‌سیځ که یه‌قینی هه‌بی که ده‌ست نویژی هه‌یه، به‌وه که دوو دلییه‌کی بو په‌یدا ده‌بی، گوی ناداته دوو دلییه‌که، تا‌کو یه‌قینی په‌یدا ده‌بی، یه‌قین به‌یه‌قین لاده‌چی، نه‌ک به دوو دلیی (شک).

۳- به‌بی چه‌سپانی مه‌رجه‌کان و، لاچوونی په‌رچه‌کان {ثبوت الشروط، وانتفاء الموانع} نابی حوکمی کوفر یان شیرک به‌سه‌ر که‌سدا بدری:

ثم بنچینه‌یه بنچینه‌یه‌کی گه‌وره‌و گرنگه، بو مامه‌له کردن له‌گه‌ل مه‌سه‌له‌ی به‌کافر یان موشریک دانانی که‌سیځدا.

أ- مه‌رجه‌کان بو به‌کافر دانانی که‌سیځ:

۱- عه‌قل (العقل).

۲- بالغ بوون (البلوغ).

۳- پیگه‌یشتنی په‌یامی روون (البلاغ المبین).

یانی: ده‌بی ته‌و که‌سه:

(۱) عاقل بی، چونکه شیئت به‌کافر داناندري، هه‌روه‌ها مندال به کافر داناندري، که جارئ عه‌قلی کامل نه‌بووه.

(۲) ده‌بی بالغ بی.

(۳) ده‌بی په‌یامی خوی به‌ثا‌شکرا پی گه‌یشتی.

چونکه که سیک ئه رکیکی شهرعی پی نه گیشتی، پی موکه لله ف نابی.

بیستوومه کاتی خوئی مسولمانان له هه ندیک ناوچه ی یه کیتی سوڤیه تی پيشوو، مسولمانه تییه که یان بهس ئه و نه ده بووه، به ره و قیبله مردوویان ناشتون، هیچی دیکه یان لی نه زانیوه، ده لێن: ئیستاش خه لک هه یه له ولاتی چین، که هیچ له ئیسلامه تی نازان، ته نیا خه ته نه کردن و مردوو ناشتن و، هیندیک له و شتانه ده زانن.

ب- په رچه کان له به ره ده م به کافر یان موشریک دانانی که سیک دا:

۱- نه توانین (العجز).

۲- نه زانین (الجهل)^(۱).

۳- هه له کردن (الخطأ).

۴- له بیر چوونه وه (النسیان).

(۱) له و باره وه فهرمووده یه کی پیغه مبه ری خوا هه یه که ئه وه کورته ی واتایه که یه تی: {کابرایه ک زور گونا حان ده کات، دوابی وه سیه ت ده کات بو کورده کانی ده لێ: ئه گهر مردم بمسووتینن، نیوه ی خو له می شه که م به به حری دابکن، نیوه شی رۆژیک بایه کی به قوته ی بی، بلاوی بکه نه وه، ده لێ: چونکه ئه گهر خوا زیندووم بکاته وه، زور خراب سزام ده دات، وام بلاویکه ن، کۆنه کریمه وه}، ئنجا که ده مرئ، وای لیده که ن و کورده کانی وه سیه ته که ی جیه جی ده که ن، خوی په ره ده رگاریش به ده ریا ده فره مرئ: کۆی بکه وه، هه ره ها به وشکانیی ده فره مرئ: کۆی بکه وه، پاشان پی ده فره مرئ: بۆچی وات کرد؟ ده لێ: خویه له ترسی تو؟ ده فره مرئ: ئه وه لیت خو ش بووم}. بره انه: صحیح البخاری: ۷۵۰۶، و صحیح مسلم ۲۷۵۶.

۵- زور ليکران (الإكراه)^(۱).

۶- تهويل کردن (التأويل)^(۲).

که واته: هرکات تهو شهش په رچه، په کيکيان ببي، پي ده گري
له ودي حوکمي کافريون به سهر که سيکدا بچه سپندرې، هرچه نده
کوفرو شيرکيشي لي بيسترابي، يان بينرابي.

۴- جياوازي کردن له نيوان به کافردانانی گشتي و تايه تي دا:

به لي پيوسته جياوازي بکري له نيوان (التكفير للنوع) و (التكفير
للمعين):

(التكفير للنوع) يانی چي؟ يانی: ددهواني بلي: هه موو ته وانه ي
بت دپه رستن، هه موو ته وانه ي که له غه يري خوا دپارينه وده، هه موو

(۱) وهك عه ماري كورې ياسر كه كافر دكان نازاريان ددا، تاكو قسه به
پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) بلي و، باب و داكييان شهيد كرده وون، تهو
تايه ته كه دده فرموي: [إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ] النحل: ۱۰۶، له باردي
ته وده هاتوته خوار. بر وانه: الإستيعاب في بيان الأسباب ج ۲ ص ۴۲۳.

(۲) بو زانبارييتان! هه نديك له وانه ي که خويان به {سه له فيي} نار ددني،
زور له ته هلي (تاويل) يان وهك (الأشاعرة، والماتريدية)، هه كه سيك ته ويلي
كردي، به گومراو لادريان دانوده، بي خه بهر له ودي كه (تاويل) وهك دوايي
باسي ده كه مين، حالتيكه، هيچ كهس ناتواني به رده هايي لي دور بي، بو ويته
ثيمام ته حمده تهو تايه ته ي ته وويل كرده: [وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ] الحدی: ۴،
واته: خوا له گه لتانه له هه رجييك بن، گوتويه تي: (أَيُّ بَعْلِمِهِ وَيَقْدِرَتِهِ)، چونكه
ناكري بلي: خوا لي ريه، ته دي چو خوا له سهر عه رشي خويه تي و، له دده ودي
دروست كراوه كاني خويه تي، بهو شيويه كه بو خوا شايسته يه؟!

ټهوانه موشريکن، يان هه موويان کوفر دهکن، بهلام بو که سيکی دياریی کراو (مَعَيِّن) دهبی ليی بکوليده، ټايا ټهو کهسه:

۱- په يامي روون (البلاغ المبین) ای پی گه يشته؟

۲- عه قلی ته واوه؟

۳- بالغه؟

پاشان: ټايا هيچ کام لهو شهش په رچانه ی که ری ده گرن له کافرکرنی، له ټارادانين؟ ټنجا حوکه که ی به سه ردا ددری.

۵- چه ند ټيپينييه کی گرن گ له سه ر فهرمووده یه کی پیغه مبه ری خوا (صلی الله عليه وسلم):

فهرمووده که به چه ند ریتر گه (صيغة) يه ک هاتوه، که ټيمه دووانيان دينين:

۱- {إِنَّ أَهْلَ الْكِتَابِينَ افْتَرَقُوا فِي دِينِهِمْ عَلَى ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ مِلَّةً، وَإِنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ سَتَفْتَرِقُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً {يَعْنِي الْأَهْوَاءَ} كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً، وَهِيَ الْجَمَاعَةُ} أخرجه أحمد برقم (١٦٩٧٩)، والطبراني برقم (٨٨٥)، والحاكم برقم (٤٤٣)، وأخرجه أيضا: أبو داود برقم (٤٥٩٧)، وابن أبي عاصم في السنة برقم (٢)، قال شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن وحديث افتراق الأمة، صحيح بشواهده.

واته: خاوهن کتيبه کان له دينداریي خویندا بوونه هه فتاو دوو (٧٢) تاقم، ټهم ټوممه تهش له ديندارييدا ده يته هه فتاو س (٧٣) تاقم، {يانی: خاوهن ټاره زووه داهينه ره کان} هه موويان له ټاگردان،

جگه له يه کيکيان، تهویش بریتیه له کو مه لی مسولمانان {یانی: زور به و جه ماوهریان}.

۲- {افترقت الیهود علی احدى أو ثنتین وسبعین فرقة، وتفرقت النصارى علی احدى أو ثنتین وسبعین فرقة، وتفرقت أمّتی علی ثلاث وسبعین فرقة} أخرجه أبو داود برقم (۴۵۹۶)، والترمذي برقم (۲۶۴۰) وقال: حسن صحيح، وابن ماجه برقم (۳۹۹۱)، والحاكم برقم (۱۰)، والبيهقي برقم (۲۰۶۹۰)، وأخرجه أيضا: أحمد برقم (۸۳۷۷)، وأبو يعلى برقم (۵۹۱۰)، وابن حبان برقم (۶۲۴۷)، قال الألباني: حسن صحيح.

واته: جووله که کان بوونه حه فتاو يهک يان حه فتاو دوو بهش و، نه صرانييه کان بوونه حه فتاو يهک، يان حه فتاو دوو بهش، توممه تی منیش ده بیته حه فتاو سی بهش.

ثم دهقه هه نديک کهس دهیکاته بیانوو بؤ به کافر دانانی هه نديک له مسولمانان، که شکلی حیزب به خووه ده گرن، شیوهی مه شره بیکی دیاری کر او، تهوژمیکی دیاری کر او به خووه ده گرن، که به ته تکید تهو زور هه له یه.

{الْحَطَّاي} له باره ی تهو دهقه وه ده لی: {فیه دلالة علی أنّ هذه الفرقة كلها غير خارجة من الدين، إذ قد جعلهم النبي كلهم من أمته} (۱)، واته: ثم دهقه {له فهرزیکدا که بلیین: سه نه ده که شی راست بی، چونکه مشت و مری زوری له سه ره}، ده لاله تی تهو دی تیدایه که تهو حه فتا و سییه، هه موویان له تایین به دهرنین و له نیو باز نه ی

تۆممه تی پیغه مبهردان (صلی الله علیه وسلم)، چونکه پیغه مبهردان
هه موویانی به تۆممه تی خوی داناوه.

{ابن تیمیة} ش دهلی: {وَالنَّبِيُّ لَمْ يُخْرِجْهُمْ مِنَ الْإِسْلَامِ، بَلْ جَعَلَهُمْ
مِنْ أُمَّتِهِ^(۱)، واته: پیغه مبهردان (صلی الله علیه وسلم)، له ئیسلامی
نبردوونه ته دهی، به لکو فهرموویه تی تۆممه تی منن.

واته: هه ره له چوارچیو دی تۆممه تدان.

ئنجا وهك گوتم: له سه ره سه نه ده كه شی مشت و مری زۆر ههیه،
زۆر له زانایان ره تیان کردۆته وه، یه کینک له وانه (ابن حزم)، گوتوویه تی:
ئه وه فهرمایشتی پیغه مبهردان (صلی الله علیه وسلم) نیه، به به لگهی
ئه وه: چۆن خوی به رزو مه زن به تۆممه تی موحه ممه د ده فهرموئی:

{كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ} ۱۱۰ آل عمران.

که چی جووله که هه فتاوی یه تاقم و، نه صرایی هه فتا و دوون و،
هی ئیمه هه فتاوی و، له وان زیاترن؟! دهلی: ئه وه نهنگی (دَم)
ده گه یه نی، له حالیکدا که خوا ده فهرموئی: ئیوه ئه ی تۆممه تی
ئیسلام! باشتترین کۆمه ل، هه روه ها به لگهی دیکه ش هه ر دینیتته وه.

به لام هه ندیکیان ده لین: سه نه ده که ی راسته و جیگیره، ئنجا
ئه گه ره له روه ی سه نه دیشه وه جیگیر بی، گرنک ئه وه یه ناکیته
به لگه، له سه ره لادان و گومرایی هه موو ئه و کۆمه ل و ته ورمانه ی
که که سانیکی {سه له فیی ناو} له پشت په رده ی ره شه وه ته ماشایان
ده که ن! وهك ئه و زانایانه گوتیان، به لکو به پیچه وانه وه، ده کریته

(۱) منهاج السنة النبویة، ج ۵، ص ۲۴۱.

به لگهی تهوه که تهوانه هه موویان له بازنه ی ئۆممه تدان، به لام تهو
په ره که ی غه له ت و په له تیان هه یه.

هه له به ته ته گهر گریمان تهو دهقه بشکریته به لگهی دهعوای
باسکراو، تهوه (سه له فیی ناو) دکان پیش هه مووان ده گریته وه، چونکه
دهیان گرووپ و دهسته ی (سه له فی ناو) هه ن که هه رکه سه به دۆل
و شیوێکدا دهروات!

لهو باره وه تهه دهقه ش دینین: {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ
الْآيَةُ (وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ) قَالَ: دَخَلَ
قُلُوبُهُمْ مِنْهَا شَيْءٌ لَمْ يَدْخُلْ قُلُوبَهُمْ مِنْ شَيْءٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: قُولُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا، قَالَ: فَأَلْقَى اللَّهُ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِهِمْ،
فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تَأْخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَاْنَا) قَالَ: قَدْ فَعَلْتُ، (رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا) قَالَ: قَدْ فَعَلْتُ،
(وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا) قَالَ: قَدْ فَعَلْتُ، {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم (١٢٦)،
والترمذي برقم (٢٩٩٢).

عه بدولای کوری عه بباس خوا لییان رازی بی بۆمان
ده گریته وه، دوا ی تهوه ی تهو دوو ثایه ته (٢٨٤ و ٢٨٥) ی کۆتایی
سووره تی (البقرة) دابه زین، که خوی په روه ردگار ده فهرموی:

﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ
تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (٢٨٤) ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ءَ وَالْمُؤْمِنُونَ

هاوڤه لان شتيك چووه دليانه وه كه به هوئ هيج شتيكه وه تاوا دليان سه غلته نه بوو، {له رپوايه تي ديكه دا هاتوه، هاوڤه لان گوتيان: ته ي پيغه مبهري خوا! (صلي الله عليه وسلم) ته و ثايه ته مان بو جئ به جئ ناكري، پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم) فهرمووي: تايا ده تانه وي وهك جووله كه وه صراڻيه كان بلين: {سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا} بيستمان، به لام سه رپيچيمان كرد؟} بلين: {سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَسَلَّمْنَا} په روره دگارمان! ته وه فهرمان ي تو مان بيست و وهرمان گرت و فهرمان به ريش ده كه ين، دواي ته وه خوا ثيماني خسته دليان، {واته: ته وديان كه وته دل كه وا بلين}، دواي ته وه خوا سبحانه و تعالي ته و ثايه ته ي نارد خوار: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾

● ۷ کتیب

که لهوانه‌ی پښتت بار کردود، به‌هوی گونا‌هیکه‌وه که له‌سهر وی سزات داو، تيمه وا ليمه‌که، {فرمووی: ته‌وه کردم، لیمان ببورود به‌زديت پیماندا بیت‌وه، تو سهرپه‌رشتیارمانی، خوا فرمووی: ته‌وه‌شم قه‌بوول کرد.

دیاره مه‌به‌ست ته‌وه‌یه که خوی کاربه‌جی، له‌سهر هه‌له، له‌سهر له‌بیرچوون، له‌سهر شتیک که تینسان له توانایدا نیه، مروق سزا نادات، دوا‌یی خوی میهره‌بان بوی روون کردوونه‌وه که ته‌وه خولیا‌یه‌ی به‌دل و میشکتدا دی، به‌لام ده‌ست خوت نیه، له‌سهری سزا نادرئی، به‌مه‌رجیک نه‌یکه‌یه بریارو، دلئی له‌سهر نه‌چه‌سپینئی، هه‌ر شتیک دلئی له‌سهر نه‌چه‌سپی، خه‌ته‌ره‌یه‌ک که به‌دلّت دادی و پښت ناخوشه، ته‌وه هیچ لیپرسینه‌وه‌ی له‌سهر نیه، ته‌م ثایه‌ته ته‌وه‌ی بو روون کردنه‌وه.

ثنجا وه‌ک له ته‌فسیری سوورده‌تی (البقرة) دا باسم کردود^(۱)، هه‌ندی‌ک گوتوویانه: ته‌م ثایه‌ته‌ی دوا‌یی، دوو ثایه‌ته‌که‌ی پښتئی، نه‌سخ کردوونه‌وه، هه‌تا (ابن عباس) یش ته‌وه وشه‌یه‌ی به‌کاره‌یناوه، که: ته‌وه‌ی دوا‌یی ته‌وه‌ی پښتئی نه‌سخ کردوته‌وه!، به‌لام بو زانیاریستان! ته‌وان وشه‌ی نه‌سخیان که به‌کاره‌یناوه، به‌و مانا باوو عور فیه نه‌بووه که دوا‌یی زانایان پښان به‌کاریان هیناوه، که بریتیه له: {إزالة حکم سابق بحکم لاحق} واته: لابردي حوکمیک پښتر، به‌حوکمیک دواتر، به‌لکو مه‌به‌ستیان پی ته‌وه‌یه: شتیک گشتیی (عام) بووبی، دوا‌یی تایبه‌ت (تخصیص) کرابی، یان شتیک ره‌ها (مطلق) بووبی و

(۱) واته: به‌رگی یه‌که‌می: {ته‌فسیری قورئانی به‌رزو به‌پښت}.

دوایی به نندار (مقیّد) کرابی، یان شتیک کورت (مجل) بووبی و،
دوایی پروون و والا کرابی و (تفصیل) درابی، یاخود مه به ستیان پیی
پله پله یی (تدرّج) بووه.

ئهو نایه ته ش له و دیانه که: پیشی خوا به گشتییی فهرموویه تی،
به لام دوایی خوی کار به جی که ئه وان خه ریک بووه به هه له لیی
تییگن، بوی پروون کردوونه وه، که ده فهرمووی: ئه و دی له دلتان دایه
ناشکرای بکن، یان په نهانی بکن، خوا لیتنان دهرسیته وه، واته: ئه وه
مانا گشتییی که ی مه به ست نیه، که هه رشتی به دلتدابی، له سه ری سزا
بدریی! به لکو یانی: ئه و دی که دلتانی له سه ر ده چه سپینن، له نیاز و
مه به ستی خراب، خوا له سه ر ئه وه لیتنان دهرسیته وه و سزاتان ده دات.

۱۷۳

هه ر بوی ه ش زانایان ده لّین: ئه گه ر که سیک دلی خوی بچه سپینن
له سه ر گونا هیک، گونا هه که ی بو دهنووسری، یانی: دلی خوی له سه ر
بچه سپینن، به لام بوی نه کری ئه نجامی بدات، بوی دهنووسری،
به لام وه ک خوی بوی دهنووسری، هه ر وه ک چوّن ئه گه ر دلی خوی
بچه سپینن له سه ر چا که یه ک، یه ک به ده (۱۰)، تا کو یه ک به هه سه د
(۷۰۰) یش بوی دهنووسری.

۶- ده قیکی پو شنکه ره وه ی {ابن تیمیة} له باره ی دوورینی (احتیاط)
کردن له بواری به کافر داناندا:

له کو تایی ئه م با سه ی دوا زده یه مدا، چه ند قسه یه کی (ابن تیمیة)
دینین، که به راستی تیشکیکی باشمان بو ده خنه سه ر هه لو یستی
زانایانی پشوو مان ره حمه تی خویان لی بی، دهر باره ی مامه له کردن
له گه ل ئه وه غه له ت و په له ت و لادانانه ی که مسولمانان تووشیان

دهبن، به کوفرو شیرکیشه وه، که سیّک کوفریکی به زار دادی، شیرکیکی بهدم دادی، یاخود شتیّک دهکا که به کوفر یان شیرک لهقه لهم دهدری، چون دهبی مامه لهی له گه لدا بکهین؟ یان مسولمانیک گوناھینک دهکات، چون مامه لهی له گه لدا بکهین؟ هه رچه نده ته وهی که لئی دهخوامه وه، بریک دریژده، به لام تیشکیکی باش دهخاته سهر تهو بابته مان، گوتویه تی:

{وَالْخَوَارِجُ الْمَارِقُونَ الَّذِينَ أَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقِتَالِهِمْ، قَاتَلَهُمْ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ أَحَدُ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ، وَاتَّفَقَ عَلَى قِتَالِهِمْ أَهْلُهُ الدِّينِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ، وَلَمْ يُكْفَرْهُمْ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَسَعَدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، وَغَيْرُهُمَا مِنَ الصَّحَابَةِ، بَلْ جَعَلُوهُمْ مُسْلِمِينَ مَعَ قِتَالِهِمْ، وَلَمْ يَقَاتِلَهُمْ عَلِيٌّ حَتَّى سَفَكُوا الدَّمَ الْحَرَامَ وَأَغَارُوا عَلَى أَمْوَالِ الْمُسْلِمِينَ، فَقَاتَلَهُمْ لِدَفْعِ ظُلْمِهِمْ وَبَغْيِهِمْ، لَا لِأَنَّهُمْ كُفَّارٌ، وَلِهَذَا لَمْ يَسِبْ حَرِيمَهُمْ، وَلَمْ يَغْنَمْ أَمْوَالَهُمْ، وَإِذَا كَانَ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ ثَبَتَ ضَلَالُهُمْ بِالنَّصِّ وَالْإِجْمَاعِ، لَمْ يُكْفَرُوا مَعَ أَمْرِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ بِقِتَالِهِمْ، فَكَيْفَ بِالطَّوَائِفِ الْمُخْتَلِفِينَ الَّذِينَ اشْتَبَهَ عَلَيْهِمُ الْحَقُّ فِي مَسَائِلَ غَلِطَ فِيهَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ مِنْهُمْ؟ فَلَا يَحِلُّ لِأَحَدٍ مِنْ هَذِهِ الطَّوَائِفِ أَنْ تَكْفُرَ الْأُخْرَى وَلَا تَسْتَحِلَّ دِمَهَا وَمَالَهَا، وَإِنْ كَانَتْ فِيهَا بِدْعَةٌ مُحَقَّقَةٌ} (۱).

واته: خه واريجی دهرچوو (واته: تهوانه ی دهرچوون له فه رمانبه ری کردن بو خه لیفه ی چواردهم عه لی خوا لئی رازی بی)، پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمانی کرد که جهنگیان له دژ بکری و، عه لی کوری ته بی تالیب تهو فه رمانه ی پیغه مبه ری (صلی

الله علیه وسلم) جیبه‌جی کرد له رۆژگاری خویدا، که یه‌کینکه له چوار خه‌لیفه راشیده‌کان، ئنجا هه‌موو ته‌وانه‌ی پێشه‌وای دین بوون له هاوه‌لان و له تابیعین و، ته‌وانی دوا‌ی وانیش، یه‌ک ده‌نگ بوون له‌سه‌ر جه‌نگ کردن له دژی خه‌واربج، به‌لام نه‌عه‌لی کوری ته‌بی تالیب، نه‌سه‌عدی کوری ته‌بی وه‌ققاص، نه‌غه‌یری ته‌و دووانه‌ش له هاوه‌لان، ته‌وانه‌یان به‌کافر دانه‌نا، به‌لکو به‌مسولمانیان داده‌نان، له‌گه‌ڵ ته‌وه‌شدا که له دژیشیان ده‌جه‌نگان، ئنجا عه‌لی خوا لێی رازی بی، له دژیان نه‌جه‌نگا، مه‌گه‌ر دوا‌ی ته‌وه‌ی که خه‌لکیان کوشت و^(۱)، مالی مسولمانانیه‌ن ده‌ست به‌سه‌ردا گرت، ئیدی {عه‌لی خوا لێی رازی بی} بو به‌ریه‌رچ دانه‌وه‌ی سته‌مه‌که‌یان، جه‌نگی له دژ کردن، نه‌ک له‌به‌ر ته‌وه‌ی که کافر بن، هه‌ر بۆیه‌ش تافه‌ته‌کانی به‌دیل نه‌گرتن و، مال و سامانیانی به‌ده‌ستکه‌وت و غه‌نیمه‌ت له‌قه‌له‌م نه‌دا.

ئنجا ته‌گه‌ر ته‌وانه‌ که به‌ده‌قی فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و به‌یه‌ک ده‌نگی هاوه‌لان، چه‌سپایی، که گومرا‌بن، به‌کافر له‌قه‌له‌م نه‌درا‌بن، له‌گه‌ڵ ته‌وه‌شدا که خواو پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمانیان کردوه به‌جه‌نگ له‌دژ کردنیان، ته‌دی ته‌و کوومه‌ل و تاقمانه‌ی که ناکو‌ک ده‌بن و، له‌راسته‌شه‌قام لاده‌دن و، هه‌قیان لی و ن ده‌بی و، له‌هه‌ندی‌ک مه‌سه‌له‌دا به‌هه‌له‌دا ده‌چن، که که‌سانێ‌ک له‌وان زۆر زانتر بوون، تیاندان به‌هه‌له‌دا چوون،

(۱) مه‌شه‌هوره که یه‌کین له هاوه‌لانیان کوشت خو‌ی و خێزانه‌که‌شی که دوو گیان (حامل) بوو، یه‌کیان گوتی: ته‌وه (حامل)، ته‌وه‌ی دیکه‌ گوتی: بیکوژ، چونکه (وَلَا يَلِدْ إِلَّا فَاَجِرًا غَفَارًا) ته‌وه‌نده دل ر‌ه‌ق بوون!

ته وانه بويان نيه يه كيكيان تهوي ديكيه يان کافر بکات، يا خود خويني يان مالي بو خوي حلال بکات، هرچه نده داهينانيکي جي دنياييشيان هه بي (واته: بيدعه تيکي سه لمينراو).

دوايي (ابن تيمية) بهردوام دهبي و دهلي: {وَإِذَا كَانَ الْمُسْلِمُ مُتَأَوِّلًا فِي الْقِتَالِ أَوْ التَّكْفِيرِ، لَمْ يَكْفُرْ بِذَلِكَ، كَمَا قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لِحَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دَعْنِي أَضْرِبُ عَنْقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَمَا يَذْرِيكَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَطْلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ، فَهَكَذَا السَّلْفُ قَاتَلَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا مِنْ أَهْلِ الْجَمَلِ، وَصَفَيْنَ، وَنَحْوِهِمْ، وَكُلُّهُمْ مُسْلِمُونَ مُؤْمِنُونَ كَمَا قَالَ تَعَالَى:

﴿وَأَنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ﴾ (١)
الحجرات.

۱۷۶

فَقَدْ بَيَّنَّ اللَّهُ تَعَالَىٰ أَنَّهُمْ مَعَ اقْتِتَالِهِمْ وَبَغْيِ بَعْضِهِمْ عَلَىٰ بَعْضٍ، إِخْوَةٌ مُؤْمِنُونَ، وَأَمَرَ بِالْإِصْلَاحِ بَيْنَهُمْ بِالْعَدْلِ، وَلِهَذَا كَانَ السَّلْفُ مَعَ الْاِقْتِتَالِ يُوَالِي بَعْضُهُمْ بَعْضًا، مَوَالَاةَ الدِّينِ، لَا يُعَادُونَ كَمُعَادَاةِ الْكُفَّارِ، فَيَقْبَلُ بَعْضُهُمْ شَهَادَةَ بَعْضٍ، وَيَأْخُذُ بَعْضُهُمُ الْعِلْمَ عَنِ بَعْضٍ، وَيَتَوَارَثُونَ، وَيَتَنَاجَوْنَ، وَيَتَعَامَلُونَ بِمُعَامَلَةِ الْمُسْلِمِينَ بَعْضُهُمْ مَعَ بَعْضٍ.

واته: مسولمان كه به ته ثويل جهنگ دهكا، يا خود كه سيك به ته ثويل كه سيك به كافر داده ني، بهود به كافر له قه له نادري^(۱).

(۱) ديارد خه واريج جوريك له تنگه يشتي هه لمان هه بوو بو تهو ثايه ته موباره كه ده فرموي: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾

خه‌وارایج به ته‌ئویل ئهم کاردیان کرد^(۱)، هه‌روه‌ها وه‌ك عومه‌ری

﴿المائدة﴾ تئیدا به‌هه‌له‌ دا چووبوون، به‌وه‌ عه‌لییان خوا لئی پازی بی به‌کافر دانا، گوتیان: تو خه‌لیفه‌ی مسوئلمانان نیی؟ گوتی: با، گوتیان: چون دهبی خه‌لیفه‌ی مسوئلمانان پازی بی دوو دادودر دابنیشن داخو چون مامه‌له‌ بکه‌ن؟ گوتی: نه‌دی بو خوتان نه‌تان گوت: نه‌گهر شه‌رده‌که‌ رانه‌گری، پازی نه‌بی به‌ دادودری، نابی، گوتیان: با، به‌لام ئیمه‌ به‌ هه‌له‌دا چو بووین و، ئیمه‌ په‌شیمانین، توش هه‌له‌ت کردوه‌، دهبی توش په‌شیمان بیه‌وه‌، ئیمه‌ ئیستا مسوئلمانین، توش به‌و گونا‌هه‌ کافر بووی، دهبی توش په‌شیمان بیه‌وه‌، عه‌لی خوا لئی پازی بی، گوتی: وه‌للاهی له‌و کاته‌وه‌ی مسوئلمان بووم کوفره‌ نه‌کردوه‌ کافریش نه‌بووم، تا‌کو مسوئلمان بیه‌وه‌، تئیدی نه‌وه‌ بوو که‌ لئی یاخی بوون.

(۱) عه‌لی خوا لئی پازی بی چه‌ند پیاوئیکی دووربین و به‌ هه‌وسه‌له‌و زانا بوو، له‌سه‌ر قسه‌ی وان شه‌رده‌که‌ی راگرت له‌گه‌ل موعاویه‌، نه‌گه‌رنا موعاویه‌و کۆمه‌له‌که‌ی پروحیان گه‌شیت‌بووه‌ لووتیان و به‌ ته‌واویی تیکشکا بوون، قورئانیان به‌رز کردنه‌وه‌ گوتیان: با قورئان له‌ نیوانماندا هه‌که‌م بی، عه‌لی خوا لئی پازی بی گوتی: نه‌وه‌ فیلّه‌، شه‌ر رانه‌گرن و زۆری نه‌ماوه‌، چونکه‌ نه‌وانه‌ یاخی بوون، خه‌وارایج گوتیان: شه‌ر رانه‌گری، ئیمه‌ له‌ دژی تو ده‌ج‌ه‌نگین! تئیدی به‌ ناچاربی شه‌رده‌که‌ی راگرت، دوا‌ییش که‌ دوو هه‌که‌مه‌که‌ش: نه‌بو مووسای نه‌شعهری و عه‌م‌ری کوری عاص خوا لیان پازی بی و خوا لیان خو‌شبی، فه‌شه‌لیان هیئا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ عه‌م‌ری کوری عاص فیلّه‌ له‌ نه‌بوو مووسای نه‌شعهری کرد، به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی هه‌یه‌، پئویست ناکات من باسی بکه‌م، شتیکی زۆر ناخوش بوو، نه‌وه‌ بوو که‌ کئشه‌که‌ هه‌روه‌ك خوی مایه‌وه‌، ئنجا خه‌وارایج گوتیان: تو فیلّت لئکرا، نه‌ده‌بوو پازی بووی، تئیدی عه‌لی خوا لئی پازی بی، عه‌بدوللای کوری عه‌باسی نارد بو لایان، گوتی: کئشه‌تان چییه‌؟ گوتیان: کئشه‌مان نه‌وه‌یه‌ عه‌لی به‌ دوو دادودرکه‌ رازی بووه‌ به‌مه‌ش کافر بووه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌ حوکمی به‌شه‌ر پازی بووه‌!

ئنجا عه‌بدوللای کوری عه‌باس گوتی: ئایا کئشه‌ی نیوان دوو کۆمه‌ل له‌ مسوئلمانان گه‌وره‌تره‌، یان کئشه‌ی نیوان ژن و می‌ردیک؟ گوتیان: هی نیوان

کورې خه تتاب د دربارې (حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ) که نامه دهنووسی
 بو هاوبهش دانه دهکان و ناگاداریان دهکات، {دوایی پیغه مبهري (صلی
 الله علیه وسلم) بانگی دهکات بو لیپرسینه وه}، عومهر دهلی: نهی
 پیغه مبهري خوا! لیم گهری به له گهر دنی نهو مونا فیه بدم،

دوو کومه لی مسولمانان، گوتی: خوا بو چاره سهری کیسه ی نیوان ژن و میړد
 فهرمو سوتی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَنِيهَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ
 أَهْلِهَا ۖ﴾ النساء، واته: نه گهر له نا کوزی نیوان ترسان، دادوریک له لایه نی
 ژنه کهو، دادوریک له لایه نی پیاده که بنیرن با پیکه وه دابنیش؟ گوتیان: وایه.

پاشان گوتی: نایا کیسه ی نیوان دوو کومه لی مسولمانان گهر دتره، یان نه وه
 نه گهر که سیک به مبرگی نحر امه وه نیچیریک بکوزی؟ که خوا له سوورتی (المائدة)
 دا ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصِّدِّيقَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مُتَعِدًّا فَجَزَاءٌ
 مِّثْلُ مَا قُتِلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ ۖ﴾ گوتیان: راست دده کی، نیدی
 زوریان به شیمان بوونه وه لهو هلو سته ی خو یان، به لام هندیکیان هر مانه وه، نهو بوو
 که شهرې نه هروان پرویدا، بویه ش علی خوا لی رازی بی، که پرسیری لی کرا
 د درباری خه واریج و گوتیان: نه وانه چین؟ (أَكْفَارٌ هَؤُلَاءِ؟ قَالَ: لَا، مِنَ الْكُفْرِ فَرَّوْا) نایا
 بیبروان؟ گوتی: نه خیر، له کوفر رایان کردو، له ترسی کافر نه بوونی وایان کردو،
 گوتیان: نه دی مونا فیقن؟ گوتی: نه خیر، خوا د درباری مونا فیقان دده فرموی: ﴿وَلَا
 يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۖ﴾ النساء، واته: به که میی نه بی یادی خوا ناکن، به لام
 نهوان نوژو تاعه تیکی زوریان هیه، گوتیان: نه دی نه وانه چین؟ گوتی: (أَصَابَتْهُمْ
 فِتْنَةٌ فَعَمُوا فِيهَا وَصَمَوْا وَبَغَوْا عَلَيْنَا) السنن الکبری، للبيهقي (۱۷۴/۸)، ورواد عبدالرزاق
 فی (العقول) (۱۷۴/۱۰)، ابن أبي شيبة في (الجمل): ۳۹۰۹۷.

واته: فیتنهو به لایه که تووشیان بووه، کوژ بوون و کهر بوون و، سته میان لیمان کرد،
 دوا ی نهو هم مو سته م و خراپیه، که دوا یی هر خه واریج عه لیشیان خوا لی رازی
 بی شهید کرد، به لام نه مه وای لی نه کردو له هق بجیتنه دری، نیستا مسولمانی
 واهیه که سیک هر جنیوی پیبدات، دهلی: کافر بووی، یان قسه یه کی پی بلج، زور
 خراپتری پی دهلیته وه!

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموئ: تاخر تهوه به شداری جهنگی به در بووه، تو چووزانی! دهینی خوا سه رنجیکی داووته ته هلی به درو فهرموویه تی: برؤن له مه وودوا ههرچی دهکن، بیکن، لیتن خوش بووم، {یانی: تهو هه لو یسته ی که به شدارییه تی له جهنگی به دردا، تهو ورده هه له ی ئیستای دهسپته وه} ^(۱)

دوایی دهلی: ئاوا پیشین جاری وابوو پیکه وه جهنگیشان له دژی یه ک کرده، وهک ته هلی (جَمَل) و (صَفِین)، به لام له گه ل ته وهشدا هه مووشیان مسولمان و ئیماندارن، وهک خوا ده فهرموئ:

﴿وَأَن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ﴾ ^(۱)
الحجرات.

له کو تاییدا دهلی: خوی بهرز له گه ل ته وهشدا که پیکه وه شهریان کردهو سته میان له یه کدی کرده، به لام روونی کردوته وه که ههر برای ئیمانداریشن له گه ل یه کدی، پیشین بهو شیویه بوون که برایه تییان له گه ل یه کدا ده کرد، له گه ل ته وهشدا هه ندی جار ناکو کییش ده که وته نیوانیان، دهستیان ده چووه خویی یه کدی، به لام وهک دژایه تی کافران دهکن، ئاوا دژایه تی یه کدییان نه ده کردو، هه ندیکیان شایه دییان له یه کدی قبول ده کردو، هه ندیکیان زانیارییان له هه ندیکیان وهرده گرت و، دیارییان له یه کدی وهرده گرت و، میراتیان له یه کدی ده گرت و، ژن و ژنخوازییان له گه ل یه کدی ده کرد، وهک مسولمان مامه له یان پیکه وه ده کرد.

(۱) برهانه: صحیح البخاری: ۴۸۹۰ و صحیح مسلم: ۲۴۹۴.

بنه‌مای سیّزده‌یَم

زانپاریی دهرباره‌ی تأیین و

شاره‌زایی به ژین

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود فایل PDF از کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

English - عربي - گۆنئی

AliBapir

دانلود فایل PDF از کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

English - عربي - گۆنئی

ته مېش په کيکي دیکه په له و بنه مایانه ی که له پښای زور به ی هره زوری مسولماناندا، هه مېشه دره شاوله بوون و، ته گهر سه رنجیان بدهین دهبینین: ههم له ثاییندا شاره زه بوون، ههم له ژیندا بهرچاو پروون بوون، سه رده تا ثاماره ده که یین به چهند ده قیک:

۱- له سووره تی (محمد) ثایه تی (۱۹) دا خوا ده فهرموئ:

﴿قَاعَلَمَ أَنهٗ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (۱۹)

واته: بزانه که بیجگه له خوا هیچ په رستراویک نیه.

که واته: دبه ی بزاین و، زانیاریمان هه ی، بویه زانیان گوتوویانه:

{وَكُلٌّ مِّنْ بَغْيٍ عِلْمٌ يَعْمَلُ ... أَعْمَالُهُ مَرْدُودَةٌ لَا تُقْبَلُ}.

واته: هر که سیك به ی زانیاری کار بکات، کرده و کانی به سه ردا ده درینه ووه، قبول ناکرین.

به لئ دینداری و مسولمانه تی به زانیاری و شاره زایی ده کړئ، به نه زاین و بی ناگایی ناکړئ.

۲- له سووره تی (المجادلة) ثایه تی (۱۱) دا خوا ده فهرموئ:

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ (۱۱)

واته: خوا ته وانه تان که پروایان هیناوه به رزیان ده کاته ووه، به لام ته وانه ی که زانیاریان پیدراوه، چهندان پله زیاتر له پرواداران ی گشتی به رزیان ده کاته ووه.

۳- پیغمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فہرمویہ تی: {مَنْ يُرِدِ
اللهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ} أخرجه أحمد برقم: (۷۲۳۴) ، والبخاري برقم:
(۵۳۲۱)، وابن حبان برقم: (۲۹۰۷).

واته: هەر که سیك خوا چاکه ی بوی بوی، له تایندا شاره زای
ده کات.

ئه وه به نسبت شاره زایی له تایندا.

به نسبت بهرچاو پرونییش له ژیندا، ده توانین چەندان به لگه
بهینینه وه، بۆ نمونه:

۴- ئایه تی (۱۰۸) له سوورده تی (یوسف) که ده فہرموی: ﴿قُلْ
هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱۰۸)

واته: (خوا به پیغمبه ری خاتهم (صلی الله علیه وسلم)
ده فہرموی: بلی: ئا ئه مه ریپازی منه، خوّم و ئه وانە ی شویتم
که وتوون، له بهر رۆشناییدا، به بهرچاو پرونییه وه، بانگهواز بۆ لای
خوا ده کهین و، پاکیی بۆ خواو من له هاوبهش بۆ خوا دانه ران نیم.

واته: پاکیی بۆ خوا، که به بی ئاگایی و نه زانیی و نه شاره زایی
خه لکی بۆلا بانگ بکه م، من له هاوبهش بۆ خوا دانه ران نیم، که به
لا سایی کردنه وه ی کویرانه، دوا ی پیشینان بکه وم، به لام نه زانم خوا ی
په روه ردگار چی به چاک دانا وه، چی به خراپ و چه رام دانا وه!

۵- پیغمبه ر (صلی الله علیه وسلم) که موعازی کوری جه به ل
ده نیری بۆ یه مه ن پیی ده فہرموی: {إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ،

فَادَعُهُمْ إِلَى شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ { أخرجه البخاري برقم: (١٤٩٦)، ومسلم برقم: (٢٩) .

واته: ینگومان تۆ دهچییه لای کومه له خه لکیک که خاوه نی کتیبین،
(نه صرانیی بوون) ئنجا با یه که م شتیک که تۆ تهوانی بو بانگ
ده که ی، تهوه بی که بیجگه له خوا هیچ په رستراویک نیه، واته: پیتشی
بانگیان بکه بو خوا به یه کگرتن.

قسه یه کی پرسنگداری (ابن القيم):

(ابن القيم) رهحه ته خوی لیبی، عیبار دتیک دینی که زور له
زانایان لیبانه وه نه قل کرده، که هم باسی پیوستبوونی زانیاریی به
تایین، هم شاره زایی به ژین دهکات، ده لی:

{ولا يتمكّن المفتي ولا الحاكم من الفتوى والحكم بالحق، إلا بنوعين
من الفهم:

أحدهما: فهم الواقع والفقه فيه واستنباط علم حقيقة ما وقع بالقرائن
والأمارات والعلامات، حتى يحيط به علماً.

والنوع الثاني: فهم الواجب في الواقع، وهو فهم حكم الله الذي حكم
به في كتابه أو على لسان رسوله، في هذا الواقع ثم يطبق أحدهما على
الآخر^(١).

واته: موفتی و حاکم (تهو که سه ی فهتوا ددهات و تهو که سه ی
دادوهری دهکات) ناتوانی فهتوا بدات و، ناتوانی دادوهری بکات،
به شیوه کی هه ق و راست، مه گهر دوو جوړه تیگه یشتنی هه بن:

((١)) إعلام الموقعين عن رب العالمين، ج ١ ص ٩٤.

یه کیان: بریتیه لهوډ که ټهو واقعیه شته که ی تیدا پرووداوه، پیی
 ناشنا بی و، به وردی لئی تیښگات و، ټهوډی که پرووداوه، جوان
 هه لیبه تیښی، به نیشانه کان و بهو شتانه ی که ټهوډیان پی دوزانی،
 تاکو شاره زای بی که چ پرووداوه.

جوړی دووه میان: بریتیه لهوډ که بزانی: پیویسته لهو واقعیه داو
 دهر باره ی ټهو پرووداوه، چ بریاریک بدری؟ ټه ویش بریتیه له تیښه یشتن
 له بریاری خوا له کتیبه که یدا، یان له سهر زاری پیغه مبه رده که ی
 (صلی الله علیه وسلم) که له باره ی ټهو پرووداوه فهرموویه تی،
 دواپی یه کیڅ که ټهو دوو زانیارییه، به سهر ټهو ی دیکه دا ده چه سپینی،
 {مه بهستی ټهوډیه ټهو حوکه ی له قور ټاندا هاتوه، یان له سونه تدا،
 به سهر واقعیه که دا ده چه سپینی}.

۱۸۶

لیردها دهمو ی بلیم: پیشینی چاکی ټیمه ټاوا بوون، هم له
 ټاییندا شاره زای بوون، هم به واقعیش ناشنا بوون، هو ی به هه لدا
 چوونی زوړیک له زانیان له م پروژگاری ټیستاماندا، به تاییه تی له
 هندی ولاتی ټیسلامی، ټهوډیه که به راستی شاره زایی واقعیه که
 نین، بو یه له خستنه پرووی فهتوایه که دا به هه لدا ده چن.

با وینه یه که بهیننه وه: (ابن عثیمین) زانیه کی باشه، خوا پله ی
 بهرز بکات و لئی خو شبی، زوړ خزمه تی کردوه، کتیبکی هیه به
 ناوی (فتاوی العقیده) قوتابییه کی سعودیه لئی دپرسی ده لی: له
 کتیبی قوتابخانه پرسیارمان بو دیتته وه، ټه گهر وه کتیبه که ده لی،
 وه لام بدینه وه، ټه وه بیستوومه که جه نابت ده لی: ناراسته و گونا هبار
 ده بن و، ټه گهر وه توش ده لی، وه لام بدینه وه، ماموستا نمره مان

ناداتی، ئەویش ئەوێه که به پێی کتیبە که‌ی ئیمە زه‌وی به‌ ده‌وری خۆردا ده‌خولیتەوه‌، تۆش ده‌ڵێ: خۆر به‌ ده‌وری زه‌ویدا ده‌خولیتەوه‌، ئنجا جه‌نابت ده‌ڵێ چی؟ ئەویش ده‌ڵێ: ئەگەر سفیریشیان بۆ دانابی، تۆ هەر مه‌ڵێ: زه‌وی به‌ ده‌وری خۆردا ده‌خولیتەوه‌، چونکه‌ خۆر به‌ ده‌وری زه‌ویدا ده‌خولیتەوه‌، خوا ده‌فه‌رموی:

﴿وَالشَّمْسُ تَحْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا أَذْكَأَلْكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ (٣٨) یس.

ئنجا ئیبنو عوسه‌یمین، ئەگەر هه‌ندێک شاره‌زایی گه‌ردوونناسیی و فیزیای ئەم پۆژگاره‌ بوویه، وای نه‌ده‌گوت، ئەگەر هەر به‌ئەندازی ئەبو حامیدی غه‌زالیی شاره‌زایی گه‌ردوون بوویه، که‌ نۆ سه‌د سال پێش ئیستا ژیاوه‌، له‌ کتیبی (تهافت الفلاسفة) دا ده‌ڵێ: به‌ به‌لگه‌ی هه‌نده‌سی و فه‌له‌کیی ئیسپات بووه‌ که‌ خۆر سه‌د و چه‌فتا (١٧٠) جار زیاتر له‌ زه‌وی گه‌وره‌تره‌! (١) مانای وایه‌ له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا ئیبنو عوسه‌یمین نۆ سه‌د سال زیاتر له‌ سه‌رده‌می خۆی به‌جێ ماوه‌ عه‌ره‌ب گوته‌نی: (یعیش فی غیر زمانه‌!!) بۆیه‌ش فتوایه‌ که‌ی که‌ دیدات، ناراست ده‌رده‌چیت، ئەوه‌ شتیکی زۆر سه‌ره‌تایی و وه‌ک ئەلیف و بیی زانستی گه‌ردوونناسیی وایه‌، که‌ خۆر ملیۆنێک و سێ سه‌د هه‌زار (١،٣٠٠،٠٠٠) جار له‌ زه‌وی گه‌وره‌تره‌، که‌چی ئەو له‌به‌ر ئەوه‌ی شاره‌زای واقیعه‌ زانستییه‌ که‌ نه‌بووه‌، بۆیه‌ به‌و شیوه‌یه‌ فه‌توای داوه‌.

بۆیه‌ به‌راستی زۆر گرنگه‌ که‌ ئیمه‌ وێرای شاره‌زایی به‌ ثابین، که‌ له‌ قورئان و سونه‌تدا به‌رجه‌سته‌یه‌، له‌ ژین و واقیعه‌شدا شاره‌زا بین،

ئێستا لە سعودیەو هەندێ وڵاتانی کەنداو خۆپێشاندا قەدەغەییەو، دەلێن: بیدعەتە! من جارێک لە گەل یەکیەک لە قوتابییهکانی شیخ ئەلبانیی رەحمەتی خۆی لێ بێ لە ئوردوون، مونا قەشەییەکم بوو، گوتم: پێم نالین: خۆپێشاندا و، مانگرتن و، کۆبوونەو، چ پەییوەندیی هەیه بە بیدعەت و سوننەتەو، ئەو هەلسوکەوتی نیوان خۆمانە؟ تۆ رەخنە دەگری لەو دەستەلاتەو دەلێ: ئیمە هاتووین هوتاف دەکێشین و رەخنە دەگرین و گلهییمان لێت هەیه، ئەو چ پەییوەندیی بەبیدعەت و سوننەتەو هەیه؟! بە هەر حال کە شارەزای واقعیە کە نەبووی، ییگومان بریاری هەلە لە بارەو دەدە.

کتیییکم لەلایە لەبارە (السیاسة الشرعية) و، پێم وایە لە جەزائیر نووسراو، شیخ (ناصر الدین الألباني) و کۆمەلیک زانای مەشرەب سەلە فیهی قسەیان لە بارەییەو کردو، ئێیدا ژۆر تانە لە (فقه الواقع) دەدەن! لە گەل ئەوێشدا کە ئەوێ لە واقعیی خۆیدا شارەزا نەبووی، نەیتوانیوە مامەلەێ راست لە گەل ئەو واقعیەدا بکات.

(أبو حامد الغزالي) بەوێ توانی رەخنە لە فەلسەفەیی یۆنانیی بگری، هەلسا کتیییکی دانا بە ناوی (مقاصد الفلاسفة)، کە ئەو خەلکەیی کەوتبوونە ژێر کاریگەریی فەلسەفەیی یۆنانیی، گوتمان: (أبو حامد) بە جۆریک فەلسەفەیی بۆ شیکردووینەو، بۆ خۆمان لە هەندێ لە مەسەلەکان، ئاوا حالێ نەبوو بووین، سەرەتا کتییی (مقاصد الفلاسفة) دەنووسی و هیچ رەخنە لە فەلسەفەیی یۆنانیی ناگری، تەنیا دەلێ: ئەو فەلسەفەیی یۆنانیی، دوايي هەلسا کتییی (تہافت الفلاسفة)ی نووسی، واتە: پووجەللی فەیلەسووفەکان، ئیدی وەک گوتراو: لە دواي ئەو کتییەیی (أبو حامد الغزالي)

جاریکی دیکه فلهسه فهی یونانی له جیهانی ئیسلامدا، له سه ره پی خوی نه وه ستایه وه، چونکه له رووی زانیاری و شاره زاییه وه ره خنه ی لیگرت.

ههروه ها (ابن تیمیة) ره حمه تی خوی لی بی، کتییکی ههیه به ناوی: (منهاج السنة النبویة فی الرد علی الرافضة والشیعة القدیریة) چاک چاک چۆته بنج و بنه وانیه وه، یان کتیی: (الجواب الصحیح لمن بدّل دین المسیح) باش باش تاوتوی نه صرانییه تی کردوه.

ههروه ها {شیخ نه حمه دیدات} و {د. زاکیر نایک} له م سه رده مه ی خۆماندا، که ره خنه له نه صرانییه کان ده گرن، زۆر شاره زای واقعی، بۆیه ده بی تو زۆر چاک شاره زای ئه و باتیله بی، تا بتوانی باش ره خنه ی لی بگری و هه قی له شوین دابنپی، چونکه نه گه ر تو شاره زای واقعیه که نه بی، ئنجا واقعی گه ردوونی بی، فیزیایی بی، میژوویی بی، فیکری بی، ... هتد، به دلنیا یی ناتوانی مامه لهیه کی دروستی له گه لدا بکه ی، زانایانی پیشینی ئیمه، و بوون و به واتای وشه: هه م له تایندا شاره زای بوون، هه م به واقعییش ئاشنا بوون.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود فایل PDF و کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود فایل PDF و کتابخانه دیجیتال

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

بنه‌مای چوارده‌یم

جهنگ و فیداکاریی له پیناوی خوادا بۆ
پاراستنی: خه‌لک و خاک و، دین و ژین

ته میښ یه کیکی دیکه یه له بنه ما گشتییه کانی زوربه ی مسولمانان،
با سهره تا ته ماشای چهند ثایه تیک و چهند فهرمایشتیکی پیغه مبه ر
(صلی الله علیه وسلم) بکهین:

۱- خوی پهرودر دگار له سوورده تی (الحج) ثایه تی (۳۹) دا ده فهرموی:
﴿ اُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴾

واته: مؤلّت درا (بو جهنگ و بهرگری کردن) به ثوانه ی که
جهنگیان له دژ دا ده کړی و سته میان لیکراوه، خوا له سهر سهر خستیان
به توانایه.

۲- له سوورده تی (البقرة) ثایه تی (۱۹۰) دا ده فهرموی: ﴿ وَقَتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴾

واته: له پیناوی خوادا له دژ ی ټو که سانه بجهنگن، که له
دژتان ده جهنگن، به لام دستدریژی مه کهن، چونکه بیگومان خوا
دهستدریژی کارانی خوشناوین.

۳- له سوورده تی (النساء) ثایه تی (۷) دا ده فهرموی: ﴿ وَمَا لَكُمْ
لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴾

(ټوهدی جی مه به سته) خوا ده فهرموی: ټووه چیتانه! له پیناوی
خواو له پیناوی چه وسینراواندا ناجهنگن؟!....

۴- له سوورده تی (البقرة) ثایه تی (۱۹۳) دا ده فهرموی: ﴿وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (۱۹۳).

واته: له دژیان بجهنگن تاكو فیتنه نامینئ {یانی: ههتا کافران توانایان نامینئ، ری له مسولمانان بگرن، دینداری خویان بکهن، یاخود ری له خه لک بگرن که مسولمان بین} و ههتا ملکه چیی هه مووی بو خوا ده بی، ئنجا که وازیان هیئا، نابئ له دژی جگه له سته مکاران، به کار هیئانی هیرو به رهنگاری هه بی.

دین لیژدا به مانای ملکه چیی دی، نهک به مانای ئیسلام، چونکه زور له خاوهن ته فسیره کان و بانگه وازکار و ماموستایان و دهزانن: وشه ی (دین) هه ر کاتیئ هات، هه ر به مانای ئیسلام دی! به لام وانیه چونکه ته گهر ئیمه بجهنگین یان نه جهنگین، ئیسلام هه ر به شی غهیری خوی پیوه نیه و هه ر هی خوایه.

ئنجا له سوورده تی (الأنفال) دا ده فهرموی: ﴿وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ (۳۹).

یانی: له دژیان بجهنگن تاكو تازاردان نامینئ و ملکه چیی هه مووی ته نیا بو خوا ده بی {خه لک جگه له خوا دهسته لاتی که سیان به سه ره وه نابئ} ئنجا ته و کاته مادام که س جه برو قه هری لینه کردن، ته گهر مسولمان بوون باشه، ته گهر مسولمانیش نه بوون، تازادن.

۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَلَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ»، قِيلَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»، قِيلَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ «حَجٌّ مَبْرُورٌ» {أخرجه البخاري برقم: (۱۴۴۷)، ومسلم برقم: (۲۵۸).

واته: ټه بو هوږه پره خوا ليني رازي بي دهلې: پرسيار کرا له پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم): کام له کرده وکان (پاداشتي) باشتره؟ فهرمووي: بروا به خواو به پيغه مبهريه کهي (که واته: ټيمانيش کرده وديه، به لام کرده ودي عه قل و دل و، پاشان زمان و ټندامه کانه) گوترا: دواي ټه وه چ کرده وديه ک باشتره؟، فهرمووي: ټيکو شان له ري خوادا، گوترا: دواي ټه وه؟ فهرمووي: حه جيکي قبول کراو، واته: حه جيک که به شيو ديه ک بکري قبول بکري.

٦- {عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (الصَّلَاةُ لَوْفَتْهَا)، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: (بِرُّ الْوَالِدَيْنِ)، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: (الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ برقم: (٥٢٧)، وَمُسْلِمٌ برقم: (٢٤٨).

واته: عه بدوللای کوري مه سعود دهلې: پرسيارم له پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) کرد: چ کرده وديه له هه موو کرده وکان باشتره؟ فهرمووي: نويز له کاتي خویدا، گوتم: دواي ټه وه؟ فهرمووي: چاکه له گمل باب ودايک، گوتم: دواي ټه وه؟ فهرمووي: ټيکو شان {ياخود جهنگ کردن} له پيناوي خوادا.

ريز به ندييه کي چهند جوانه! نويز له کاتي خویدا، هه قی خوايه، چاکه له گمل دايک و باب، هه قی نزیکترین کهسه که دايک و بابن، ټيکو شان له پيناوي خوادا، هه قی ټوممه ته، ټم سې کرده وديه، له هه موو کرده وکان چاکترن.

٧- {عَنْ مُعَاوِيَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: لَا يَزَالُ مِنْ أُمَّتِي أُمَّةٌ قَائِمَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَلَا مَنْ خَالَفَهُمْ، حَتَّى

يَا أَيُّهَا أَمْرُ اللَّهِ، وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ { أخرجه أحمد برقم: (١٦٩٧٤)، والبخاري برقم: (٣٤٤٢)، ومسلم برقم: (١٠٣٧) .

واته: موعاويه دهلي: گويم له پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) بوو دهغه رموو: بهردهوام کومه لیک له توممه تي من له سهر هه ق به سهرکه وتووي دهمينه وه، به دسته لاتوه، تهوهی که پشتیان بهر ددهات و تهوهش که دژايه تيان ددهات، زيانيان پي ناگيه ني، تاكو فرماني خوا دي، تهوان له سهر تهو حالهن.

ثيبنو تهيميه په حمه تي خوي ليبي دهلي: {ثم هم مع هذه الأصول، يأمرهم بالمعروف وينهون عن المنكر، على ما توجبه الشريعة، ويرون إقامة الحج والجهاد والجمع والأعياد مع الأمراء، أبراراً كانوا أو فجاراً} ^(١)، واته: زوربهی مسولمانان {که به تههلي سوننه ناسراون} له گهل تهو بنچينانه شدا (که پيشر باسي کردوون) فرمان به چاکه دهکن و ري له خراپهش دهگرن، به پي تهوه که شهريعت پيويستي کردوهو، پيان وايه دهبي حهج نه نجام بدری و، جيهاديش نه نجام بدری و، جومعه کان بکړن، جهژنه کان وهک دروشمي ئيسلامه تي جيبه جي بکړن، له گهل حوکمراناندا، چاکه کاربن، يان خراپه کاربن. واته: له پشتيانه وه نويز بکړی، له گه لياندا جهنگ و جيهاد بکړی، دژي دوژمنان، با هله و کهم و کورپيشيان ههبي.

(١) العقيدة الواسطية، بشرح ابن عثيمين، ص ٦٥١-٦٥٧.

براو خوشکه بهر پښه کان!

لیرده دا مه بهست ته وډیه که ټیستا له م رږژ گارده دا، به تایبه تی دواى ته وډی تهو رپیکخواوه په رگپرو ټپه پښه رانه په یدابوون، خه لکیک رهنکه هر پی عهیب بی باسی جهنگ و جیهاد بکات، یان دواى دوه لته که ی داعش تهو دوه لته وده مییه، رهنکه خه لکانیک پیان عهیب بی باسی دوه لته تی ټیسلامی بکن! به لام ټیمه ده بی وریابین و نه که وینه ژپړ کاریگه رییه نه ریټی و خراپه کانی تهو واقعیه ی که تییدا دهرین، جهنگ و جیهاد له پیناوی خوا دا، تهو که ناماده بی سهری خوت دابنی، مالی خوت خهرج بکه ی، فیداکاری بکه ی به سامان و به گیان، یه کیکه له بنه پښه کانی ټیسلام، که زوربه ی مسولمانان له سهریان رږوشتوون، چونکه ټایه ته کان و فهرمایشته کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دهیگه یه نن و، هاوهران و شوینکه وتووانیان وا بوون و، مسولمانانی رهنه و راسته قینهش وا بوون.

نجا که سی وا هیه، وا دهرانی که فیداکاری له پیناوی خوا دا، ته وډیه که تو هه موو ده می، ده بی چه کت به شانوه بی! که ته ودهش راست نیه، به لام گرنگ ته وډیه تو هه موو ده می ناماده بی، وک له فهرمایشته که ی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) هاتوه، ته ماشا بکن! پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) چهند ورد بووه له فهرمایشته کانی دا، ده فهرموی: {مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ نَفْسَهُ بِغَزْوٍ، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنَ النِّفَاقِ} أخرجه أحمد برقم: (۸۸۵۲)، ومسلم برقم: (۱۹۱۰)، وأبو داود برقم: (۲۵۰۲).

واته: ههر که سیک بمری و جهنگ نه کات له پیناوی خواداو، نیازیشی نه بی جهنگ بکات، {چونکه جاری وایه جهنگت نایه ته پیش، به لام ده بی دلت له سهر شهوه دامه زراو بی، که ته گهر جهنگت هاته پیش، ئیسلام پیویستی به مال و خوینی تو بوو، بوی بیه خشی، ههر کهس وانه بی، که به کردهوه جهنگ بکات له کاتی خویدا، یان به ته ما بی بیکا ههر کاتی هاته پیش} شهوه له سهر به شیک له نیفاق مردوده.

ئهمه بابەتییکی گرنکه، پیویسته بیزانین و، به هوی شهوه ده داعش یان گروویکی دیکه ههله و پهله دهکات، یان لایه نیکی نه یارو ناحهز هیرش دهکاته سهر جهنگ و جیهاد له ئیسلامدا، با باسکردنی راستیییه کانی ئیسلامان پی شهرم نه بی و، له ژیر لیوده نه یلین! خه لک ده ناسم له کاتی کدا که پیش نوژییش دهکات، خوی لهو ئایه تانه ده پارێزی که باسی جهنگ و جیهاد ده کهن! وا له دهروونی خویدا تیشکاوه، له به رانه بهر شهوانه دا که هیرش ده که نه سهر جهنگ و جیهادی ئیسلامی و، به کارهینانی هیژ له لایه ن مسولمانانه وه، نه که ههر له لای خوشیه وه ئایه ته کان ناخوینیته وه! به لکو -خوا په نامان بدات - رهنگه هی وا هه بی له دلی خویدا بل: خۆزگه خوا شهو ئایه تانه ی نه نارده بانه خواری! ئیستا ئیمه تووشی شهو ئیحرابییه نه ده بوین! خوا بمان پارێزی لهو جوړه حاله ت و هه لویستانه که هه موویان هه ن و له خۆمه وه شهو قسانه ناکه م.

بنه‌مای پازده‌یهم

به‌ریا کردنی ئایین و ئه‌نجامدانی

دروشمه‌کانی پیکه‌وه‌و به هه‌ره‌وه‌زیی

ئه میس یه کیکی دیکه یه له بنه مایه کانی زۆربه ی هه ره زۆری مسولمانان، که ئایینیان به ریا کردوه، دروشمه کانیشیان پیکه وه به هه ره وه زیی ته نجامدان، ئایینی ئیسلام ئایینی خوا به یه کگرتن (توحید) و ئایینی یه کبوون (وحدة)، ئیمه له سووره تی (الفاتحة) دا ده لێن: {إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ} هه موومان پیکه وه به س تو دپه رستین و، داوی یارمه تییش به س له تو ده کهن، یانی: هه ره شه یه {إِيَّاكَ نَعْبُدُ} هه ره ته وحیدی تیدا یه، هه ره وه حده تی تیدا یه، نه یفه رموه: {إِيَّاكَ أَعْبُدُ} به لکو {إِيَّاكَ نَعْبُدُ} ویکرا به س تو دپه رستین و، پشتیش به س به تو ده به ستین (ئه ی خوا یه!).

۱- له سووره تی (الشوری) ئایه تی (۱۳) دا خوا ده فه رموی: ﴿أَقِمْوْا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾.

واته: ئایین به ریا بکه ن و تیدا په رته وازه مه بن.

واته: هه مووتان ده ستبار بو یه کدی بگرن و، ئایین به ریا بکه ن، چونکه شه و ئایینه پان و پوره، شه و ئایینه گه وره گرانه، به هه مووان نه بی و به هه ره وه زیی نه بی، به ریا نا کری.

۲- له سووره تی (الحج) ئایه تی (۴۱) دا ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾.

(خوا مه دحی که سانی کمان بو ده کات ده فه رموی): شه وانه ی که ده سته لاتمان پیدان له زه ویداو پیمان چه سپاندن: نوێر به ریا ده کهن و، زه کات ده دن و، فه رمان به په سند ده کهن و، رێگری له ناپه سند ده کهن و، سه ره نجامی کاره کانیش ته نیا بو لای خوا یه.

۳- له سوورېتي (البينة) نايه تي (۵) دا، ده فهرموي: ﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ۝﴾.

واته: فهرمانيان پينه کرابوو، مه گهر به وه که به نديايتي بو خوا بکهن به ساغي و پاكي و، نويز به رپا بکهن و، زه کات بدن، تا ته وهش به رنامه و ثابيني راسته.

واته: وي کړاو به ده سته جه معي نويز بکهن و، زه کات بدن و، به نديايتي بو خوا بکهن.

۴- له سوورېتي (الحج) نايه تي (۳۲) دا ده فهرموي:

﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْ شَعْبًا اللَّهُ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ۝﴾.

واته: ته ودي رابرد، به و شيويه و، هر که سي دروشمه کاني خوا به مزن بگري، ته وه په يوه نديي به و ته قوايه وه هديه، که له دل و د ورونه کاند هديه.

{ابن تيمية} ره حمه تي خوي ليبي، له و باره وه ده لي:

{ويرون إقامة الحج والجهاد والجمع والأعياد مع الأمراء، أبراراً كانوا أو فجاراً، ويحافظون على الجماعات} (۱).

واته: زور به ي مسولمانان رايان و بووه که ده بي حه ج به رپا بکري و، جهنگ و جهاد له پيناوي خوا و بکري، نويزي هيني بکري و، نويزه

(۱) العقيدة الواسطية، بشرح ابن عثيمين، ص ۶۵۷-۶۶۱.

جه ژنه کان بکړن، له گهڼل حوکمرانان، چاکه کار بن، یان خراپه کار بن و، پاریزگار ییان کردوه له نویژي به کوښه ل.

رهنګه هندی بلن: نه وانه شتی ناشکران، بوچی زانایان باسی نه وانه یان کردوه؟ ده لیلین: شیعه به دریزایی میژووی خو یان نویژي جومعه یان نه کردوه، مه گهر چوڼ ته گهرنا به شداری نویژي جومعه یان نه کردوه، هه روه ها به شداری نویژي جه ژنیان نه کردوه، بو یان کرابی به شداری جهنگ و جیهادیان نه کردوه، گوتوویانه: ده بی (مه دی) بی، نه و مه هدییه کی که هه ر بوونی نیه و نه فسانه یه، چونکه هه سه نی عه سه کهری نه زوک بووه، نه کوری بووه و نه کچی بووه! تنجا شیعه گوتوویانه: هه تا نه و نه یه ت دروست نیه، نه ده بی ده ولت دابمه زری، نه نویژي جومعه بکړی، نه نویژي جه ژن بکړی، نه و کاره به کوښه لیانه هیچیان نابی بکړن!

به لام کاتیک خومه نی هات و ویلایه تی فقهی ته به نیی کردو ده ستکاری ویلایه تی فقهی کرد، که له نه صلدا بو نه وه بوو: ته گهر که سیک مردو هیچ میراتگری کی نه بوو، مال که ی چوڼ مامه له ی له گه لدا بکړی؟ هه روه ها مندلانی بی باب و بی سه رپه رشت، چوڼ مامه له یان له گه لدا بکړی؟ (ولایه الفقیه) واته: نه و که سه ی که شاره زایه ده بی سه رپه رشتی نه و شتانه بکات، به لام نه و هه لسا چوارچیو دی ویلایه تی فقهی فراوان کرد، مه سه له ی حوکم و سیاست و ده ولتیشی تیخت، وک نه وه ی نیستا ده بیینین، دوا ی نه وه هه لو یستی زو ربه ی شیعه له و باره وه گورا.

بنه‌مای شازده‌یم

کرانه‌وی هۆشیارانه، به‌رووی بیرووکه و

ئه‌زموونه جوړاو جوړه‌کانی به‌شهره‌وه

ته گهر سهرنجی پښای زوږبه ی مسولمانان بدهین، دهینین
ته ودهش یه کیڅ بووه له بنه مایه کانیان و، به پرووی ته زموونی به شهرو
فیکری به شهرو زانیاریی و شاره زایی به شهردا، تنجا تهو به شهرا نه
کافر بووین، یان مسولمان، هر که سیک بووین، به پروویاندا کراوه بوون
و، شتی باشیان له هه موو که سیک ودرگرتوه، شتیڅ که شه ریهت
فه رمانی پی کردوه، یان پښی لی نه گرتوه.

با لهو باره وه سهرنجی ته م دوو ثایه ته بدهین:

۱- خوی پهرورد گار له سوورپه تی (الزمر) ثایه ته کانی (۱۷ و ۱۸) دا ده فهرمو ی:

﴿فَبَشِّرْ عِبَادَ ۝۱۷ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ ۝۱۸ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۖ﴾

واته: تنجا موژده بده بهو به ندانه م که گو ی بو هه موو قسه یه ک
ده گرن، دوا یی شو یښ با شترینی ده که ون، تا ته وانه خوا پښمای ی کردوون
{یان خوا خستووینه سهر پښی راست} تا ته وانه خاوه ن عه قلا نن.

۲- خوی کاریه جی له سوورپه تی (آل عمران) ثایه تی (۶۴) دا ده فهرمو ی:

﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْاْ اِلٰی كَلِمَةٍ سَوٰىمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ ۝۱۴۰ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۝۱۴۱ فَاِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُوْلُوْا اَشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ۝۱۴۲﴾

خوا به پښغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمو ی: بلی:
ته ی خاوه ن کتیبه کان! ودرن بو وشه یه ک که یه کسانه له به ینماندا
{واته: خالی هاو به شه}، که جگه له خوا نه په رستین و، هیچ شتیڅ

نه کهینه هاو به شی و، هه ندیکمان له جیاتی خوا هه ندیکمان نه کهین به په روه ردگارو سه رپه رشتیار، ئنجا ته گهر پشتمان هه لکرد، بلین: ئیوه شاهید بن که نیمه بو خوا ملکه چین.

براو خوشکه به ریزه کان!

ئهو دهوله ته ئیسلامییه ی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دایمه زرانده خه لیفه راشیده کانی فراوانیان کرد، له سه رده می (پیشینی چاک) دا بوو، ئهو دهوله ته ئیسلامییه توانی هه رچی شارستانییه ت و فله سه فه و فیکرو ته زمونی روم و فارس و هیندو چین و میصره، هه مووی له بو ته یه کدا له قالب بدات و، ته و دی که سوودی هه یه، لئی به هره مه مند بی، ته و هشی که سوودی نیه، فرپی بدا، مسولمانان ته گهر له حاله تی هیژدا بن، هیچ کات هه ستیارییان نابی به رانبه ر به فیکرو ته زمونی خه لکی دیکه، به لام کاتی له حاله تی بی هیژییدا دهن، ده چنه وه نیو که ولی خویان و پیان وایه هه ر خویان بجوولینن: کافر دهن! که به هووی بی هیژییه وه، ئهو حاله ته یان به سه ر دی.

مسولمانان کاتی ده سه لات و هیژیان هه بووه، به جوړیکی دیکه بوون، له سه رده می (مه ئمون) دا (دار الحکمة) دروست کرا له به غداو، هه رچی کتیبه کانی هیندو چین و فله سه فه کانی یونان بوون، وهریانگیران و هیچ گرفتیان نه بوو، هه روه ها له پیش ته وه شدا له سه رده می خه لیفه راشیده کاند، له ته زمونی ده وله تداریی روم و فارس، سوودی زوریان وهرگرت، وه ک پیشتر باسمان کرد، هه ستیان به هیچ سه غله تییه که نه ده کرد.

ئنجا بو زانیارییتان! له سه رده می پیشینی چاکدا، واته: له سه سده دی یه که مدا، هه موو ته وژمه سیاسی و فیکرییه کان و سه رجه م

زانسته ئیسلامییی کان له سه رده می ئه واندا چه که ریان داو، گه وړه بوون. هر هه شت مه زه به کان، زانیاری ته فسیرو زانسته کانی قورثان و، زانسته کانی فهرمووده، میژوو، سپره، زانسته کانی زمان، هه موویان لهو سی سه دهیه دا سه ریان هه لداو پاشان گه شیان کرد، هه وړه ها هر لهو سی سه دهیه دا، دهو له تی ئیسلامییی گه شه ی به خو وه بینی، له نه جامی هه له ینجانی جوړاو جوړ، له قورثان و سوننه ت و، داهینانی نوی له دنیا داریدا، به لام له دوی ئه وده، دهر گای ئیجتههاد قفل دراو مسولمانان که و تنه دواوه، که واته: کرانه و دی هو شیارانه به ووی ئه زمونه جوړاو جوړه کانی به شه وده، یه کی که له بنه مایه کانی جی ماوهری مسولمانان.

زور جار گوتوومه: مسولمان نابی سه به ته بی، هرچی تی بکری، وهری بگری، به لکو دهی بیژینگ بی، ئه و دی به که لک بی، بیه یلته وده، ئنجا ئه وانه ی پیان وایه کارلیک (تفاعل) ی ئه ریئیی مسولمانان، له گه ل کلتورو فهره نگی جوړاو جوړی گه لاند، هه له بووه (هه ندیک ئاوا دلین)، بو وینه: هه ندیک دین راسته وخو ره خنه ده گرن له عیلمی که لام، به تاییه تی له موخته زیله (وه که له شویئیی خویدا باسما ن کردوه)، ره خنه یان لی ده گرن له سه ر ئه و دی عه قلیان زور به کار هیئاوهو، زور سوودیان بینیه له کلتورو فهره نگی روم و فارس و رور هه لات و رور ئاوا، پیان وایه: ئه وه هه له بووه^(۱)!!

(۱) ئاشکرایه عه قلی خو به کار هینان و به هره وهر گرتن له فیکرو فهره نگی و کلتوری گه لان، پیویسته و هیچ عه ییی نیه، به لام زنده رویی کردن له پشت پی به ستنی عه قلا له سه ر حیسابی نه قل (وحی)، هه له یوه، ئه ویه که ره خنه ی پی له موخته زیله ده گیری.

به لام کاتی ئه کارلیکه ئیجایییه کراوه، توانیویه تی پیشکته وتویی و، قهناعت به خه لک یینی و، خه لک یینیته نیو ئیسلامه وه، خه لک بخاته ژیر کاریگه ری خویه وه، که واته: ئه بیر کردنه ویه ی که پی وایه: مسولمانان ده بی داخراو بن، سهر قاپ له سهر خویان دا بخهن، کارلیک له گه ل ده ورو به ریاندا نه کهن، ئه وه بو بیابان و کویره دییه ک باشه وه ده گونجی، که سیک که لکه له ی ئه وه ی له میشکدا نه بی، دین بکاته وه کالای بالای ژین، ئه وه ده بی بو خوی له شوینی خوی دا بنیشی و، سهری خوی کریکا، به لام که سی بیه وی دین یینیته وه نیو واقع، هیچ چاری نیه ده بی کارلیک بکات له گه ل واقیعه که ی ده ورو به ریدا، به لام هوشیارانه و بیدارانه، له چوار چی وه ی شه ریعه تدا، به ته تکید شه ریعت هیچ کاتیک له گه ل شتی کدا دژ نیه که: له سوودو به رژه وندی خه لکی بی و، ههر گیزیش له گه ل شتی خراپ و زیانبه خش نیه.

۲۱۰

ئنجا به رههم و شوینه واری ئه داخراوییه ی که باسمان کرد، دیاره و دیبینین: چون مسولمانانی خستوته په راویژی ژیانه وه، ئیستا مسولمانان له هه موو شتی کدا پیوستییان به نامسولمانانه، له بهر چی؟! له بهر ئه وه ی کارلیکی ئیجاییان به روو حی ئیسلامییه وه له گه ل ده ورو به ریاندا نه کردوه، بویه من وهک برایه کی دلسوزی خوتان پیتان ده لیم که: ههر گیز مه سلّه منه وه له مامه له کردن له گه ل خه لکداو، کارلیکی ئیجایی له گه ل ههر فیکره بو چون و سیاسه تی کدا، به لام بو خوت پیشتتر چه کدار به به تیگه یشتنی کی راست و دروست ده باره ی ئیسلام و شه ریعت، ئنجا بی منه ت به له گه ل ههر فیکره بو چون کدا روبه روو ده بیه وه {ته ماشا بکه! چی گوتراوه، ته ماشا مه که کی گوتویه تی؟!} بابه تییا نه ته ماشا بکه، نه ک خودییا نه.

لایبوردهیی و سینگ فراوانیی، له بواری
تیروانین و مامه له له گه ل کۆمه ل و
ته وژمه لاده رهکانی نیو ئۆممه ت دا

سی ددق دینمه وه له وباردوه، دواپی هندی قسه له زانایانه وه ده خوازمه وه.

۱- خوی بهرزو مهزن ده فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِيَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (الأنعام: ۱۵۹)

واته: بیگومان نه وانه ی که تایینه که ی خویان بهش بهش کردوه بوونه کومه ل کومه ل و تا قم تا قم، تو هیچ په یوه ندیت پیانه وه نیه (ته ی موحه ممه د! (صلی الله علیه وسلم) کاری وان بو لای خوا ده گه ریته وه، دواپی هه والیان پیده دا بهودی که ده یان کرد (واته: بهو لادان و په رته وازه بوون و تا قم تا قم بوونه).

۲- پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: {سَيَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي أَنَاسٌ يُحَدِّثُونَكَ مَا لَمْ تَسْمَعُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ، فَإِيَّاكُمْ وَيَا هُمْ} أخرجه أحمد برقم: (۸۵۸۰)، ومسلم برقم: (۷).

واته: له دوا دوا ی ئوممه تمدا که سانیک دهن، شتیکتان بو باس ده که ن {ده رباردی ئیسلام} که نه خوتان نه باب و باپی رانتان نه تان بیستوه، خوتانیان لی دوور بگرن.

۳- فهرموودیه کی دیکه ش له وباردوه هه یه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: {الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ، التَّقْوَى هَا هُنَا، وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، بِحَسَبِ أَمْرٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرَضُهُ} أخرجه أحمد برقم: (۷۷۱۳)، ومسلم برقم: (۲۵۶۴).

واته: مسوئلمان برای مسوئلمانه^(۱)، نه سته می لی دهکات، نه پشتی تی دهکات، نه به کهم ته ماشای دهکات، ته قواش لیره دایه، ثماژهی کرد بو سینهی موباره کی، سی جارن وای فهرمو (واته: ریشهی ته قوا له سینه و دیوی پنهان و نه بینراوی مروف دایه، به لام شوینه وارده کانی ته قوا له سهر جهستهی دهرده کهون)، مروف نه وندده خراپهی به سه که برای مسوئلمانی به کهم ته ماشا بکات، هه موو شتیکی مسوئلمان له سهر مسوئلمان قه دهغه یه: خوینی، مال و سامانی، که رامه تی (که رامه ت ته نیا مه به ست پی نامووس نیه، واته: سومعهی، ناوی، شوره تی).

(ابن تیمیة)^(۲) رحمه تی خوی لی بی، ده لی: (أَنَّ الْمُتَأَوِّلَ الَّذِي قَصَدَهُ مَتَابَعَةُ الرَّسُولِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يَكْفُر، بَلْ وَلَا يَفْسُق، إِذَا اجْتَهَدَ فَأَخْطَأَ، وَهَذَا مَشْهُورٌ عِنْدَ النَّاسِ فِي الْمَسَائِلِ الْعَمَلِيَّةِ، وَأَمَّا مَسَائِلُ الْعَقَائِدِ، فَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ كَفَرُ الْمُخْطِئِينَ فِيهَا، وَهَذَا الْقَوْلُ لَا يُعْرَفُ عَنْ أَحَدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ، وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ، وَلَا عَنْ أَحَدٍ مِنْ أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّمَا هُوَ فِي الْأَصْلِ مِنْ أَقْوَالِ أَهْلِ الْبِدْعِ الَّذِينَ يَبْتَدِعُونَ بِدْعَةً وَيَكْفُرُونَ مَنْ خَالَفَهُمْ، ... وَلَا يُلْزَمُ إِذَا كَانَ الْقَوْلُ كَفْرًا، أَنْ يَكْفُرَ كُلُّ مَنْ قَالَهُ مَعَ الْجَهْلِ وَالتَّأْوِيلِ، فَإِنْ ثَبُوتُ الْكُفْرِ فِي حَقِّ الشَّخْصِ الْمَعْنَى، ثَبُوتُ الْوَعِيدِ فِي الْآخِرَةِ

(۱) نه دی به نسبت خوشکان! بیگومان کۆرده کۆری پیاوان بووه، هه می شه نه وه بزانت، نه گه رنا (المسلمة أخت المسلم، والمسلم أخ المسلمة).

(۲) هه لیه ته وه سهرنج ددهن من زۆر جار له ئیبتو ته مییه ددهوازمه وه، له بهر نه وهی زانیه کی زۆر موخته بهر بووه، زۆر متمانه پیکراوه، نه و بابته تانهش که باسیان دکه م نه و قسهی زۆری له باره یانه وه هه یه، نه گه رنا زانیانی دیکهش له وبار وه قسه یان کرد وه.

في حقه، وذلك له شروط وموانع، كما بسطناه في موضعه، وإذا لم يكونوا في نفس الأمر كفاراً، لم يكونوا منافقين، فيكونون من المؤمنين، فَيَسْتَغْفِرُ لَهُمْ وَيَتَرَحَّمُ عَلَيْهِمْ، وإذا قال المؤمن:

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ الحشر.

يقصد كل من سبقه من قرون الأمة بالإيمان، وإن كان قد أخطأ في تأويل تأويله، فخالف السنة، أو أذنب ذنباً، فإنه من إخوانه الذين سبقوه بالإيمان، فيدخل في العموم، وإن كان من الثنتين والسبعين فرقة، فإنه ما من فرقة إلا وفيها خلق كثير ليسوا كفاراً، بل مؤمنين، فيهم ضلال وذنوب يستحقون به الوعيد كما يستحقه عصاة المؤمنين، والنبي (صلى الله عليه وسلم) لم يخرجهم من الإسلام، بل جعلهم من أمته ولم يقل: إنهم يُخَلَّدُونَ في النار، فهذا أصل عظيم ينبغي مراعاته، فإن كثيراً من المنتسبين إلى السنة، فيهم بدعة من جنس بدع الرافضة والخوارج، وأصحاب الرسول (صلى الله عليه وسلم) علي بن أبي طالب وغيره، لم يكفروا الخوارج الذين قاتلوهم^(١).

تهمه به راستی قسه‌یه‌کی زور به ری و جی و به ینصافانه و زانیانه‌یه، ده‌لی: تهو که‌سه‌ی که ته‌ویل ده‌کات {واته: له‌ده‌قیک تی‌ده‌گا به‌شیو‌یه‌ک که: له‌مانا رو‌آله‌تییه‌که‌ی خو‌ی لایده‌دا بو مانایه‌کی دیکه، له‌به‌ر هو‌یه‌ک که خو‌ی قه‌ناعه‌تی پی‌ی هه‌یه‌ی، تهو که‌سه که ته‌ویل ده‌کات و به هه‌له‌ش داده‌چی، مادام مه‌به‌ستی شو‌ینکه‌وتنی پی‌غه‌مبه‌ری خوا بی (صلى الله عليه وسلم) با تهو ته‌ویلله په‌یوده‌ندی به عه‌قیده‌شه‌وه هه‌بی، پی‌ی کافر نابی^(٢)، به‌لکو

(١) منهاج السنة النبوية، ج ٥، ص (٢٣٩-٢٤٠).

(٢) به‌لام (صالح الفوزان) له کتبی: (الإرشاد إلى صحيح الاعتقاد وأثره

پي فاسقيش نابي، مادام ئيجتihad بکات و نه پيکي، ته مهش له نيو خه لکدا دهر باردي مهسه له کرده ييه کان {واته: بابته فيقه ييه کان} شتيکي به تاشکرا زانراوه، به لام له مهسه له عه قیده ييه کاندا، زور له خه لکي ته وانه ي که به هه له دا ده چن، به کافريان داده نين! که ته وهش قسه يه که له هيچ کام له هاوه لانه وه، له وانه ش که به چاکي شويان که وتون، نه زانراوه نه بيستراوه {بيشتر باسما ن کرد که ثين و عه بباس ده لي: پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) له کاتي شه ور وييدا خوي بينيو، عائشه ش ده لي: مووه کانم وهستان، چون شتي وا ده بي؟ پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم) خوي نه بينيو، موعاويه ده يگوت: پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم) به جه سته وه سه فهري شه ور ويي نه کرده، ته واني دیکه هه موو ده لين: نه خير به جه سته وه بووه، هه روه ها زور مهسه له ي دیکه ش، که سيش به وي دیکه ي نه گوتوه: تو کافري، به لکو که س به وي دیکه ي نه گوتوه فاسقيشي، گوتويه تي: واي تيگه يشتوي، من به جور يکي دیکه ي تيگه يشتووم، مادام مه جالي تيدا هه يه {، هه روه ها ته مه له هيچ کام له پيشه وایاني مسولمانان نه زانراوه، که هر که سيک له مهسه له يه کي

علي اهل الشرك و الإلحاد) ص ۱۴۰ دا ده لي: ته شاعيره ماتوريديه، له باز نه ي ئيسلام دهر چون! تنجا ته وانه خوشيان به شويکه وتوي ئينو ته يميه، ئينو لقه يم ده زانن، بويه که ده گه ري مه وه بو کتيه کاني ثين و ته يميه و ئينو لقه يم، زور جيان له هي ته و جورده که سانه ي لافي شوي که وتني وان ليده دن! هه روه که ده گه ري مه وه بو کتيه کاني ئينو ه نه بل، زور جيان له هي (ابن عبدالوهاب)، ته حمه دي کوري ه نه بل که سي به کافر دانه واده، له سه ر ته وي که بلي: قورئان مه خلوقه، که چي موحه ممه دي کوري عبدالوهاب هه موو ده وه تي عوسماني کافر کرده به و پان و پوري وه و خوينيشي حه لال کردون!!!

عه قیده ییدا ته ئویلیکی هه له بکات، بلی: کافر، یان فاسقه، به لکو
 ئا ئه وه هه لکوه و ته، هه لکوه و ته و قسه ی ته هلی بیدعه ته، ته وانه ی
 بیدعه تیکیان داهیناوه، دواپی هه ر که سیك به دوا ی ته و بیدعه ته ی
 وان نه که وتبی، به کافریان داناوه، {واته: ته وه هه لوستی ته هلی
 بیدعه ته}، ئنجا قسه یه که به کوفر له قه لهم ددری، که سیك به
 نه زانی و به ته ئویل ته و قسه یه بکات، به کافر له قه لهم بدری، ته وه
 موصییه تیکی گه ورده یه، چونکه چه سپانی کوفر به سه ر که سیكدا
 وه که چه سپاندنی هه رده ی دواروژ به سه ریدا {که تو گوته: کافر،
 مانای وایه حه تمه ن له دۆزه خ دایه و ته و حوکه شه زور قورسه}،
 حوکه می واش چه ند مه رچی هه ن ده بی بی نه دی و، چه ندان په رچی
 هه ن، ده بی په رچه کان لایچن، (وه که پیشت باسما ن کرد)، ئنجا ته گه ر
 ته و جوړه که سانه که به هوی ته ئویلیکه وه به هه لدا چو نیکه وه
 شتیك ده لێن: که کوفر، یان شیرکه، با له بواری عه قیده شدا بی،
 ته گه ر کافر نه بن و مونا فیکیش نین، که واته: بروادارن، بویه داوای
 لیبور دنیشیان بو ده کری له لای خوا، کاتیك بروادار ده لی:

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي
 قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ الحشر.

{واته: په روه رد گارمان! له ئیمه وه له و براهه نه مان ببوره که بر وایان
 هیناوه}، له و حاله دا هه مو ته وانه ی ده بی مه به ست بی، که له پیش
 ته ودا له سه ده کانی پی شو دا له ئومه ته ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه
 وسلم) ئیمانیا ن هیناوه {به لکو من ده لیم: ده بی هی پیش پیغه مبه ری
 خواش (صلی الله علیه وسلم) بگریته وه، هه ر چی ته هلی ئیمان
 بی} با به هه لاه دا چووبی له ته ئویلی شتیكدا که ته ئویلی کرد وه

پيچه وانهی رښازی پيغه مبهه (صلی الله عليه وسلم) بی، یان
گوناهینکی کردبی.

{مه به سستی موعتزیله و خه واریج و شهه ریهه کان و قه ده ریهه و شیعه و
ته وانهیه، مادام ته هلی قیبلهن، با له شتیک و چند شتیکشدا به هله
چووبن، کهس بوی نیه به کافریان دابنی} چونکه ته ویش هر له و
برایانه یه تی که له پیش نه ودا ایمانیان هی ناوه، بویه ده چته نیو ته و
بازنه یه وه، به لکو با له و هفتاو دوو تاقمهش بی که پيغه مبهه (صلی
الله علیه وسلم) باسی کردوون، چونکه هیچ کام له م هفتاو دووه نیه،
که مسولمانان و پروادارانیکي زوریان له نیودا نه بن، که کافر نین، به لکو
پروادارن، به لی گونا هیان هیه، گومراییان هیه و، به هوئی ته و گونا و
گومراییه وه، شایسته ی هره شه ی دواړوژن، ههروهک چو ته وانهش که
پرواداری باش بن {واته: ته هلی بیدعته ش نه بن و له و هفتاو دووهش
نه بن}، ته گهر گونا هبار بن، هر شایسته ی هره شه ی دواړوژن، به لام
پيغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له بازنه ی ئیسلام ده ری نه کردوون،
به لکو وهک ئوممه تی خوئی باسی کردوون، {وهک فهرمو یه تی: {تَفَتَّرَقُ
أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً} أخرجه أحمد برقم: (۸۳۷۷) قال: شعيب الأرنؤوط:
إسناده حسن، واته: ئوممه تی نه ون} ههروهها نه یفه رموه: ته وانه له
دوزه خدا هه می شه یی ده بن، ته مهش بنچینه یه کی مه زنه، پیویسته ره چاو
بکری، چونکه زور له وانه ی که پال ده ری نه لای سوننه ت، بیدعته تی
وایان تیدایه هر له شیوه بیدعته تی رافیزه و خه واریج و ته وانی دیکه یه،
هاوه لانی پيغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) خوا لییان رازی بی:
عه لی کوری ته بیی تالیب و، غهیری ته ویش، ته و خه واریجه ی که
به کافریان داناون و له دژیان جه نگاون، ته وان به کافریان دانه ناون.

بنه‌مای هه‌ژده‌یه‌م

نواندنی هه‌لو‌یستی هاوسه‌نگ، له به‌ران‌به‌ر
حوکمرانانی لاده‌رو سته‌مکاردا

www.alibapir.com

نواندنی هه‌لویستی هاوسه‌نگیش له‌به‌رانبه‌ر حوکمرانانی لاددرو
سته‌مکارد، بنه‌مایه‌کی دیکه‌ی ریپازی جه‌ماوهری مسولمانه.

ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش کیشه‌و مشت و مریکی زوری له‌سه‌ره‌.

حوکمرانیك هه‌یه‌ حوکم به‌ قورئان ده‌کات، به‌لام لاددرو، سته‌م
ده‌کات، خراپه‌ ده‌کات، شوین ئاره‌زووه‌کانی خو‌ی ده‌که‌وی، به‌لام
حوکم به‌شهریعت ده‌کات، ده‌بی هه‌لویست له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌و جو‌ره
حوکمرانانه‌دا چۆن بی‌؟

زانایان که قسه‌یان کردوه، ده‌باردی ئه‌و جو‌ره حوکمرانانه قسه‌یان
کردوه، نه‌ک ده‌باردی حوکمرانیك که له‌ ئه‌سلدا شهریعتی له‌لا
ره‌فزه‌و، دان به‌ دینی خوادا ناهیین، ئه‌وه‌ی زانایان له‌ رابردوودا
قسه‌یان له‌بارده‌و کردوه، ئه‌و جو‌ره حوکمرانانه‌یان مه‌به‌ست نیه‌، هه‌ر
بۆیه‌ که زانایانیکی وه‌ک ئه‌لبانیی، ئیبنو باز، ئیبنو عوسه‌یمین و
غهی‌ری ئه‌وانه‌ش، دینن ئه‌و فه‌رمایشتانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله
علیه وسلم) کاتی خو‌ی فه‌رموونی، بۆ حوکمرانانیك که حوکم به‌
شهریعت ده‌که‌ن، به‌لام هه‌له‌و که‌م و کورپیان هه‌یه‌و، ده‌یان‌ه‌وی ئه‌و
فه‌رموودانه به‌سه‌ر که‌سانیکدا بچه‌سپینن، که جیان له‌و حوکمرانانه‌ی
کار به‌ شهریعت ده‌که‌ن و، هه‌ر دان به‌ شهریعت دانا‌هینن، ئه‌وه
هه‌له‌یه‌، ده‌بی هه‌رکه‌سه‌ وه‌ک خو‌ی ته‌ماشای بکه‌ین، هه‌لبه‌ت
من له‌و جو‌ره که‌سانه‌ش نیم هه‌ر خوا خوام بی‌، مسولمانیک، یان
حوکمرانیك کافر بکه‌م، به‌ پیچه‌وانه‌وه‌: خوا خوامه‌ مسولمان زۆر بن،
به‌لام که‌سیکیش که کوفری ئاشکرای لی بینرابی، ده‌بی وه‌ک خو‌ی
مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ی، که‌سیکیش که ئیسلام و کوفری تیدا‌بی،

ته ماشا ده کهین کوفره کهی چهنده، ئیسلامه تییه کهی چهنده؟ ئایا کوفره کهی وایه که به ته ئویل بی، به نه زانین بی، ئایا یه کینک لهو پهرچانهی ههن، که پیشتر باسمان کردن؟ چونکه به راستیی حوکمدان به سهر خه لکدا بو بردنه دهریان له بازنه ی ئیسلام، ئیشی هه موو کهس نیه، ئیشی زانایان و شاره زایان و پسپوران، ته وان ده زانن مه رجه کان چوئن؟ په رچه کان چوئن؟ حاله ته کان چوئن؟ هه رچی راست بووه بو ی نیه خه لک بو به هه شت و بو دۆزه ببا، ته بو حامیدی غه زالیی ده لی: ته گهر ئینسان به هه لدا بچی له به مسولمان دانانی هه زار کافردا، له لای خوا ئاسانتره که به هه لدا بچی له به کافر دانانی یه ک مسولماندا.

ئیتاش با چهند ده قیک لهو باره وه، به ئینینه وه:

۲۲۲

۱- خوی کاربه جی ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ (النساء).

واته: ئهی ته وانه ی بر واتان هیناوه! فهرمانبه ربی خوا بکهن و، فهرمانبه ربی پیغه مبه ر بکهن و، هی کاربه ده ستانیک که له خوتانن و، ته گهر که وتنه نا کوکییه ک له نیو خوتاندا، بیگێر نه وه بو لای خواو پیغه مبه ر....

۲- ههروه ها خوی په روه ردگار ده فهرموی: ﴿وَلَا تَعَاوُزُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (المائدة).

واته: هاوکاری یه کدی بکه نه سهر چاکه کاری و پاریزکاری و،
هاوکاری یه کدی مه که نه سهر گوناوه دسدریزکاری و، پاریز له
خوا بکه نه، بیگومان خوا تو له ی تونده.

۳- له سووره تی (البقرة) دا خوا سبحانه و تعالی ده فره موی: ﴿وَإِذْ
أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ
ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة: ۱۲۴)

واته: یاد بکه وه کاتیک په روهردگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی
تاقیکردوه به چه ند وشه یه ک {هه وشه یه ک ئه رکیکی گرتبووه خو ی}،
کاتیک ته وای کردن، خوا فره موی: من ده که مه پیشه وای بو خه لک،
گوتی: له وه چه که شم؟ خوا فره موی: سته مکاران په یمانی من
نایانگریته وه.

۴- له فره مایشتیکدا هاتوه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)
ده فره موی: {سَتَرُونَ بَعْدِي أَثَرًا وَأُمُورًا تُنْكِرُونَهَا، قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا يَا رَسُولَ
اللَّهِ؟ قَالَ: أَذُوا إِلَيْهِمْ حَقُّهُمْ، وَسَلُّوا اللَّهَ حَقُّكُمْ} أخرجه البخاري برقم:
(۶۶۴۴)، والترمذي برقم: (۲۱۹۰) وقال: حسن صحيح.

واته: له دوا ی من (أَثَرًا) ده بینن {مه به ست ته ویه که سی که هه قی
خه لک بو خو ی بی نی، پیچه وانه ی «ایشار»}، هه روها چه ند شتی که
ده بینن که نکوولی یان لی ده که نه و پیتان خراپن، گوتیان: به چی
فرمانمان پی ده که ی، ته ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)؟!
فره موی: ته و کاربه ده ستانه ی وا ده که نه، مافه که یان پی بده نه و،
مافی خو تان له خوا داوا بکه نه.

واته: ټووه مه که نه بيانووي ټووهي سه ننگه ريان لي بگرن.

۵- فهرمووده يه کي دیکه ي پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) که به روالهت له گهل ټو فهرمووده ي پيشيدا تيک ده گيري و، دوايي باسي ده که ين که ټه وانه چوڼ پيکه وه ده گونجيريڼ، که ټه وه ټيشي ټه هلي عيلمه و، ده بي ټه وه ده قانه ي که به روالهت تيک ده گيريڼ، چا کيان لي ورد بيه وه، چونکه رهنگه ټه وه ده قانه ي که به روالهت تيکده گيريڼ، هر کاميان باسي لايه ک و پرويه ک له مه سه له که بکات و، به هه موويان وينه يه کي ته و اوو کامل به ده سه وه بدن، نه ک تيک بگيريڼ.

پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم) ده فهرموي: {مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّةٍ قَبْلِي، إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ حَوَارِيُّونَ وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدُونَ بِأَمْرِهِ، ثُمَّ إِنَّهَا تَخْلُفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ، يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ، وَيَقْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ، فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بَيِّدِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ} أخرجه أحمد برقم: (٤٣٧٩)، ومسلم برقم: (٥٠).

واته: خوا هيچ پيغه مبهري کي له ټوممه تاني پيش من نه ناردوه، مه گهر له ټوممه ته که ي هاوډلان و که سانيکي دانسته هه بوون، که ريبازه که يان ده گرت و شويڼ ريبازه که ي ده که وتن، ټنجا دواي وان که سانيکي خراب بوونه جينشنيان، که ټووهي ده يانگوت: نه يان ده کردو، شتيکيان ده کرد، که فهرمانيان پينه کراوه، {واته: له ربي ټو پيغه مبهريه لايان ددها، ياني: ټوممه تي منيش له ربي من لاده دنه}، ټنجا هر که سيک به ده ست له دري ټه وانه تيکوشه بر واداره و، هر

که سيک به زمان له دږي ته وانه تيښکوشي بږواداردو، هر که سيک به دليش له دږي ته وانه تيښکوشي بږوادارد، به لام له دواي ته وه {واته: به دليش دږيان نه بږي} ته وه به ته ندازي يه که دنکه خه رته له بږوا له دلي دانيه {مادام نه هه لويستياي ددروني هه بږي، نه هه لويستياي زمانياي، نه هه لويستياي جه سته يي}.

دوو قسه ي پيکه وه دږو پيچه وانه ي، دووان له زانايان:

دووان له زانايان، دوو قسه ي پيچه وانه ي يه کدي ده کن، که (ابن تيمية) و (ابن حزم)ن:

(۱) - (ابن تيمية) دلي: {لهذا كان المشهور من مذهب أهل السنة أنهم لا يرون الخروج على الأئمة وقتالهم بالسيف، وإن كان فيهم ظلم، كما دلت على ذلك الأحاديث الصحيحة المستفيضة عن النبي (صلى الله عليه وسلم) لأن الفساد في القتال والفتنة، أعظم من الفساد الحاصل بظلمهم بدون قتال ولا فتنة، فلا يدفع أعظم الفسادين بالتزام أدناهما، ولعله لا يكاد يُعرف طائفة خرجت على ذي سلطان، إلا وكان في خروجها من الفساد ما هو أعظم من الفساد الذي أزالته} ^{(۱) (۲)} واته: بويه ته وه ي که زانراوه له بوجووني ته هلي سونهت {واته: ته وانه ي که به دواي ريښايي پيغه مبهه که وتوون}، ته وه بووه که پييان وا بووه: نابي له دږي پيشه وايان و هوکمرانان راپه رين بکري به شمشير (به چه ک)،

(۱) منهاج السنة النبوية ج ۲، ص ۱۶.

(۲) هه لېته ته وه راي (ابن تيمية) يه، من بوجوم رام ناوا نيه، به لام من راپه که ي ته وتان بو مانا ده کم، دواي راي خومتان پي ده ليم.

هه رچه نده سته میشیان تیدایی، فهرمایشته راسته کان که زورن و له پیغه مبه رده هاتون، شه ده گه یه نن، (دوایی ته علیلی ده کات، که بوچی ده بی وایی؟) چونکه شه خراپه کاری و ئالوزییه ی که به هوئی جهنگ و ئاژاوده پهیدا ده بی، مه زنتره لهو خراپه کارییه ی که به هوئی سته می ته وانه وه پهیدا ده بی، به بی شه له گه ل خه لک بکه ن و ئاژاوه پهیدا بکه ن، بو یه نایی خراپه کارییه کی گچکه تر به خراپه کارییه کی گه وره تر پال پیوه بنری و، رهنگه نه زانری هیچ کو مه لیک هه بن، له دژری هوکمرانیك راپه ری بن، مه گه ر به هوئی راپه رین و سه نگه ر گرتنی ته وانه وه، خراپه کارییه ک پهیدا بووه، گه وره تر بووه لهو خراپه کارییه ی که لایان برده وه.

(۲) - (ابن حزم) رای پیچه وانه ی شه مه یه، ده لی: {إن وقع شيء من الجور وإن قل، أن يكلم الإمام في ذلك ويمنع منه، فإن امتنع وراجع الحق، وأذعن للقود من البشرية، أو من الأعضاء وإقامة حد الزنا والقذف والخمر عليه، فلا سبيل إلى خلعه، وهو إمام كما كان، لا يحل خلعه، فإن امتنع من إنفاذ شيء من هذه الواجبات عليه، ولم يراجع، وجب خلعه وإقامة غيره، ممن يقوم بالحق} (۱).

دوایی ده لی: {هذا هو قول كثير من الصحابة، والتابعين، وهو قول: أبي حنيفة ومالك والشافعي، وشريك وأصحابهم، فإن كل من ذكرنا من قديم وحديث، إما ناطق بذلك في فتواه، وإما فاعل لذلك بسل سيفه في إنكار ما رآه منكراً} (۲).

(۱) (الفصل في الملل والأهواء والنحل، ج ۴ ص ۱۷۵-۱۷۶).

(۲) ج ۴ ص ۱۷۱-۱۷۲.

واته: ته گهر ته ندازديه كه له ستم له حوكمرانيك هوه دهر كه وت، هه رچه نده تهو ستم مه كه ميش بې، پيوسته تهو حوكمران و پيشه وايه قسه ی له گه لدا بكری و، دهستی بگیری و، رپی لی بگیری، ئنجا ته گهر وازی هیئاو گه راپه وه بو حق و، ملی كه چ كرد بو سزای شه رعیی {كه قه مچی لیډرانه، یاخود دهست برانه} و ملی كه چ كرد بو تهودی ته گهر زینای كرد بوو، سزایه كه ی له سهر جیبه جی بكری و، سزای بوختانی داوین پیسی و سزای شه راب خوړی له سهر جیبه جی بكری، مادام ملكه چ بكات بو تهو سزایانه، تهو كاته نابې له سهر كار لابدری، وهك پيشی له جی خوی دهمینته وه، به لام ته گهر بو ههر كاميك له وانه ملی كه چ نه كردو نه گه راپه وه، تهوه پيوسته لابدری و، كه سیكي ديكه كه هق جیبه جی دهكات، له شوینی دابنری، تهو دهش قسه ی زوړيك له هاوه لانهو، قسه ی زوړيك له شویكه وتوانه و، تهوه قسه ی تهو حه نیفه و مالیک و شافیعی و شورپيك و هاوه لانیانه، چونكه تهوانه ی كه باسما ن كردن، چ له تهوانه ی پيشی، چ له تهوانی تازه، یان فهتوای داوه به قسه، یاخود به كردوه بو خوی به شدار بووه له راپه رپیندا {له دژی تهو حوكمرانه ستمه كارانه}، بو بهرنگار بوونهودی تهودی كه به ناشه رعیی و ناهه قی زانیوه.

ئنجا ته گهر سهرنجی تهو ثایهت و فهرموودانه -كه پيشتر هیئامانن- بدین و ته ماشای قسه ی تهو دوو زانیاهش بکهین، كه قسه ی زانیانی ديكهش زوړن، بو مان ددرده كه وی كه تهوه بابته یكي زوړ وردوه زوړ لایه نی هه و، وا ددرده كه وی كه تیكگیران هه بې، له نیوان هه ندیک له دهقه كاندا.

دیسان ئە گەر تە ماشا بکەین: لە هەلۆیستی پێشینی چاکیشماندا،
جۆریک ئە ناکوکیی هەیه:

حەسەنی کۆری عەلی خوا لیی رازی بی، صولح دەکات لە گەل
موعاویەدا.

بەلام حوسەینی کۆری عەلی خوا لیی رازی بی، شۆرش دەکات
لە دژی یەزیدو، عەبدوڵلای کۆری زوییر شۆرش دەکات لە دژی
بەنی ئومەییە.

بەلام عەبدوڵلای کۆری عومەر نوێریان لە دوا دەکات و لە گەلیان
دەسازئ.

هەروەها حەسەنی بەصرایی رەخنە ی لیگرتوون، بەلام لییان
رانه پەریوە، کەچی عەبدوڕرەحمانی کۆری ئەشعەت شۆرشی
کردووە لییان راپەریوە.

هەروەها جە عەفری صادق لە زانایانەو شیعیەش دەلین: تیمامی
حەوتەممانە، بێدەنگ بوو مودارای کردووە، بەلام زەیدی کۆری
عەلی، کە ئەویش هەر یەکیکە لە زانایانی ئەهل و بەیت شۆرشی
کردووە، دوایی سەری خۆشی لەسەر داناو، دەتوانین زۆر نمونە ی
دیکەش بێنین، ئنجا ئایا ئەو چۆن لیک دەدرێتەو؟

پای بهنده له باره ی ئه و مه سه له یه وه و، چۆنیه تی پیکه وه گونجاندنی
فه رمووده کان:

براو خوشکه به پیره کانم!

له مه وسووعه ی: {ئیسلام و ده له تداریی} بهرگی (۲) لاپه ره (۳۲۵)
تاكو (۳۷۵) په نجا لاپه رده له سه ر ئه و مه سه له یه نووسیوه، بۆیه ئه و دی
که من به په نجا لاپه رده نووسیوومه، ناتوانم لیره باسی بکه م، هه روه ها له
بهرگی هه وته می مه وسووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)
دا، که له چاپی دووه میدا ده بیته کتیی یازدهیه م، له ویشدا باسم کردوه.

ئنجنا من بۆ چوونه که ی خۆم و چۆنیه تی کو کردنه و دی ئایه ته کان و
قسه ی زانایانیش پیکه وه، له چهند خالی کدا پوخت ده که مه وه:

یه که م: هه له یه ک و دووان جیان، له بهرده وامیی له سه ر هه له و سته م و
گوناح و خراپه و تاوان:

دیاره ئه مه هیچی له گه ل حوکمرانانی ئیستام نیه، حوکمرانانی
ئیستا ئه و دی که برۆای به شه ریه ت نیه و، ئیسلام به هه له ده زانی،
ئه وه حیساییکی دیکه ی هه یه، ئه وه ده بی جاریکی دی خه لک
تیبگه یه نیه وه که نابج به دوا ی که سیکی وا بکه وئ، که برۆای به
پیغه مبه ره که ی نیه و، برۆای به شه ریه ته که ی نیه، ئه وه حیسابه که ی
جیا یه، من قسه له واقعی پیشی ده که م.

که واته: ئه و فه رمووده یی که ده فه رموی: ئارام بگره، ئه گه ر
حوکمران مالت ببات و له پشتیش بدات! ئه وه مه به ست ئه و کاته یه
که زو له که له تۆو له یه کیکی دیکه بووه، به لام کاتی که حوکمران

سته م له هه مووان ده کات، تا ته وه فهرمووده که ی دیکه، باسی ته و
حاله ده کات، که ده فهرموئ: هه ر که سيک به ده ست له دژيان بي،
به زمان له دژيان بي، به دل له دژيان بي، ته وه بر واداره، ته گهرنا
ته و ی دیکه، به ته ندازه ی دنکه خهرته له يه ک ثيمان له دلیدا نيه.

دووهم: هه ل و مهرجی نه گونجاو بو گورانکاری جيايه، له هه ل و مهرجی
گونجاو:

هه نديک له پيشيني چاکمان که راپه ريون، پيان وا بووه هه ل
و مهرجه که گونجاوه، تنجا دوايي که نه يان پيکاوه، ته وه شتيکی
ديکه يه، ته وانی دیکه ش که گوتوويانه: راپه رين به که لک نايه ت،
له بهر ته وه بووه، که پيان وا بووه کاته که گونجاو نيه، بو وینه: له
(جعفر الصادق) رپوايه ت کراوه گوتوويه تی: به نو ثومه ييه ته گهر
کيويش به گزياندا بچی، له بن دی، به گزياندا مه چن، تا کو خوا
له به ينيان ده بات، ته وه بوو که له سالی (۱۳۲ک) دا به نو ثومه ييه
دواي نه وه دو دوو (۹۲)^(۱) سال، حوکمه که يان کو تابی پنه ات و،
عه باباسييه کان هاتنه شوينيان، که ته وانی ش له وانیان چاکتر نه کرد.

سييه م: هه ر بويه ش هه ر دوو هه لوسته کان هه بوون:

واته: ثايه ته کانی قورثان و ده قه کانی سوننه ت، هه ر دوو ليکيگه يشتنيان
لي ده فامرینه وه، چونکه خواي په نه انزان، پاشان پتغه مبه ري خوا
(صلي الله عليه وسلم) زانيويانه هه ر دوو ک حاله ته که دینه پيشی و
پيويسته ده قه کانی شه ريعة ت ده لاله تيان له سه ر بکه ن.

(۱) موعاويه له (۴۰) ی کوچييدا بوويه حوکمران، هه تا: (۱۳۲) ی کوچيی
که واته: $۹۲ = ۳۲ + ۶۰$ سال، يا خود: ۹۲-۱۳۲-۴۰.

چوارهم: دواى شکست هیڼانى ههوله کانی شوږش کردن و ړاپه ړین، ښجا
ړای شوږش کردن و ړاپه ړین، کز بوو:

به لږ له و کاته وه زانایان فه توایانداو گوتیان: ړامه په ړن، چونکه
زانایان که سهرکه وتوو نابن، ته ماشایان کرد تهو دوله ت و حکومت ته،
سوږاو ناساییش و پولیسی هیه، هرچی لیى راست بیته وه، زهره
دهکات، گوتیان: وازی لی بیڼن، نه که له بهر ته وهی که دروست نیه
له ته سلدا، له بهر ته وهی سهرکه وتوو نابن.

پینجهم: زانایان هر ده لږن: له بهر ته وهی که ړاپه ړین زیانی زیاتره، بویه
نابى بکری:

ښبن و ته مییه ده لی: له بهر ته وهی زیانی زیاتره، بویه واز بیڼن
له ړاپه ړین، هه روه ها گوتویه تی: هیچ که سیکم نه بیڼیوه ویستبیى
خراپه کاریه که لایبات، مه گهر تهو خراپه کاریه ی هاتوته جی، زیاتر
بووه له وهی ویستویه تی لایبات، له بهر ته وه گوتویه تی: دهستی
لی مه دهن، وه که ده گوتری: (چاکی مه که با خراب نه بی)!

ثم بابه ته وه که گوتم: به راستی باسیکی زور به لق و پوپ و
نالوزو زور له زانایانیش تییدا تووشی به زایه دان، یاخود تیپه ړاندن
بوون، هه بووه تی پهراندوه، که هه هر کوکرانیک توزیکی لادا، ده بی
لیى ړاپه ړین، خه واریج وایان کردوه، هی واش بووه به راستی تووشی
کورته یڼان بووه، که حوکمران هه رچی کردی، ده بی لیى گه ړیى،
تهو فه رمایشتانه یان زیاتر ته ماشا کردوه، که باسی تهو ده کهن: نارام
بگره، به لام مه بهستی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) نارام گرتن
بووه له سهر هه لیه که و دووان و، له سهر هه ندی زولمی جوزیى، به لام

که سيک که له بڼه رتدا شريعت هر وډلا دهنی، يان که سيک که هر (بيت المال) بهی خوی دهنی و، که سيک که خهک به کويلهی خوی دهنی، وک. بهنو نوميهيو بهنو عهباس هندیکیان وایان کردو، پیغمبر (صلى الله عليه وسلم) بهوانهی نه فرموده: لیان بیدهنگ بن، هر بویهش پیشه وایان و زانیانی بهرجهسته، بیدهنگ نه بوون، تهوانیش تهو فرمودانهیان بینيون، بهلام زانیوانه مهبهست له بیدهنگ بوون، بیدهنگ بوون، له تاست تهو حوکمراناندا نه بووه، که بیتامیان کردوو، هیچ شتیکیان بو کهس نه هیشتوتهوه.

نجا شایانی باسیشه کهلم روظرگارماندا، تهگر راست بی دولته دولتهی دامه زراوکان (دولة المؤسسات) بی، تهو بیگومان جگه له پهرلمان (تهنجوومهنی نوینهران) که کاره سره کییه کهی بریتیه له چاودیږی کردنی حکومته و رخنه لیگرتنی و، بهرگری کردن له ماف و تازادییه کانی خهک و جه ماوهری، پاراستنی ریژ و کهرامته و سامان و بهرژوهندییه کانیان، دهستلائی دادوهری (السلطة القضائية) یش هیهو، دهگونجی گهلیک دامه زراوه دزگای دیکهش دروست بکړن وک. داواکاری گشتی (الإدعاء العام) و، دزگای چاودیږی دارایی (جهاز الرقابة المالية) و دهستهی دهستپاکیی (هيئة النزاهة) و... هتد.

گرنگ تهوویه بهپی ثایه ته کانی قورئان و دهقه کانی سوننه، نابی هیچ دهستلائیک له سهرووی ثیرادهی تازادانهی خهک و کومه لگای مسولمانه و بهی، که بریاریداوه ژینی بهپی دینی بهرپوه بهری، هروهها پیویسته بهرژوهندیی گشتی خهک و جه ماوهری، سهنگی مهحک و پیوهر بی و، ریگا به هیچ کهس و لایه نیک

نه درې وهك: تاك، بنه مالله، هوږ، حيزب، نه ته وه، طائفه... كه
له سهر حيسابې بهر ژه وهندي گشتي خه لك، بهر ژه وهندي تاييه تبي،
ناشهرعي خوي دابین بكت، نجا چ بهر ژه وهندي سياسي، چ
تابووري، چ كومه لايه تبي،... بي.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. To the left, it includes a Facebook link 'پښاندي مکتلې موسسه علې بابېر' and a QR code. To the right, it includes a Facebook link 'علې بابېر Alibapir', a YouTube link 'علې بابېر Alibapir', and a QR code. The bottom section contains the website URL 'www.alibapir.net' in English and Pashto, along with QR codes for downloading the app. The banner is framed by a blue and red border.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

بنه‌مای نۆزده‌یه‌م

باشترین مامه‌له

له‌گه‌ڵ هاوولا‌تیانی نامسو‌لماندا

یه کیکی دیکه له تایبه تمه‌ندی و هیله گشتییه کانی به‌رنامه‌و ریپازی زۆربه‌ی مسوَلمانان، شه‌ویه که: باشت‌ترین مامه‌له‌یان بووه له چوار چیوه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامیی دا، له‌گه‌ل نامسوَلماناندا، زۆر له‌گه‌لیان به‌ ئینصاف و به‌ ره‌حم و داد‌گه‌ر بوون.

با ته‌ماشای چهند ده‌قیک بکه‌ین:

۱- خوای داد‌گه‌ر له‌ سووره‌تی (الممتحنة) ثایه‌تی (۸) دا ده‌فه‌رموی:

﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الممتحنة).

واته: خوا لیتان قه‌ده‌غه‌ ناکات، که‌سانیک که له‌ دیندا جه‌نگیان له‌ دژ نه‌کردوون و، له‌ مال و حالی خۆتان وه‌ده‌ریان نه‌ناون، که له‌گه‌لیان چاکه‌کار بن و، له‌ مالی خۆتان پییان ببه‌خشن، بی‌گومان خوا به‌خشه‌رانی خۆش ده‌وین.

زۆر له‌ ته‌فسیره‌کان وشه‌ی (الْمُقْسِطِينَ) یان لی‌رده‌ا، به‌ داد‌گه‌ران لیک داوه‌ته‌وه، به‌لام وەک باسم کردوه له‌ هه‌ندیک له‌ کتییبه‌کانی خۆمدا، شه‌سله‌ن ناگونجی لی‌رده‌ا (قسط) مه‌به‌ست پیی داد‌گه‌ریی بی، چونکه‌ داد‌گه‌ر بوون له‌گه‌ل نامسوَلماناندا، هیچ کاتیک قه‌ده‌غه‌ ناکری، چ شه‌وان دژایه‌تی دینت بکه‌ن و، له‌ مال و حال وه‌ده‌رت بنین، چ دژایه‌تییت نه‌که‌ن و، له‌ مال و حال وه‌ده‌رت نه‌نین، ده‌بی هه‌ر له‌گه‌لیان داد‌گه‌ر بی، به‌به‌لگه‌ی شه‌وه که‌ خوا ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ (المائدة).

واته: با رِق هه لسانتان له که سانیك که دوژمنتانن، واتان لی نه کات که ناداد گهرین، داد گهرین، شه وه له ته قواوه نیزیکتره.

که واته: شه وی که ده گونجی قه دهغه بکری، بریتییه له چاکه کاری مه عنه ویی، که وشه ی: (أَنْ تَبْرُوهُمُ) دهیگه یه نی و، چاکه کاری و هاوکاری ماددی، که (وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ) دهیگه یه نی، ئنجا له پروی زمانی عه ره بییشه وه (أَقْسَط) واته: داد گهری کرد، به لام (أَقْسَط إِلَيْهِ) واته: به شیک له مالی خوی پیدا، واته: خوی کار به جی به نسبت مامه له له گه نامسولماناندا ده فهرموی: خوا لیتان قه دهغه ناکات - به نسبت نامسولمانانه وه - که له پروی مه عنه وییه وه له گه لیان هاوکارو چاکه کارین، له گه لیان به سوزو به رهحم بن، له پروی ماددییشه وه، هاوکاریان بن و، خواش هاوکاران و مال و سامانی خو به خشه رانی خوشدوین.

۲- له سوورده تی (المائدة) ثایه تی (۲) دا ده فهرموی: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا وَتَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِلْرِ وَالنَّفْوٰی وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدُوْنِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ﴾

واته: با رِق هه لسانتان له کو مه لیک، که ئیویان له مزگه وتی حه رام گیرایه وه {نه یانه یشت بچن عومره بکن له سالی شه شه می کوچی دا، که صولحی حوده یییه لی که وته وه، با شه و رقه تان به هو ی شه هه لویسته یانه وه به رانه برتان} واتان لینه کات که ئیوه ده ستریزی بکنه سهریان، {ئیودش شه وان بگیرنه وه، که ده سه لاتتان هه یه نه هیلن بین بو مزگه وتی حه رام}، هاوکاری یه کدیش بکن

له سهر چا که کاري و پاريز کاري و، هاوکاري يه کدی مه کهن له سهر گوناخ و دستدریژي.

۳- له سووړه تي (المائدة) ثايه تي (۸) دا ده فهرموي: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتُوبًا قَوْمِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَآنُ قَوْمٍ عَلَيْكُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا اُعْدِلُوا هُوَ اقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (۸)

واټه: ټه ټه وانه ي بروتان هيناوه! زور بو خوا شايه دي به داد گهرانه بدن و، با رق هه لسانتان له کومه لیک و اتان لي نه کات که ناداد گهر بن، داد گهر بن، ټه وه له پاريز کارييه وه نزيکتره و، پاريز بکهن، بيگومان خوا به وه ي ديه کهن، شاره زايه.

۴- له سووړه تي (النساء) ثايه تي (۸۶) دا خوي داد گهر ده فهرموي: ﴿وَإِذَا حُيِّمْتُمْ بِنَحْيِهِ فَحْيُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ (۸۶)

واټه: ټه گهر سلاوتان ليکرا به سلاويک، به باشر له خوي يان وه خوي وه لامي بده نه وه، بيگومان خوا له سهر هه موو شتيک ليپر سه رده وه چاو ديړه.

کافريک، جووله که يه که، نه صرانيه که، مولحيدیک، سلاوت لي ده کات، ده بي چي بکه ي؟ به باشر له خوي وه لامي بده وه، چونکه حه يفه کافر له مسولمان به ريژترو چاکتر بي و، ده ستي چاکه و پياوړه تي باباي کافر، به سهر مسولمانه وه هه بي! بويه به شيويه کي

چاکتر لەهی خۆی، وەلامی بدەود، بگرە هەول بدە تو پێشی سلاو
لەو بکە، ئەگەر نا لایەنی کەم وەك خۆی وەلامی بدەود.

دیاری لەو بارەودە زانیان مشت و مریان بوو، مشت و مەرەكەشیان
هەلقولای و واقیعی خۆیان بوو، فەرماشتێك هەیه دەفەر موی: {لَا
تَبَدَّوْا إِلَيْهِمْ وَلَا النَّصَارَىٰ بِالسَّلَامِ فَإِذَا لَقِيتُمْ أَحَدَهُمْ فِي طَرِيقٍ فَاصْطَرُّوهُ
إِلَىٰ أَصْبَاقِهِ} أخرجه أحمد برقم (٨٥٤٢)، ومسلم برقم (٢١٦٧)، وأبو داود برقم
(٥٢٠٥)، والترمذي برقم (٢٧٠٠) وقال: حسن صحيح.

واتە: بۆ سلاو کردن لە جوولەکەو نەصرانییەکان دەستپێشخەر
مەبن و هەر کات لە پێیدا بەیەکیکیان گەشتن، ناچاری قەرایی
پێیە بکەن! راستە ئەو فەرموودەیە لە رووی سەنەدەود تەواود
سەحیحە، بەلام دەبێ ئێمە هۆکاری گوترانەکە ی بزانن: هەندێک
لە زانیان گوتوویانە: کاتی موسوڵمانان دەچوون بۆ خەبەر، لەبەر
ئەوێ جوولەکەکان پەیمانیاں شکاندبوو، پێغەمبەر (صلی الله
عليه وسلم) فەرمووی: بۆ ئەوێ جوولەکەکان بزانن کە ئێوە خاوەن
هێزو دەستەلاتن، لە پێیە خۆتانیاں لەبەر لامەدەن!! بەلام ئایا ئەو
بنچینەیهکەو دەبێ هەر ئاوا مامەڵە لەگەڵ ئەهلی کیتابدا بکەن؟
ئەدی بۆچی خوا دەفەر موی: خوا لێتان قەدەغە ناکات کە لەگەڵیان
چاکەکارین و بەخشنەدەن؟! پاشان نابێ هیچ کەس رەوشتی لەهی
موسوڵمان جواتر بێ، مانای چییە تو پالی پێوە بنی بۆ لاری؟،
کەواتە: ئەو بۆ کاتیکی دیاری کراو هەل و مەرجیکی دیاری
کراو بوو، ئەو کە بنچینەیهکی گشتیی بێ.^(١)

(١) (مسلم) لە (صحيح)کە ی خۆیدا بە ژمارە: ٥٦٢٧، بەم پێژەیه هیناویەتی:

ئنجاهه نديك له زانايان دهرباره ی ئه وه كه: ئايا ئه گهر كافر سلاوی كرد، دروسته وهلامی سلاوه كه ی بدیه وه؟ گوتوویانه: نه خیر، یان گوتوویانه: ههر دهی بلی (وعلیکم)، له بهر ئه وه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) كه جووله كه كان سلاویان لی کردوه، فهرموویه تی: (وعلیکم)، ئنجاهه ئايا ئه مه وایه؟ بیگومان نه خیر.

جاری ئه صلّه ن مسولمان له سه ری پویسته، ده ست پیشخه ر بی له چاکه و جوامیری و ریزو حورمه تدا، چونکه خوا ده فهرمو ی: .

﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (١٩٥) البقرة.

واته: چاکه بکه ن، بیگومان خوا چاکه کارانی خوشدهوین، نه یفه رمووه له گه ل کی؟

هه روه ها ده فهرمو ی: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ﴾ (٨٢) البقرة.

واته: له گه ل خه لك قسه ی چاک بکه ن، واته: به گشتیی له گه ل خه لكدا وابن.

ئنجاهه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) كه جووله كه سلاویان لی کردوه، فهرموویه تی: {وعلیکم} ئه وه هوکاره كه ی دیاره، ئه وان گوتوویانه: {السّام علیك یا محمد!} (سام) یانی: مردن، مه رگ بو تو، ئه ویش فهرموویه تی: بو ئیوه ش، جاریك گوتیان: {السّام علیك

(إذا لقيتم اليهود ...)، كه واته: ئه وه حاله تیکی تاییه ت و دیارییکراو بووه، نه ك بنچینه یه کی گشتیی و بیگومان ههر کاتیش گێراوه (مرو ی) یه ك له گه ل قورئاندا دژ وه ستا، ناچارین ره تی بکهینه وه، چونکه موسته حیله پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیچه وانه ی قورئان قسه بکات یان ره فتار بکات.

يا محمد، دايکمان عايشه خوا ليې رازي بي لهوي بوو، گوتي: {السَّامُ عَلَيْكُمْ يَا إِخْوَانُ الْقِرَدَةِ وَالْخَنَازِيرِ وَلَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبُهُ} أخرجه أحمد برقم: (۱۳۵۵۵)، قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح.

واته: مردن بو تيوه، نهی براهه کاني مهيمون و بهرازان! ههروهه فريني خواو توورهي يه که ی.

پیغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) فهرمووی: {يَا عَائِشَةُ مَا! فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمَا سَمِعْتَ مَا قَالُوا؟ قَالَ: أَوْ مَا سَمِعْتَ مَا رَدَدْتُ عَلَيْهِمْ} نهی عايشه! وا مه که، گوتي: نهی پیغه مبهه خوا (صلى الله عليه وسلم) نه تبیست چیان گوت؟ فهرمووی: نه دی نه تبیست من چون وهلام دانهوه! ته گهر سه لامیان ناردوه، سه لامیان لی بی، ته گهر مردنیان ناردوه، مردن بویان، ته وهنده کافیه، به لام کابراهه کی جووله که، نه صرانی، که سیك که بی دینه، یان عهلمانیه کی مه بدهی، که کومه لگاش به کافری داده نی، دی بو لات، سلاوت لی دهکات، یان ریژت ده گری، توش ده بی ریژی لی بگریه وه، وهک هم نایه ته فرمان دهکات، چونکه لیژدها صیغه که ی به بکهر نه زانراو (مجهول الفاعل) هیناوه، له ههر که سیکه وه سلاوتان لینکرا، به باشت له خوی، یان وهک خوی وهلامی بدهنه وه.

۵- ههروهه پیغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: {أَنَّ لَهُمْ مَا لِّلْمُسْلِمِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُسْلِمِينَ} أخرجه أحمد برقم: (۱۳۳۷۲)، والبخاري برقم: (۳۸۵)، وأبو داود برقم: (۲۶۴۱)، والترمذي برقم: (۲۶۰۸).

هم دهقه به شیکه له فهرمايشتيکی پیغه مبهه خوا (صلى الله عليه وسلم) که زور له بانگه وازاکاران نازان، وایان زانیوه ته وه ههر بنچینه یه کی شهرعییه و زانیان دایان ناوه.

ته مه ش کوی دهقه که یه: {لَا اِيْ اَعْطَيْتَهُمْ عَهْدَ اللّٰهِ عَلٰى اَنْ لَّهُمْ مَا لِّلْمُسْلِمِيْنَ، وَعَلَيْهِمْ مَا عَلٰى الْمُسْلِمِيْنَ، وَعَلٰى الْمُسْلِمِيْنَ مَا عَلَيْهِمْ، بِالْعَهْدِ الَّذِي اسْتَوْجَبُوا حَقَّ الدِّمَامِ، وَالذَّبُّ عَنِ الْحَرَمَةِ، وَاسْتَوْجَبُوا اَنْ يُّدَبَّ عَنْهُمْ كُلُّ مَكْرُوْهِ، حَتٰى يَكُوْنُوْا لِّلْمُسْلِمِيْنَ شُرَكَاءَ فِيمَا لَّهُمْ، وَفِيْمَا عَلَيْهِمْ}.^(۱)

واته: پښغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: من په یمانی خوام پیداون {دیاره کومۀ لیک نه صرانیی خه لکی نه جران بوون} هه مان ماف که مسولمانان هه یانه، ته وانیش هه یانه، {مادام له کومۀ لگای ئیسلامی دان و، له ژیر سایه ی دهو له تی ئیسلامی دان} و هه مان تهرک که له سهر مسولمانانه، له سهر ته وانیشه، {جگه له وهی که له تایبه تمه ندیی دینی مسولمانانه، مسولمانان نو پړوو رپړوو زه کات و جههادیان له سهر فهرزه، له سهر وان فهرز نیه، ته نیا بهرگریی کردنیان له ولاتی مسولمانان له سهر فهرزه، هیمنیی و ئاسایش پاریزن، ته دبه گشتییه کان پاریزن و، دلسوز بن بو دهو له تی ئیسلامی و، ته گهر که سینک تاوانیکی کرد دبهی سزا بدری و، ... هتد} بهو په یمانه ی که پیوستیان کردوه له سهر مسولمانان که مال و ناموسیان پاریزری و، پیوستیان کردوه له سهر مسولمانان، که هه موو خراپه یه کیان لی دوور بخړیته وه، تاکو بڼه هاویه ش بو مسولمانان له سهر جهم مافه کاندای هه یانن و، له تهرکه کاندای هه سهر شانینن.

هه لبه ته من له مه وسو وعه ی: {ئیسلام و دهو له تدرایی} له بهرگی چواره مدا که ههر بو خوی ناوونیشانه که ی تاوایه: (نامسولمانان له

(۱) مجموعة الوثائق السياسية للعهد النبوي والخلافة الراشدة، محمد حميد الله، ص ۱۸۸، رقم: ۹۷، نسختان من مکتوب النبي صلى الله عليه وسلم إلى نجران.

کۆمه لگاوه دهوله تی ئیسلامی (دا) به درێژی باسی ئه ودم کردوه،
له کتیی {چه ند مه سه له یه کی باوی سه رده م} له به شی یه که می دا
به ناوونیشانی: (بنه مایه کانی ته بایی و پیکه وه ژیان له قورئاندا) و،
له به رگی هه شته می مه سوووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب
الله) دا، به درێژی باسی ئه و با به ته مان کردوه، ته گهر بتانه وئ
بچه وه بو درێژه و ته فصیلی، له و سه رچاوانه دا هه یه.

ئنجا به راستی براو خوشکان! ته مه زۆر گرنگه باش سه رنجی
بده ی، چونکه هه له و په له ی زۆر له و باره وه هه ن.

با له و باره وه سه رگوزشته یه کی خۆمتان بو بگێڕمه وه:

کاتی خۆی که له گوندی {ئه حمده ئاوا} بووین، له مانگی
ره مه زاندا بوو، رۆژیکیان هاتبووین بو گوندی (کانی سپیلکه) بو
تازیه، له کاتی گه رانه وه ماندا، من دوو سه یارده له پیشه وه بوون،
هه ستم کرد سه یارده ی پیش ئیمه، یان سه یارده ی پیشتر، مش و
مریکی بوو له گه ل بازگه ی {حیزی سۆشالیست} دا، منیش به
شوفیره کهم گوت: له وئ رایبگرده، بزانه چی بووه؟ جامی سه یارده کهم
کرده وه و سلاوم لیکرد، پاسه وانی بازگه که گوتی: مامۆستا!
پرسیاریکم هه یه.

گوتم: فه رموو.

گوتی: ئایا له ره مه زاندا مروفت نابێ خۆی پاریژی له قسه ی
ناشیرین؟

(١) له چاپی دووه میدا بۆته: کتیی دوازدیه م (الکتاب الثاني عشر).

گوتم: با،

گوئی: به خوا ټو شوفیردی پښه و دتان پای نه گرت و سهره پای
ټو و د ش که گوتم: تو زئی هیواش به! قسه شی پیگوتم.

گوتم: ټاوا؟ گوئی: به لئی، ټنجا جه نابت چی ده لئی؟

گوتم: ټو وه هیچ که دواپی لئی پیچینه و دی له گه لدا ده کم، به لام
ټو و دنده ده لیم: هه لویسته که ی جه نابت ټیسلامیانه بووه، هه رچه نده
حیزی سوشیالیستی، هه لویسته که ی ویش سوشیالیستانه بووه،
هه رچه نده ټیسلامییشه!!، بویه دلئی خوتی زور پی سه غلته مه که!
ټو ویش پیکه نی و گوئی: زور مه منوون.

دواپی که چوینه و ده گوتم: فلانکه س! بوچی وات کرد؟

گوئی: ماموستا! پیی گوتم: بوچی وا به خیرایی دیی؟

گوتم: ټنجا هه قی نه بووه؟! بیگومان ټو هه قی بووه تو ناهه ق
بووی!

سبحان الله! مسولمانی وا هه یه، هه ر له بهر ټو و دی ناوی مسولمانه،
پیی وایه هه رچی بکات، هه ر هه قیه تی و، نامسولمانیش هه رچی
بکات، هه ر ناهه قیه تی! که بیگومان وانیه.

ماموستا مه لا سه عیدی نوورسیی رده مته تی خوی لیی،
قسه یه کی زور جوانی هه یه، ده لئی: جاری وایه مروفت مسولمانه،
به لام سیفه تیکی کافرانی تی دایه، یان سیفه تیکی هاویه ش دانه رانی
تی دایه، یان سیفه تیکی مونافیقانی تی دایه، جاری واش هه یه، که سیک

كافره، بەلام سيفەتتىكى مەسۇلمانانى تەيدايە، يان چەندەن سيفەتى مەسۇلمانانى تەيدان، ۋەك پىشتەر باسەم كەرد، كە پىتغە مەبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) بە (أشج عبدالقيس) ى فەرمەو: {إِنَّ فِيكَ لَخَصَلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ تَعَالَى، الْحِلْمُ وَالْأَنَاةُ} أخرجه مسلم برقم: (۱۷)، والترمذي برقم: (۲۰۱۱).

ۋاتە: يىگومان تۆ دوو خەسلەت تەيدان، خۋاى بەرز خۋشى دەۋىن: ھەيدى و مەندى و، ھىۋاشىي.

تەيمە ھەندى جار ۋا دەزانين، چونكە مەسۇلمانين، ھەرچى بىكەين، ھەقى قىتەۋمان ھەيە! بۆيە دەبى ۋىيا بىن لەۋ جۆرە بىر كەردنەۋەيە، بە پىتچەۋانەۋە تۆ مادام مەسۇلمانى، دەبى خۆت لە شتى خراپ زياتر پىارپىزى، ۋەك لە خەللى دىكە، بە ھەر ھال مامەللە كەردن لە گەل نامەسۇلماناندا، ئەۋانەي كە تۆ بە نامەسۇلمانيان دەزانى، بەبەلگەۋە، دەبى باشتەين مامەللەيان لە گەلدا بىكى، ھەيە ئەۋ لەتۆ خۋش خولقتىرو چاكتىر بى.

سەرگۈزشتەيەكى دىكە:

جاريكى دىكە لە بازگەيەك راۋەستەين، مەن ۋەك عادەتى خۆم، تەستاش ھەر ۋام، سلاۋى گەرميان لى دەكەم، پىيان دەلەيم: مەندوۋ نەبن، چۆن! باش! لە بازارپىش دەبى ھەروا بىكەين، جاريك ئاۋا سلاۋم كەرد، يەككە لە برايانى ھىمايە گوتى: مامۇستا! درۋستە سلاۋيان لى بىكەين؟

گوتەم: بەلى، بۆچى؟

گوتى: ئەدى فەرموددەيەك نىيە كە دەفەرمۇي: كاتىك گەيشتە
موشرىكەكان روويان لى گرژ بكن؟
گوتم:

يەكەم: چۆن چۆنى حوكمى موشرىك بوون بەسەر كەسانىكدا دەدى،
كە لانى كەم بە روالەت مەسۇلمانن و خويان بە مەسۇلمان ەزانن؟!

دووهم: مەن فەرمودەم بىنيو دەفەرمۇي: پروت خۇشەي و دەم بە
زەردەخەنەبە، بەلام ەيچەم نەبىستو بەفەرمۇي: پروت مۆن و گرژى،
ئەوەت لە كوى ەيناو؟ ئەگەر لە كاتى جەنگ و بەرەنگار بوونەوۋدا
بى، بەلى، بەلام لە ەلەسوكەوتدا، نابى ەيچ كەس لە مەسۇلمان،
پروخۇشترو قسە خۇشترو گەشترو بەرپىتر بى، چونكە دىنەكەى تۆ
تەنيا رىزو خۇشەويستىي و دىلەسوزىي تىدايە بۆ خەلك، دوژمنايەتتى
و رىق و بوغزى تىدانيە! ئىنجا پىغەمبەران (عليهم الصلاه والسلام)
ەەرگىز لەو ئاستە بەرزەى خويان دانەبەزىون، تەنانەت دواى
ئەوۋەى، كە خەلك قسەى ناشىرىنى پىگوتوون و، بە شىۋەى نارىك
لەگەلىاندا پرو بەروو بۆتەوۋە، پىيان گوتوون: درۆ دەكەن، شىتن،
نەفامەن، جادوۋگەرن! ئەوان ەەر گوتوويانە: ئىمە دىلەسوزىن بۆتان و
ئەمىندارىن، لەقەدەر پاىەى بەرزى خويان و بەرنامەكەيان ەلەاميان
داونەوۋە، تۆش دەيى لە ئاست ئاينەكەى خۇتدا بى.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

بنه‌مای بیستم

هه‌ولدان بۆ هینانه‌دی به‌خته‌وه‌ریی دنیاو
سه‌رفرازی دوارۆژ، بۆ سه‌رجه‌م مرۆڤایه‌تی

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

AliBapir

دانلود و به اشتراک گذاری فایل های صوتی و تصویری

www.alibapir.net

انگلیسی - فارسی - کردی

ئه‌میش یه‌کی دیکه له بنه‌ماو تایبه‌تمه‌ندییه گشتییه‌کانی جه‌ماوه‌ری مسولمانانه و، چه‌ندان ده‌قی قورئان ده‌یگه‌یه‌نن، بۆ وینه:

۱- له سووره‌تی (آل عمران) ئایه‌تی (۱۱۰) دا خوا سبحانه و تعالی ده‌فرموی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾.

واته: ئیوه‌ باشترین کۆمه‌ل، بۆ مرو‌فایه‌تی پەیدا‌کراون و (ئیه‌ی ئه‌ه‌لی ئیسلام) فهرمان به‌هه‌رچی شتی په‌سه‌نده‌ده‌کن و، پێگه‌ری له‌هه‌رچی شتی ناپه‌سه‌نده‌ده‌کن و، بڕوا به‌خوا دینن.

بۆیه‌ بڕوا به‌خوا بوونی خستۆته‌دوایی، تا‌کو بزانی‌ن که‌ بڕوا به‌خوا بوونی‌ک به‌راستی بڕوا به‌خوا بوونه، که‌وا له‌خاوه‌نه‌که‌ی بکات، فهرمان‌که‌ری به‌شته‌په‌سنده‌کان و، پێگه‌ری له‌شته‌ناپه‌سنده‌کان.

۲- له سووره‌تی (البقرة) ئایه‌تی (۱۴۳) دا خوا پهره‌ردگار ده‌فرموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾.

واته: ئاوا ئیوه‌مان کردوه به‌باشترین کۆمه‌ل، (یان کۆمه‌لیکی میانجیی، نه‌تیده‌په‌رینن، نه‌کورتی دینن) تا‌کو شایه‌دو چاودێرین به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌ (به‌سه‌ر مرو‌فایه‌تییه‌وه‌) و پێغه‌مبه‌ریش به‌سه‌رتانه‌وه‌ چاودێرو شاهی‌د بێ.

هه‌ندی‌ک له‌توێژه‌ره‌وان گوتوو‌یانه: واته: له‌قیامه‌ت ئۆمه‌ته‌ی پێغه‌مبه‌ری خاته‌م (صلی الله علیه وسلم) دین شایه‌دییه‌ ده‌دن بۆ پێغه‌مبه‌ران سه‌لامی خوا‌یان لیبێ، شایه‌دییه‌ ده‌دن، به‌سه‌ر ئه‌و

تو ممتانه وه، که نکو لبي ده کهن له ودي که نهو پيغه مبهرد په يامي
خوای پي راگه ياندوون، تو ممتي پيغه مبهري کوتايي (صلي الله
عليه وسلم) دین، دلین: نیمه شایه ديی ددهین، که نهو پيغه مبهرد
په يامي خوای پي راگه ياندوون، خوای په رور دگار ده فهرموي:
چون ده زان؟ دلین: خواجه! تو له قورثانه کي خوتدا باسي نهو
پيغه مبهرانه ت کردوه، که به ته وایي په يامي تو يان گه ياندوه.

به لام به بوچووني من له پيش نه ودها دهی تو ممتي پيغه مبهرد
(صلي الله عليه وسلم) شایه دو چاو دیر بي به سهر مروثايه تيبه وه،
که زولم و ستم و غدر نه کات، خراپه نه کات، هر بويه ش نهو
ثايه تهی سوور دتي (النساء) که ده فهرموي:

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ

واته: بوچی له پي خواو له پي چه وساواندا تينا کو شن.

به لي تم ثايه ته موباره که مسولمانان پابه ند ده کات، که له هر
شويني کي دنيا دا، ستم ليکراويک هه بي، دهی بهر گري لي بکه ن،
ستم ليکراو کافري، يان مسولمان بي، چونکه خوا تم مروثانه ی
دروست کردوون و، له م سهر زهوييه دايانوان، که نازادانه بزین و، تاقی
کردنه ودي خويان بدن.

ننجا نه ودي که خوا بو نیمه ی ديار يی کردوه، ته ماشای بکه ن
و، پاشان ته ماشا بکه ن! نیمه له کوين؟! خوا ده فهرموي: دهی نيوه
چاو دیر بن به سهر مروثايه تيبه وه، شاهيد بن به سهر يانه وه، به لگه و

شایه‌دی ر‌استیی دینی خوابن، به‌سه‌ریانه‌وه، که‌چی ئیستا ته‌هلی کوفر زورجار واقعی ناریکی مسولمانان، ده‌که‌نه به‌لگه له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که‌ دینه‌که‌شیان هه‌له‌یه‌و به‌ که‌لک نایه‌ت!!

۳- له‌ سوورته‌ی (الحج) نایه‌تی (۷۸) دا خوا سبحانه و تعالی ده‌فه‌رموی:

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ (۷۸)

ته‌م نایه‌ته موباره‌که له‌ ده‌ (۱۰) بر‌گه پینکها‌توه، ده‌گونجی یه‌ک کتییی له‌سه‌ر دابنیین، هه‌له‌به‌ته من به‌ کورتی بو‌تان ته‌فسیر ده‌که‌م:

واته: له‌ ر‌پی خوادا تی‌بک‌وشن، وه‌ک بو‌ خوا شایسته‌یه، خوا ئیوه‌ی هه‌له‌زاردوه (ته‌ی مسولمانینه!) له‌ دینی خویدا سه‌غله‌تی دانه‌ناوه، (ته‌مه) ری‌بازی بابتان ئیبراهیمه، خوا ناوی لیناون مسولمان، پیش قور‌ئان و له‌م قور‌ئانه‌شدا {واته: خوا یه‌ک ناوی بو‌ داناون، ناوی دیکه له‌ خو‌تان مه‌نین}، تا‌کو پی‌غه‌مبه‌ر به‌سه‌رتانه‌وه چاودیر بی و ئیوه‌ش چاودیرین به‌سه‌ر مرو‌فایه‌تییه‌وه، بو‌یه‌ نویژ به‌ریا بکه‌ن و، زه‌کات بدن و، ده‌ست به‌ دینی خواوه‌ بگرن، خوا باشترین سه‌ریه‌شتیاره‌و باشترین یارمه‌تییده‌ره.

۴- له‌ سوورته‌ی (الانبیاء) نایه‌تی (۱۰۷) دا، خ‌وای په‌روه‌رد‌گار به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌م (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۰۷)

واته: تۆمان نه ناردوده مه گهر به زهیی خوا بی، بۆ هه موو جیهانییان.

له کۆنفراسیکدا^(۱) باسی ته ودم کرد، گوتم: بیهکن به نیشانه هه ر که سیکتان بینی، هه ر کۆمه لیکتان بینی، هه ر ده وله تی، مایه ی زه حمه ت و سه ر ئیشه بوون بۆ خه لک، بزانه له رپی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) لایانداده، چونکه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاتوه که ره حمه ت و به زهیی خوا بی بۆ هه موو مرؤفایه تی، واته: کاتی که شوینکه وتوانی ته م پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) ده سته لاتیان ده بی، ده بنه مایه ی ئاسووده یی و ئارامیی و ئوخزن، بۆ ته و خه لکه ی له ژیر سایه یان دایه، نه ک دارو به رد له به ر ده ستیان نه حه جمی، وه ک ته وه ی ته و داعش و گروپه لاده رانه ده یکه ن.

۵- له سوورده تی (سبأ) ئایه تی (۲۸) دا، خوی کاربه جی ده فهرمو ی:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۲۸) سبأ.

واته: تۆمان نه ناردوده، مه گهر بۆ هه موو خه لکی دلخۆشکه رو ترسینه ری، به لام زۆربه ی خه لکی نازانه.

واته: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هاتوه، که هه موو خه لکی دلخۆش بکات و هه مووانیش وریا بکاته وه.

۶- له سوورده تی (ص) ئایه ته کانی: (۸۶-۸۸) دا، خوی به رزو مه زن به پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمو ی:

(۱) برهانه نامیلکه ی: {کلمتان موجزتان عما یجری علی الساحة العراقیة}، هه روه ا کتیی: (نظرات فاحصة فی قضایا شاخصه) ط ۱/۲۰۱۹م.

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (۸۶) إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

﴿وَلَعَلَّكُمْ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (۸۸)

واته: بلی: کیرتتان لی داواناکه‌م و، قورساییتان ناخه‌مه سه‌ر شان^(۱) {نابمه ئه‌رک و بار بو‌تان}، ثم قور‌ئانه ته‌نیا بیر خه‌رده‌ویه بو‌ جیهانییان و، دوی ماوه‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌واله‌که‌ی ده‌زان.

ئه‌وه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ ئی‌عجازی هه‌والدان (الإعجاز الإخباری) له‌ قور‌ئاندا، چونکه‌ ثم ئایه‌ته‌ کاتیک هات‌وته‌ خوار له‌ مه‌که‌دا، که‌ مسولمانان خاوه‌نی هیچ نه‌بون، بی‌ ده‌سته‌لات و چه‌وسینراوه‌ بوون، ئه‌و کاته‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَعَلَّكُمْ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (۸۸) واته: ثم قور‌ئانه که‌ ئی‌وه‌ی خه‌لکی مه‌که‌که‌ بر‌وای پیناهین، بو‌ هه‌موو جیهانییان هات‌وده‌، دوی ماوه‌یه‌کی که‌میش هه‌واله‌که‌ی ده‌زان.

که‌ هه‌ر واش بوو، دوی ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌واله‌که‌مان زانی.

۷- له‌ سووره‌تی (الحجرات) ئایه‌تی (۱۳) دا، خوا سب‌حانه‌ و‌تعالی ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَفْضَلُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (۱۳)

واته: ئه‌ی خه‌لکینه! ئیمه‌ ئی‌وه‌مان له‌ نی‌رو مییه‌ک دروست کرد‌وه‌و، گیر‌اومانن به‌ چه‌ند گه‌ل و تیره‌یه‌ک، تا‌کو پینک ئاشنابن، به‌ری‌ترتان له‌لای خوا، پارێزکارترینتانه، بی‌گومان خوا زانای شاره‌زایه‌.

(۱) یاخود: [وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ] یانی: من لافیل‌ده‌رنیم، شتیک نالیم وانه‌بی.

له کۆتایی ئهم بنه مایه شدا، شتیکتان بیر ده خه مه وه:

ئیمه ته گهر بۆمان برّواو پیمان بکری، ده بی ئاوا بین، واته: ده بی مایه ی خیر و رحمه ت و ئاسوودهی و به رژه وندی بین بۆ هه موو که س، زۆر که س و ته صه وور ده کات، که مسولمان ته گهر خیری کی بی، بۆ مسولمانانه، به لام نابی نامسولمان خیری لی بینن!! ئنجا ته ماشا بکه ن! ته و جوړه بیروکه و بیر کردنه وانه، هه موویان هی کاتی تیکشکان و هه ست به بیهیزی کردن، کاتی مسولمانان دهسته لاتیان هه بوو، ئیمکانه تیان هه بوو، دهوڵه تیان هه بوو سیبه ریان هه بوو، دهیانزانی که پابه ند (مُلَزَم) به رگری له هه موو که س بکه ن، پابه ندن به و دی هه موو خه لک له ژیر سایه ی خویاندا بجه ویننه وه و، به رگریان لی بکه ن و، مافیان پاریژن، ژیان و که رامه ت و مال و سامانیان پاریژن، دهوڵه تی ئیسلامی و بووه.

با ته ماشای یه که هه لوستی یوسف سه لامی خوی لی بی بکه ی، زۆر جار باسم کردوه و جی هه لوسته یه:

دوا ی ته وه ی برایه کانی سته می لی ده که ن و، ده یخه نه بیر وه، کاروانچی دی دهری دین، ده یکه نه کۆیله و ده یفرۆشن، ده چته مالی عه زیزی میصر، له ویشدا که گه وه ده بی و ژنه که ی عه زیزی میصر ته ماعی تیده کات، داوا ی ده ست تیکه لی لیده کات:

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَلَأَىٰ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِۦ وَعَلَقَتْ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ﴾ (٢٣) یوسف.

واته: ته و ژنه ی یوسف له ماله کهیدا بوو، دهر گاکانی گاله دان و گوتی: بۆت حازرم و داوا ی ده ست تیکه لی لیکرد!

به لام یوسف دهلی: ﴿مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ (۲۳) یوسف.

واته: په نا به خوا، هاوسه‌ده‌که‌ی تو خاوه‌نی منه، گه‌ورده‌ی منهو، ری‌ری له من گرتوو منی حه‌واندو‌ته‌وه، {چون من شتی وا ده‌که‌م!!} به‌دلنیایی سته‌مکاران به‌مراد ناگه‌ن.

ثیدی له‌به‌ر ده‌ستی را ده‌کات و، ته‌ویش له پشته‌وه کراسه‌که‌ی دده‌ری‌نی و، به هه‌ر حال به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی دیاره له‌قور‌ئاندا، ئنجا به‌و به‌ر‌اته‌ته‌شیه‌وه، زیندانیی ده‌که‌ن، وک خوا ده‌فه‌رموی:

﴿ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْأَيَّاتِ لِيَسْجُنَنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ (۳۵) یوسف.

۲۵۷ واته: ئنجا بو‌یان ده‌رکه‌وت دوا‌ی ته‌وه‌ی نیشانه‌و به‌لگه‌کانیشیان دیتن - له‌سه‌ر پاکیی یوسف - که بو ماوه‌یه‌ک زیندانیی بکه‌ن! ته‌و یوسفه به‌و تو‌مه‌تباریی و مه‌زلوومی و، به‌و هه‌موو غه‌دره که لئی کراوه، له‌و ول‌اته‌دا، که میس‌ره‌و، له‌و زیندانه‌دا که تییدا‌یه‌و، بو‌خوی تاکه بر‌واداره، به‌لگه‌مان چییه؟ دوو هاوه‌له‌که‌ی که دوا‌یی مونا‌قه‌شهیان له‌گه‌ل ده‌کات، پییان ده‌لی:

﴿يَصْدِرْجِي السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ (۳۹) یوسف.

ته‌ی دوو هاوه‌له‌که‌ی زیندانم! ئایا چه‌ند په‌روه‌ردگاریکی جیا جیا باش‌تره په‌ره‌ستری‌ن، یان خوی تاکی مل پی که‌چکه‌ر؟! دیاره بت په‌ره‌ست بوون، پادشاو خه‌لکه‌که هه‌موویان بت په‌ره‌ست بوون، ئنجا یوسف به‌و هه‌موو سته‌مه‌دییه و مه‌ینه‌تی و ناسوره‌وه، کاتی‌ک

پادشا خهون دهبینی، تهعبیری خهونه که ی بو دهکات و، نه خشه یه که ی پازده سالیی تابووری بو داده نی، بو تهووی خه لکی تهو میسرده، لهو برسیه تی و قاتی و قرییه دهرباژن، به پیی نه خشه که ی (یوسف) که بیجگه له خوی لهو ولاته دا، ئیمانداریکی دیکه ی تیدا نیه، که چی ویستویه تی چاکه بکات له گه ل تهو خه لکه دا که تاکه مسولمانیکان تیدا نیه!!

ئنجا ئیوه لیتنان وه صیه ت بی: ئینسانی مسولمان ته گه ر بو ی بگونجی، پیویسته چاکه له گه ل هه موو که سدا بکات، هه موو کاریکی چاک له گه ل خه لکه دا بکات، جگه لهووی که دوژمنایه تی دهکات و سه نگه ری لی ده گری، قورئانیش ئاماره بهو دهکات، وه که یه که م ئایه ت که هیئامه وه، ده فهرمو ی:

﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٨) الممتحنة.

بوچی به (لَا يَنْهَكُمُ) دهستی پی کردوه؟! چونکه تهو کاته جهو، جهوی ململانی و دژایه تی بووه له گه ل تهه لی ئیسلامدا، بویه ده فهرمو ی: خوا لیتنان قه دهغه ناکات، تهوانه ی که دژی دینتان نین و، دژی ژینتان نین، که له گه لیاندا چاکه کارو به خشنده بن.

ئنجا له راستییدا تهه لی ئیسلام ده بی هه ولبدن سوود به مرو قایه تی بگه یه نن، پیغه مبه رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) وا بوون، تهوانه سه رمه شقی ئیمه ن، خوی په روهردگار یارمه تییمان بدات، ئیمه ش بچینه تهو ئاسته بهرزه ی که پیغه مبه ران له سه ری بوون و، خو مان بهو رهوشته بهرزانه براژینینه وه، که تهوان له سه ریان

بوون، تاكو نيمه ش شايسته ي نه وه بين: شوينكه وتووي پيغمبرهري
خاتمه (صلى الله عليه وسلم) بين و، نوينهري ئيسلام بين، له م
سهردهم و روژگارهي خو ماندا.

نښه پړوک

- پيشه کي وړي خوش کردن..... ۹
- ده ستيک..... ۱۲
- به راڼي..... ۱۸
- بڼه ماي يه که م: کوښونه وه و پهرته وازه نه بوون..... ۲۱
- بڼه ماي دووهم: پابه ندي به قورڼان و سوننه ته وه..... ۳۱
- بڼه ماي سييه مشوينکه و تني پيشيني چاک..... ۳۹
- : بڼه ماي چواره م: ته نيا پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له هه له
پاريژراو (معصوم) ه، بويه به س ته ویش په پره ويی ليکراوی په هايه..... ۴۵
- بڼه ماي پينجه م: به شيوه يه کي فراوان و گشتگير به ئيسلامه وه پابه ند
بوون..... ۵۱
- بڼه ماي شه شه م: ميانجيتي و هاوسه نگیي (التوسط والاعتدال)..... ۵۷
- بڼه ماي حه و ته م: راجيایي مسولمانان نابيته هوۍ تیکچوونی ته بايي و
دوستايه تيان..... ۶۳
- بڼه ماي هه شته م: گرتي پښايي پيغه مبهري (صلى الله عليه وسلم) و
جينشينه پښي راست گرتووه کان..... ۷۳
- بڼه ماي نويه م: په يداکردن له دينداري دا قه ده غه يه و، داهينان له
ديناداري دا پيوسته..... ۸۱
- بڼه ماي ده يه م: به عقلی فراوان و دلسوزي و په روش و په وشتي
به رزه وه، هه و لدان بو ليک نيزيک کردنه وهی مسولمانان، له سهر بڼه ماي

- خاله هاوبه شه کانی نیوانیان ۱۰۵
- چوار بنه ماو راستیې گرنګ له باره ی ټولفټ و ته بایی مسولمانانه وه: ۱۱۰
- بنه مای یازدهیه م: کوشش کردن (اجتهاد)، بۆ هه له ینجانی حوکمه
شه رعیه کانی له قورټان و سوننه تدا، به گشتیې فهرزی کیفاییه، که سیکیش
توانای نه بې، له سهری پویسته له زانایان پرسی و، بهرچاو پرووانه
شوینیان بکه وئ، نه ک کویرانه لاسایان بکاته وه ۱۱۹
- بابه تی (اجتهاد و تقلید و اتباع) ۱۳۳
- برګه ی یه که م: پیناسه ی (اجتهاد) و (تقلید): ۱۳۳
- برګه ی دووهم: په و بوونی شوینکه وتن (اتباع) ی زانایان: ۱۳۸
- برګه ی سییه م: پینج تیینی له باره ی ئیجتهاد و تهقلیده وه: ۱۳۲
- برګه ی چوارهم: حوکمی ئیجتهاد و تهقلید، چیه؟ ۱۳۷
- سې جوړه بیرو پا له باره ی (تهقلید) و (شوینکه وتن) وه له بواری
عهقیده دا: ۱۴۰
- برګه ی پینجهم: به لګه ی فهرز بوونی (اجتهاد) بۆ که سی تواندارو، په و
بوونی شوینکه وتن (اتباع) بۆ که سی بې توانا: ۱۴۴
- بنه مای دوازدیه م: خو پاراستن له به کافر دانانی مسولمانانیک که کوفر،
یان شیرکیان لې ده زانری، مه گهر دوا ی به لګه له سهر ته و او کردن ۱۴۹
- به شه کانی کوفر: ۱۵۴
- آ- کوفری گوره: ۱۵۴
- ب- کوفری بچووک: ۱۶۰
- شه ش (۶) پروونکر دنه وه ی گرنګ له باره ی کوفرو شیرکه وه: ۱۶۳
- بنه مای سیزدهیه م: زانیاری ده باره ی ټایین و، شاره زایی به ژین ۱۷۱

بڼه ما چوارده يه م: جهنگ و فيدا کاري له پيڼاوې خوا دا بو پاراستني:
 خه لک و خاک و، دين و ژين ۱۹۱
 بڼه ما پازده يه م: بهرپا کړدنې ټاين و نه جامداني دروشمه کاني پيکه وه و
 به هره وه زبي ۱۹۹
 بڼه ما شازده يه م: کرانه وهی هوښيارانه، بهر ووی بيړوکه و نه زمونه
 جوړاو جوړه کاني به شهروه ۲۰۵
 بڼه ما حه فده يه م: ليپورده يي و سينگ فراواني، له بواړي تپروانين و
 مامه له له گه ل کوم ل و ته ورته لادهره کاني ټيو نوممه ت دا ۲۱۱
 بڼه ما هه ژده يه م: هاوسه نگ، له بهرانبهر حوکمراناني لادهر و
 سته مکاردا ۲۱۹
 دوو قسه ي پيکه وه دژو پيچه وانه ي، دووان له زانايان: ۲۳۵
 بڼه ما نوژده يه م: باشتړين مامه له له گه ل هاوولاتياني نامسولماندا. ۲۳۵
 بڼه ما بيسته م: هه ولدان بو هيڼانه دي به خته وهر ي دنياو سه رفرازي
 دواړوژ، بو سه رجه م مروفايه تي ۲۴۹

۲۶۲

بنه ماگستیه کافی ریتیازی جه ماوه ری سرلمانان

نهم کتیه بۆ خستنهرووی بنه ماگستیهکانی ریتیازی جهماوه ری مسولمانان، تهرخانکراوه، چونکه به دلنایایی وهک چۆن کهسێک بیهوئ خانووێک دروست بکات، دهبێ سهرهتا مشووری پهیداکردنی زهویییهک بخوات، که خانوووهکی لهسهر دروست بکات و، دواتر پاش نهخشه کێشان و ئامادهکاریهکان، بهر له ههر شتێک، دهبێ دهستبکات به بناغه لێدان و، دواپی دیوار دانان و ... هتد.

ئیمه مسولماننیش ئهگهر بهمانهوی: ئایین و بهزنامهی پهژمورده کراوی خوا، ببووژینهوه و، مسولمانانی پرژو بلوو لیک ترازاو، پهکبهینهوه و کۆبکهینهوه بۆ لای پهکدی بهینهوه، پیویسته بهر له ههر شتێک، بناغی ئهو کاره ئاماده بکهین، ئنجا به قهناعت و پای بهنده ئهوهی ئهو بناغیه پێک دێن، بریتیه لهو بنه ماگستیهانی، که ههر له سهرتاوه زۆریه مسولمانانو جهماوه ری ئۆممهتی ئیسلام، تهبننیهان کردوون و، لهسهریان رۆیشتوون، که چوار چیهوه بازنی فراوانی: راستو دروست له ئیسلام تیگهیهشتن، پێک دێن. بهندهش ههولمداوه لهم کتیهدا، ئهو بنه ماگستیهانه بهمهروو و، بهو جۆرهش لهم کتیهدا، بیست (20) بهمامان هیناون، که پیم وایه بنه ماگستیهی و سهرهکیهکانی ریتیازی جهماوه ری مسولمانان.

www.alibapir.net

/alibapir1

/alibapir

نوسینگه تهفسیر

بۆ بلاکردنهوه

ههولێر - شهقامی ٣٠ مهتری تهنیشت مناره ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

[f](#) [t](#) [g+](#) [v](#) [i](#) /TafseerOffice

www.alibapir.com